

Mødet torsdag den 25. maj 2000 kl. 17.30

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal indledningsvis meddele, at jeg har modtaget meddelelse om, at Marlene Krogh på grund af sygdom er forhindret i at deltage i mødet i aften. SF's Gruppe har i den anledning anmodet om, at Bjarne Petersen indkaldes som stedfortræder for Marlene Krogh. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til det? (Ophold). Det er ikke tilfældet. Bjarne Petersen vil jeg ikke byde velkommen nu, fordi han er her ikke og vil først kunne være fremme, så vidt jeg er orienteret, til mødet her kl. 19.30.

Inden vi går over til dagsordenen for mødet, så vil jeg komme med nogle få bemærkninger af praktisk karakter om udsendelse af dagsordenen for mødet den 14.-15. juni.

Den udsendelse af dagsordenen skal formelt ifølge forretningsordenen, dels fordi mødet starter onsdag den 14., dels på grund af 2. pinsedag den 12. juni, ske allerede torsdag den 8. juni. Det vil på grund af grundlovsdag, den 5. juni, indebære, at mange sager fra de stående udvalg og fra Økonomiudvalget ikke vil kunne nå at blive optaget på dagsordenen før forsamlingens sidste møde inden ferien.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at dagsordenen for mødet den 14.-15. juni først udsendes den 9. juni, men med grønne bude til hvert enkelt af medlemmerne? (Ophold). Det er der ikke, så er det godkendt.

Så er der til mødet i aften en dagsorden med i alt 40 punkter. Derudover har jeg modtaget en sag, som under forudsætning af forsamlingens godkendelse vil blive optaget på dagsordenen. Det drejer sig om sag 245/2000, som er en meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Erik Vinding, den nuværende 2. suppleant, rykker op som 1. suppleant for Den Socialdemokratiske Gruppe i stedet for Battal Tanriverdi, der

har meddelt, at han udtræder af politik pr. 1. juni 2000, og at Erik Vinding derfor midlertidigt under Karen Schmidts orlov, der varer frem til 30. juni 2000, indtræder som medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Storkøbenhavns Taxinævn, Kuratelet for De Forenede Kirkeskoler og Københavns Drengekor, bestyrelsen for Københavns Kommunes Ungdomsskole samt som suppleant i Folketingsvalgsudvalget. Jeg foreslår, at sagen i givet fald behandles efter punkt 36 på dagsordenen, som den sidste sag for åbne døre.

Så drejer det sig om sag 207/2000, punkt 38 på dagsordenen, om afståelse af en del af en ejendom, der, medmindre Borgerrepræsentationen beslutter andet, skal behandles for lukkede døre. Der vil jeg godt anbefale, at vi behandler sagen for åbne døre, og skal derfor stille forslag herom, således at sagen behandles efter punkt 14.

Så har jeg modtaget en anmodning fra miljø- og forsyningsborgmesteren om tilladelse til, at direktør Petter Møller og Carsten Olsen, begge fra Københavns Energi, overværer behandlingen af sag 219/2000, det vil sige punkt 39 på det lukkede møde.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sag 245/2000 behandles som foreslået? (Ophold). Det er der ikke. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sag 207/2000 vedrørende salgssagen flyttes til åbent møde? (Ophold). Det er der ikke. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at direktør Petter Møller og Carsten Olsen fra KE overværer behandlingen for lukkede døre af punkt 39? (Ophold). Det er der ikke, så det er godkendt.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger i øvrigt til dagsordenen, som den er udsendt?

Peter Skaarup (O): Vi har lige på gruppeformandsmødet her før selve mødet i Borgerrepræsentationen talt om et par sager, som vi var nogle stykker, der syntes, at der har været så meget debat om, at vi syntes, det ville tjene alles interesse, at de 2 sager kom lidt frem på dagsordenen.

Det drejer sig om punkt 34 (235/2000), som er et forslag til beslutning om nedlæggelse af KUC og om at lade aktiviteterne overgå til kontraktstyring, og så handler det om punkt 35 (211/2000), en forespørgsel vedrørende KUC.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

De 2 punkter vil jeg godt foreslå, at vi rykker frem til efter punkt 14 på dagsordenen, som er udpegning af medlem til Fordelingsnævnet. Det vil sige, at de 2 punkter kan komme frem på et tidspunkt, hvor medlemmerne herinde kan debattere tingene uden så store problemer, som vi synes, det er, at tingene ligger så langt tilbage på dagsordenen, som det ellers ville være.

Jeg ved, at der tidligere i Borgerrepræsentationen har været praksis for, at hvis der er stor offentlig interesse i forbindelse med nogle sager, så er man villig til at rykke sådanne sager frem på dagsordenen. Det er vores forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Andre til dagsordenen?

A. Benhaddou (D): Det er vedrørende mit forslag om standsning af trafikforsøget på Indre Vesterbro, punkt 33 (186/2000). Det er glædeligt, at der i mellemtiden er sket det, at jeg har hørt, at Bygge- og Teknikudvalget alene er gået ind og vil standse det her forsøg pr. 1. juni 2000. Det vil jeg bare lige have bekræftet af bygge- og teknikborgmesteren. Såfremt det sker, trækker jeg selvfølgelig forslaget tilbage.

Lars Engberg (A): Jeg synes, at der er 2 principielle bemærkninger til Peter Skaarups forslag om at rykke KUC-sagerne frem på dagsordenen, meget principielt i virkeligheden.

Den ene er, at det faktisk er sådan med det udvalgsstyre, vi har nu, at når der er tale om medlemsinitiativer, hvad enten det er beslutningsforslag, eller det er forespørgsler, så vil det næsten altid være sager, som påkalder sig en stor offentlig interesse. Jeg kan da på dagsordenen i aften nævne Lars Hutter's beslutningsforslag om venteliste til plejehjemmene. Det er en sag, der har stor offentlig bevågenhed. Nu er Benhaddous forslag trukket, men det er da også noget, der interesserer Vesterbrobefolkningen, osv.

Man kan blive ved, og hvis man ikke følger de principper, vi har vedtaget, ender vi med, at alle medlemsforslag er først, og de sager, der skal vedtages, når vi måske ikke. Det er den ene bemærkning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Den anden bemærkning er, at det er jo altså sådan, at de mennesker, der er interesseret i at overvære vores debatter, læser dagsordenen, og de forhører sig om eller skønner om, hvornår debatten om de punkter er på dagsordenen. Ved at rykke den sag fra allersidst på dagsordenen til nærmest først på dagsordenen risikerer vi altså, at vi har overstået KUC-debatten, når folk så kommer her kl. 21 for at høre den. Det er simpelt hen snyd af de borgere, der gerne vil høre vores debat, så vi agter at stemme imod Peter Skaarups forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Til dagsordenen har borgmester Søren Pind bedt om ordet.

Borgmester **Søren Pind**: Hvad der egentlig bringer mig på talerstolen, er den direkte forespørgsel fra Benhaddou. Jeg kan bekræfte, at det pågældende trafikforsøg på Vesterbro skal afsluttes senest den 1. juni 2000.

Når nu Lars Engberg i forhold til den anden sag på dagsordenen bringer netop denne sag i spil, så kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg måske synes, at sammenligningen på mange måder kan være meget sigende for Socialdemokratiets opfattelse af KUC-sagen. Jeg tror, at den almindelige befolkning opfatter KUC-sagen som meget, meget vigtig i forhold til trafikforsøget på Vesterbro.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige til borgmester Søren Pind, at begge dele af indlægget jo var tæt på at diskutere substans frem for rene synspunkter på dagsordenen.

Lars Hutter's (L): Det er Lars Engbergs argumentation, at der er mange vigtige sager, når medlemmerne anvender initiativretten, nu når vi har udvalgsstyre. Det kan jeg sådan set godt være enig med Lars Engberg i.

Det kunne jo så være, at man kunne overveje, fordi der er jo ikke så mange medlemsinitiativer, at vi byttede om på det og altid tog medlemsinitiativerne i starten af mødet, og så det, der kommer fra udvalgene, senere.

Det er ikke det, der sådan set er i aften. Jeg vil bare minde om, og så ved jeg i øvrigt ikke, hvor selve rækkefølgen i, hvordan og hvorledes dagsordenen bygges op, er blevet vedtaget. Mig bekendt er det ikke vedtaget her i Borgerrepræsentationen, men det er en opfattelse, der har været drøftet med formanden for Borgerrepræsentationen, overborgmester Jens Kramer, og gruppeformændene. Og der var det overborgmesterens ganske klare henstilling til gruppeformændene, at hvis der er en sag, som har en meget stor offentlig interesse, så blev det konkluderet, at så bliver sagen rykket frem.

Jeg tvivler på, at jeg har oplevet, det skulle lige være spørgsmålet om Kommunehospitalet i hvert tilfælde, at der har været nogen andre sager, der har haft større offentlig interesse end KUC. Så ifølge de aftaler, vi rent faktisk har truffet på gruppeformandsmødet med formanden for Borgerrepræsentationen, overborgmester Jens Kramer, så bør vi selvfølgelig flytte sagen frem som foreslået af Peter Skaarup.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): O.k., ikke yderligere. Dette er ikke så meget en diskussion om principperne for den fysiske indretning af dagsordenen, der er det punkt, vi debatterer nu.

Må jeg spørge i forhold til det forslag, som Benhaddou har stillet og har ønsket at trække, om andre medlemmer af forsamlingen ønsker at opretholde forslaget? Det er jo muligt at få diskuteret sagen ved at gøre det – selv kunne jeg være fristet, men jeg kan afstå fra fristelser i den retning? (Ophold). Ja, da ingen andre ønsker sagen opretholdt, så er den taget af dagsordenen.

Forslaget af Peter Skaarup, O, om at rykke sagerne nr. 34 og 35 op efter punkt 14 forkastedes med 25 stemmer mod ?

1) BR 199/2000. Etablering af depot til forurenede jord på Kalvebod Møløjcenter m.v.
Indstilling om kapitalbevilling på 6,0 mill. kr. til projektering og indretning af et klasse 4-depot på Kalvebod Møløjcenter, om en merbevilling til driftsudgifter på 0,6 mill. kr. og

en merbevilling til indtægter på tilsædes 0,6 mill. kr., begge i år 2000, samt om at takstblad for deponering af klasse 2, 3 og 4-jord tiltrædes.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

2) BR 208/2000. Anlæg af viadukt på Kalvebod Møløjcenter
Indstilling om kapitalbevilling på 2,5 mio. kr. til etablering af en viadukt til det kommende deponeringsanlæg på Kalvebod Møløjcenter.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

3) BR 197/2000. Renovering af indvindingsanlæg på værkerne ved Regnemærk og Sønderø m.m.
Indstilling om, at der til renovering af indvindingsanlæg på værkerne ved Regnemærk og Sønderø m.m. samt sikring af vandværkerne mod indbrud med deraf følgende risiko for vandkvaliteten gives en kapitalbevilling på 12,3 mio. kr.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

4) BR 209/2000. Ozonnedbrydende kølemedier m. m. bliver omfattet af "Regulativ for erhvervsaffald"
Indstilling om, at "Regulativ for CFC- og HCFC-kølemedieaffald m.v. fra større industrielle anlæg i Københavns Kommune" ophæves den 1. juli 2000, ved tilføjelse af en ny § 50, stk. 4, i "Regulativ for erhvervsaffald i Københavns Kommune", samt at "Regulativ for erhvervsaffald i Københavns Kommune" udvides til også at omfatte ozonnedbrydende og visse andre syntetiske kølemedier.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Indstillingen blev godkendt.

5) BR 200/2000. Bassinledning og ny pumpestation ved Fælledliget

Indstilling om kapitalbevilling på 27,0 mio. kr. til anlæg af bassinledning og pumpestation ved Fælledliget.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

6) BR 220/2000. Københavnerne Grønne Regnskab 1999

Indstilling om godkendelse af Københavnerne Grønne Regnskab 1999.
(Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

7) BR 234/2000. Drøftelse af opfølgningen på elforformen

Baggrunden for fusionsforhandlingerne mellem Københavns Kommune/Københavns Energi og Sjællandske Kraftværker har været, at et samlet sjællandsk produktionsselskab vil stå bedre rustet end de to adskilte selskaber i den konkurrence, der er indført som følge af såvel EU's liberaliseringsdirektiv som den nye Lov om elforsyning.

I modsætning til de store udenlandske selskaber, som de danske produktionsselskaber i fremtiden skal konkurrere med, er de danske selskaber kendetegnet ved en næsten total mangel på kapital som følge af hvile-i-sig-selv reguleringen. Dette ville give de danske selskaber en meget svag og tvivlsom udgangsposition i det frie marked. I erkendelse af dette blev der den 17. november 1999 indgået et bredt politisk forlig blandt forligspartierne bag elforformen i Folketinget, der ville tilføre produktionsselskaberne i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

henholdsvis Jylland/Fyn og på Sjælland et meget stort milliardbeløb under forudsætning af, at kraftværkerne fusionerede på hver side af Storebælt.

Beløbet, som over en fireårig periode ville blive tilført et fusioneret selskab på Sjælland, udgør 4,8 mia. kr. og består i en bedre afregning for miljøvenlig el, et styrket

kapitalgrundlag og højere kapacitetsbetalinger fra transmissions- og systemelskabet.

Den 4. maj 2000 indgik Sjællandske kraftværker og Københavns Energi en aftale om at sammenlægge Sjællandske Kraftværker og kraftværkerne under Københavns Energi til et fælles produktionsselskab. Den indgåede fusionsaftale vil have fuld gyldighed, når den er godkendt af ejernes kompetente forsamlinger, herunder Borgerrepræsentationen.

Selskabet etableres med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2000. Københavns Kommune får en ejerandel i selskabet på 34%. Det fusionerede selskabs aktiekapital vil være på 1 milliard kr., egenkapitalen vil blive på 5,7 milliarder kr. Den forventede omsætning ved salg af el og varme vil være 3,2 milliarder kr. om året. Selskabet, der kommer til at råde over 17 produktionsanlæg med en samlet kapacitet på 3906 MW el og 2908 MJ/s varme, vil beskæftige 1200 medarbejdere.

Parterne har som led i aftalen udarbejdet et idégrundlag for det fusionerede selskab.

Idégrundlaget fastslår, at selskabet skal være et førende dansk produktions- og energihandelselskab, der leverer markedsførings- og miljømæssigt attraktive el- og varmeydelser.

Det er endelig en konsekvens af elforformen af Københavns Energi skal opdeles i

forskellige selskaber, if. indstillingen om selskabsdannelse og den regnskabsmæssige udskillelse af Københavns Energi

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal bare sige, at som jeg ser det, så er den aftale med Sjællandske Kraftværker et udtryk for, at Københavns Kommune evner at vise rettidig omhu, hvor en rivende udvikling stiller os over for stadig nye udfordringer. Det synes jeg illustreres ganske enkelt ved bare at nævne få punkter:

For det første, at vi opnår en ejerandel på godt 34 pct., godt 1/3, og dermed placerer Københavns Energi som en væsentlig aktør på elmarkedet i Danmark.

Mødet 25. maj 2000

For det andet, at det nye selskab får den nødvendige kapacitet til at begå sig på det nordtjenske elmarked og med de muligheder, der ligger i det for at få vækst fremover og sikring af arbejdspladser dér.

At vi for det tredje med fusionen får et bæredygtigt selskab, der kan sikre, at de københavnske værdier i kraftvarmeproduktionen fastholdes.

Endelig for det fjerde synes jeg, det er værd at fremhæve, at selskabet fødes med en høj miljøprofil.

Mere skal jeg ikke sige om denne store sag, men overlade ordet til miljø- og forsyningsborgmesteren, som vil uddybe resultatet af de anstrengelser, der har været i de forgangne måneder.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: På mødet i aften har vi 3 punkter på, et generelt punkt om elforbruget, et åbent punkt om opsplining af KE i forskellige selskaber og så et lukket punkt om den her fusion på produktionssiden mellem Københavns Energi og Sjællandske Kraftværker.

Jeg vil godt sige, at det er en meget lang proces, som vi nu er ved at afslutte. Det er en proces, som er startet i EU, gået over Folketinget, som har udmøntet liberaliseringen af elmarkedet.

Det har været, må jeg sige, et langt, sejt træk, hvor vi også fra Københavns Kommune har været involveret i forhandlinger med Svend Auken om produktionssektorens vilkår og med selskabsdannelsernes rammer osv. Noget er gået igennem, og andet er ikke gået igennem.

Det er ikke nogen hemmelighed, at jeg personligt har været imod den elliberalisering, som er besluttet af EU og senere implementeret i Folketinget. Men når det er sagt, så synes jeg også, at man med rimelighed må sige, at de sager, der i dag fremlægges her i BR, er et fantastisk godt resultat for Københavns Kommune.

Vi fik på et tidspunkt på et fællesmøde i Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget en gennemgang af det historiske forløb i elsektoren de sidste 100 år, hvor der er par gange i det århundrede, som vi har forladt, blev fremhævet tidspunkter, hvor Københavns Kommune havde sovet i timen, og hvor NESAs faktisk havde sat sig på

Mødet 25. maj 2000

hele elnettet og på den måde gjort det muligt for sig selv at indkassere en meget, meget stor kapital, som gjorde, at de fik den position, som de har haft, indtil vi har nået den dag i dag.

Jeg tror, at hvis man ser tilbage på det her med historiske øjne om nogle år, så vil man sige, at nu er det Københavns Kommune, der igen rykker, nu er det Københavns Kommune, der har vist rettidig omhu og har sikret sig et godt resultat.

Det er en aftale, der sikrer miljøet, den sikrer varmekunderne stabile priser, og den forøger Københavns Kommunes værdier ganske betydeligt. Faktisk mener jeg, man må sige, det er et hamrende godt resultat for Københavns Kommune. Jeg vil godt fremhæve nogle punkter.

For det første forøger vi vores ejerandel i selskabet fra 20 pct., som vi havde i Elkraft, til 34 pct. I sig selv kan sådan en stigning på 14 pct. gøres op til en værdi af ca. 1 mia. kr.

For det andet betyder en procent på 34, at vi får afgørende indflydelse i selskabet, fordi der skal 2/3 flertal til at ændre vedtægter.

For det tredje får vi overført 604 mill. kr. til pensioner i forbindelse med de tjenestemandsforsikringer, som kommunen nu overtager. Vi gik i forhandlingerne i lang tid med en stor risiko for, at de 600 mill. kr. skulle betales af skatteborgerne. Nu betales de af samtlige elforbrugere på hele Sjælland.

For det fjerde har vi sikret, at varmekunderne ikke bliver tabere i det spil, vi nu går ind i. Der er lavet en varmepriskontrakt, som sikrer, at prisen for varmekunder ikke kan komme til at stige mere end hvad rimeligt er i forhold til udviklingen i brændsels- og forbrugerprisindekset.

Endelig er der lavet en miljøpolitik, som samtlige parter er enige om, og som sikrer, at vi skal være førende på miljøområdet i det nye selskab.

Alt i alt mener jeg, at vi inden for de rammer, som Folketinget har vedtaget, har et hamrende godt resultat for Københavns Kommune, og jeg tror, at historien også vil vurdere det sådan.

Det hører også med til hele denne sag, at hvis vi får lavet fusionen, så indebærer det, at det nye selskab får tilført 4,8 mia. kr. i tilskud. Baggrunden er et langt

forhandlingsforløb, vi har haft med Svend Auken. De 4 mia. kr. sikrer, at det nye selskab vil kunne klare sig på konkurrencemarkedet. Men forudsætningen er selvfølgelig, at vi godkender fusionen, og at man gør det samme i Jylland. De forhandler stadig væk. Det er altså det ene store punkt, vi har i dag, det er selve fusionen til generel drøftelse.

Det andet store punkt, som vi har til drøftelse i dag, er spørgsmålet om opsplitningen af Københavns Energi i en række selskaber, som loven siger, at vi skal. Her er det lykkedes at bevare langt størstedelen af Københavns Energi som en del af den offentlige forvaltning med den åbenhed, der ligger i det. Eksempelvis gælder lov om offentlighed i forvaltningen for det hovedselskab, som kommer til at styre de underliggende selskaber.

Jeg mener også, at vi har fundet en god konstruktion, hvor vi sikrer, at det er Miljø- og Forsyningsudvalget, der stadig væk har den politiske styring af området, og hvor de underliggende selskabers bestyrelser besættes af embedsmænd, som refererer direkte til Miljø- og Forsyningsudvalget. På den måde sikrer vi den bedste politiske styring af dette område trods liberaliseringen.

Ud over uemigheden om selve selskabsformen har der også på dette punkt været bred enighed om den måde, vi udskiller selskaberne på, således at et fælles Økonomiudvalg og Miljø- og Forsyningsudvalg i den afsluttende afstemning enstemmigt kunne tilslutte sig den organisering, som nu foreslås. Jeg håber også, vi når frem til i aften, at en enig Borgerrepræsentation kan tilslutte sig den selskabsopdeling, der ligger i indstillingerne. Det har stor betydning, fordi det er mange medarbejdere, der skal flytte rundt, og det er vigtigt, at man i sådan en sag også har en bred politisk enighed om det, der skal ske.

Alt i alt mener jeg, at vi med de her indstillinger, og inden for de rammer, som Folketinget og EU nu engang har givet os, har vist det, man kunne kalde rettidig omtanke. Der er gjort et stort stykke arbejde, og vi har organiseret det til størst mulig fordel både for miljøet og for de københavnske forbrugere. Så med de ord vil jeg god anbefale, at man støtter de her indstillinger.

Hamid El Mousti (A): Jeg er i det store og hele enig med borgmester Bo Asmus Kjeldgaard. Men vi i Socialdemokratiet er utroligt glade over de resultater, vi har nået.

Der er især grund til at glæde sig over, at de meget langvarige forhandlinger om en fusion af de sjællandske og københavnske kraftværker som sagt er tilendebragt med et flot resultat for København. Vi er utroligt glade for de resultater, vi har opnået som sagt, og vi takker de embedsmænd, der har arbejdet og kæmpet bravt for at få de resultater frem.

Vi kan specielt glæde os over, som Bo også har sagt, at vi i stedet for det hidtidige ejerskab til Elkraft på 20 pct. nu har fået en ejerandel på 34 pct. Vi har selvfølgelig ønsket os 51 pct., men 34 er også godt nok.

Vi får tilført de 604 mill. kr. kontant til betaling af pensionsforpligtelsen, og vi får stor indflydelse på fremtidige beslutninger i fællesskabet. Den konstruktion er sådan, at man kan faktisk ikke beslutte ret meget uden om os, selv om vi kun har 34 pct.

Miljøet får også en god placering og en meget central betydning i selskabet. Især bliver varmekunderne ikke ofre for konkurrentens indtog på elmarkedet.

Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at en væsentlig årsag til, at fusionen overhovedet er blevet til noget, er, at den socialdemokratiske miljø- og energiminister, og det er da klart en socialdemokratisk beslutning, er kommet igennem med et tilskud til den betrængte produktionssektor. Dette beløb andrager små 4,8 mia. kr. i Østdanmark til gengæld for at kraftværkerne fusioneres. Dette beløb er af en sådan størrelse, at vi kan gå ind i den fusion med en tro på, at det nye selskab vil kunne klare sig godt i den konkurrence, som uanset om du kan lide det eller ej, nu er en realitet.

Vi vil fra socialdemokratisk side støtte forslaget.

Helle Sjelle (C): Som Bo også var inde på det, så må man sige, at det har været en meget, meget lang proces, vi har været igennem i Miljø- og Forsyningsudvalget, før vi er nået frem til de resultater, som vi ser her i dag.

Man kan nogle gange sige, at de sager, som vi behandler her i BR, kan blive så små, at man er tilbøjelig til at miste overblikket. Men selvfølgelig skal der også være plads til de her helt store sager, og man kan i hvert fald sige, at den københavnske energireform er en af de store sager.

Man kan sige, at her har man som politiker virkelig mulighed for at vise, at man har visioner, og mulighed for at præge udviklingen i de mange år, der kommer. Man har mulighed for at sætte sine spor.

Opgaven, som vi står over for i dag, går ud på at forandre den gamle struktur i Københavns Belysningsvesen – det kommer vi til i det næste punkt – til en ny struktur i Københavns Energi.

Ser man det så i et lidt større perspektiv, så er det en rimelig logisk udvikling. Vesteuropa har siden 1980'erne, kan vi se, været præget af en bølge af moderniseringer af de politisk-administrative organiserings- og styringsformer i den offentlige sektor. Det handler f.eks. om privatiseringer og udliciteringer, frit forbrugsvale, konkurrencemekanismer og økonomiske incitamentsstrukturer, og den udvikling har også sat sit præg på Danmark.

Man kan sige, at der siden 1990'erne for alvor har været gang i moderniseringen af den offentlige sektor, og adskillige af de store, gamle offentlige monopolvirksomheder inden for væsentlige serviceområder som f.eks. telefon- og postvæsen er allerede blevet underkastet de store forandringer for at kunne klare fremtidens udfordringer.

Og nu er turen, kan man så sige, kommet til Københavns Energi. Det er de udfordringer, som Københavns Energi skal gøres klar til at møde.

Produktionselskabet, som vi f.eks. skal stifte i dag, skal ud i en ikke bare barsk, men bragende konkurrence, som EU har været med til at igangsætte i kraft af en række direktiver, som vi har set er fulgt op af en energireform i Folketinget, og som er noget, vi Konservative hilser velkommen. Vi vil gerne have, at borgerne skal have glæde af en åben konkurrence om både kvalitet og pris på de forskellige ydelser, så de får den bedst mulige service til den bedst mulige pris.

Med den organisering, der lægges op til for Københavns Energi, har man valgt at introducere aktieselskabsmodellen. Hermed er der lagt op til en struktur, der favoriserer det forretningsmæssige aspekt og den økonomiske ansvarlighed. Her tænker jeg på en sund økonomisk drift og en bestyrelsesansvarlighed over for selskabets og kommunens værdier.

Det Konservative Folkeparti så dog gerne, at man gjorde hele strukturen i organisationen mere klar og forretningsmæssigt mere strømlinet. Det kan f.eks. gøres ved, at selve moderselskabet, KE Energiforsyning, dannes som et aktieselskab. Man vil derved opnå en større overskuelighed og gennemsigtighed i hele organisationen. Det mener vi vil være en fordel for forbrugere og også for politikere.

Endelig vil det så være nemmere at privatisere selskabet, hvis lovgivningen på et tidspunkt åbner mulighed for det. Der skal nemlig ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi Konservative gerne så, at der var en reel mulighed for at privatisere, hvad det er hensigtsmæssigt at privatisere. I øjeblikket må man jo desværre betragte det som en umulighed af lovgivningsmæssige årsager. Hvis vi vælger at sælge noget af det, der i øjeblikket er mulighed for at sælge, så kan vi forvente, at det blot bliver modregnet i vores bloktilskud.

Men i andre lande har vi jo set, at det har været muligt at privatisere energiforsyningen, så man kan forvente, at det kun er et spørgsmål om tid, før det også er på vej ind i Danmark.

Indtil da kan vi så sige, at vi har været glade for, at det er gået den rigtige vej med effektiviseringen af den offentlige sektor og Københavns Energi. Vi ser den nye organisering af Københavns Energi som et skridt i den rigtige retning.

Det er også positivt, at der er lagt op til, at Københavns Energi fusionerer med Sjællandske Kraftværker. Det giver efter vores opfattelse en bedre mulighed for, at vi kan klare os i konkurrencen på det liberaliserede marked og dermed bevare vore værdier.

Sluttelig vil jeg sige, at jeg tror lige så godt, man kan se i øjnene, at uanset hvilken farve en politisk ledelse af Danmark har, så er følgen af øget konkurrence både i og uden for den offentlige sektor og den stadig mere markante opdeling af drift og styring noget, som er kommet for at blive, og noget, som gerne skulle være med til at give borgerne noget mere og noget bedre for deres skattekroner.

Rikke Fog-Møller (Ø): Det er da godt, at alle er så glade. Sikken fin reform, sikken dejlig aftale, vi har fået – Hurral! Der er bare lige det meget store men, som hr. miljøborgmesteren ikke omtaler, og som ingen andre omtaler, at denne liberalisering

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

indebærer nogle meget voldsomme krav til fremtiden, såvel hvad angår vores produktionsselskab som vores netselskaber og mange andre ting, som betyder nogle voldsomme rationaliseringer, som betyder, at vi kommer til at fyre en masse mennesker i de selskaber.

Det er ikke lutter idyl, det her liberaliserede marked, der kommer, og det er selvfølgelig udmærket, hvis vi bliver stillet godt til at klare det, men medaljen har altså også en bagside, og den kommer vi også til at skulle administrere herindefra.

Det har i det hele taget været med stor undren, Enhedslisten har set SF i Folketinget medvirke til den lovgivning, vi nu har fået, den såkaldte e-reform, en sær reform, en række meget skizofrene udtryk. På den ene side en afvikling af demokratisk kontrol og indflydelse på store dele af energisektoren, krav om omdannelse af selskaber, der med konkurrenterne lyttende ved døren må holde hemmeligt, hvad de egentlig går og laver for ejerne, forbrugerne.

På den anden side krav til selskaber ned i den mindste detalje, intet er overladt til selskabernes ejere i virkeligheden. Vi skal rationalisere ditten og datten for at få så og så mange milliarder. Der er et stort regnestykke, der ligger der, fordi det er ikke meningen, at vi skal have en masse ud af det her, tror jeg.

Det er måske tydeligere, når der er gået et par år, når duksedanmark har implementeret EU's direktiv om liberalisering af energisektoren rekordhurtigt og langt mere omfangsrigt, end det nogen sinde var nødvendigt, på en periode på 4 år. Det er meget kort tid at omstille vores energisektor på. Men o.k., det synes Socialdemokratiet. Hamid synes, at det var godt gjort af Svend Auken, at han fik klaret det. Ligeledes er SF'erne åbenbart også tilfredse.

I den situation stiller betingelserne for at vælge miljø frem for millioner sig dårligt. Derfor mener Enhedslisten, at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at prioritere miljøet i denne sammenhæng. Vi skal benytte hver eneste lille lejlighed, vi har, til at sparke miljøet højere op på dagsordenen i denne sammenhæng. Og vi har en mulighed nu. Når først selskabet er dannet og underlagt de betingelser, som aktieselskabsloven giver for at øve indflydelse, er de bestyrelsesmedlemmer, også dem, vi har udpeget, kun

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

bundet af vedtægterne. Derfor skal der selvfølgelig stå i vedtægterne, at miljøhensyn prioriteres på linje med selskabets øvrige opgaver.

Jeg vil citere en årsberetning fra et stort nordisk energiproduktionsselskab:

»Selskabet skal gennem varige forbedringer mindske den negative miljøpåvirkning af sin virksomhed og bidrage til et bedre miljø i samspil med mennesker og samfund og natur. Dette indebærer, at vi skal stimulere og støtte forskning og udvikling mod et langsigtet, holdbart energisystem.«

Ja, det fortsætter i samme positive dur med den her miljøberetning og miljøpolitik. Og så kommer ironien: Den her politik er fremlagt af Sydkraft, vores store torn i øjet, som ikke ønsker at afvikle a-kraft, selv om det truer en storby i nærheden, og som tager sig godt betalt for det, når de endelig får vredet armen op på ryggen for at få det gjort.

Det er også Sydkraft, som nedlægger en lang række små vandkraftværker i Sverige, fordi det ikke kan betale sig. Det er miljørigtig produktion, det er ikke engang dyrt i forhold til, hvad det koster os at producere el, men alligevel bliver det nedlagt.

Jeg synes, det viser noget om, at det altså ikke er godt nok, at man har en miljøpolitik med nogle meget fine ord på et stykke papir. Vi skal sikre det så godt, som vi overhovedet kan.

Det her gælder navnlig for vores fusionerede energiselskab, for det er selvfølgelig også der, at miljøpolitik egentlig får en effekt, det er selve energiproduktionen, det er der, det er rigtig alvorligt i forhold til miljøet.

Lars Hutters (L): Ved stort set alle begravelser bliver der jo altid holdt nogle fantastisk fine taler for den afdøde. Det har borgmesteren jo også gjort i aften for det, der i gamle dage hed Københavns Belysningsvæsen. Og Hamid El Mousti og den anden socialdemokrat, overborgmesteren, har også holdt nogle meget pæne begravelses taler.

Så skulle man jo synes, at alt var vel, og så skulle man jo bare sørge for at få liget, kadaveret osv., ned i jorden og så dække godt af med jord, og så kan vi måske en gang imellem, når man bliver sørgmodig, gå over på kirkegården og se lidt til den afdøde.

Jeg vil sige, jeg synes aldeles ikke, at der er grund til at holde nogen festlige taler. Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad Rikke Fog-Møller var inde på, at med denne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

privatisering, som det jo reelt er, så giver vi afkald på en offentlig sektor, som i et århundrede har været på forkant med situationen og skabt billig el til københavnere.

Jeg hørte ikke et eneste ord fra borgmesteren eller fra Hamid El Mousti eller overborgmesteren eller fra den konservative repræsentant om, at der ikke er udsigt til med den såkaldt øgede konkurrence, at de almindelige københavnere får en billigere elregning. Jeg kan ikke forstå, at man ikke anvendte lejligheden til heroppe fra talerstolen at fortælle københavnere, at til trods for dette mammutelskab kan københavnere desværre se frem til, at elpriserne sandsynligvis vil stige.

Der er nogle enkelte store foretagender, som får gavn af det her. Egentlig vil jeg kalde det her en eventyrlig subvention til det store erhvervsliv. Det er de almindelige københavnere, der kommer til at betale prisen. Vi mister den demokratiske kontrol. Vi kan ikke engang selv få lov til reelt at udpege, hvem der sidder i aktieselskabet. Der er sat nogle betingelser for det.

Det er jo også korrekt, hvad der bliver nævnt, at inden blækket er tørt, så kan man ikke engang lave om på aftalen, som senere hen i aften skal til afstemning i Borgerrepræsentationen. Det er en aftale, som er indgået af overborgmesteren og SF-borgmesteren. Der er det umuligt at bryde op, det har vi fået at vide, med hensyn til at få nogle fornuftige klausuler for miljøet.

Bag det hele, det ved alle udmærket godt, det har været drøftet i aviserne, det har været sagt flere gange fra talerstolen her i Borgerrepræsentationen, ligger den store internationale kapital parat til at opsluge det hele.

Denne aftale, kære borgerrepræsentanter, dækker kun 5 år, kun 5 år, og så ryger det direkte ud på aktiemarkedet, og så er det altså køb og salg osv. Deutsche Bank ligger lige nede bagved, Deutsche Bank, som styrer Sydkraft, som Rikke Fog-Møller har været inde på.

Jeg synes aldeles ikke, at der er grund til nogen som helst fæstlige begravelsestaler. Det her er et kæmpekråd til at gøre det utroligt vanskeligere for københavnere. Bare se på, hvad der foregår i England, se på almindelige mennesker, de som indimellem står i en situation, hvor de kan blive udstødt fra samfundet, hvor de simpelt hen ikke har råd til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

have el, ikke har råd til hele det her moderne samfund, alt dets IT osv. Det bliver for de rige og de stærke.

Det her er en skandale efter min opfattelse. Jeg forstår simpelt hen ikke, at vi har en SF-borgmester, der kan komme herop på talerstolen og klappe i sine små hænder og være så begejstret for det her. Det her er en skandale.

Jeg er glad for, at borgmesterens tale formentlig bliver trykt, så man i fremtiden, om nogle år, hvis der er nogen, der skulle føle trøst ved det, når man kommer til at se den barske virkelighed, kan se, hvad det var, en SF-borgmester var med til.

Så skal jeg selvfølgelig heller ikke undlade at fortælle, at det ikke er udvalgsstyret, der har forhandlet det her igennem. Det har været et fåt accompli, et regeringsdiktat, som nogle direktører og et par borgmestre har lavet her for Borgerrepræsentationen.

Da vi drøftede det i samrådet imellem Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget, og da vi så var færdige, kom vi ud på gangen, og der var et kæmpe presseopbud på ude på gangen. Så siger vores økonomidirektør – som desværre ikke er til stede i aften: Jamen hvorfor kommer I her? Hvorfor interesserer I jer ikke for den her store milliardforretning, som vi lige har drøftet igennem i samrådet mellem de 2 udvalg? Det, som journalisterne var kommet for, var den anden sag, vi har på dagsordenen i aften, nemlig KUC-sagen. Jamen det var en milliard, hvorfor interesserer I jer ikke for det?

Så sagde journalisten fra Politiken: Jamen det er fordi den anden sag har noget, der er meget højere. Noget, der er meget højere? Hvordan kan der være noget, der er meget højere end den her kæmpestore milliardforretning? Det er moral. Men moral burde der have været i denne sag. Det er der desværre heller ikke.

Så skal jeg i øvrigt sige tak for, at overborgmesteren har søgt for, at min politiske modstand er blevet trykt, så det ligger fremme på medlemmernes pladser.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Den skal også udstrækkes til, at Lars Hutter fik 35 sekunder ud over den forøgede tæltid.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil forsøge at fortsætte, hvor jeg slap. Jeg nåede nemlig ikke til det, der handler om den demokratiske indflydelse på de her selskaber.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Vi står jo over for 2 sager i aften. Vi står over for en sag, der handler om en selskabsfusion af produktionselskabet, og vi står over for en sag, som handler om udskillelse af forskellige selskaber i resten af vores energisektor.

Selve strukturen kan vi sådan set godt se en rimelig fornuftig mening med i Enhedslisten. Vi har sådan set ikke haft noget imod på noget tidspunkt, at man splittede det op.

Jeg skal også lige huske at give en cadeau for, at det trods alt er lykkedes at få nogle ting med i den aftale om fusion, der er lavet, nemlig beskyttelsen af fjernvarmekunderne. Vi så bare gerne, at miljøet fik samme høje prioritet.

Men tilbage til det, der handler om demokrati. Den bestyrelsesstruktur, der er lagt op til, for vores udskillelsesselskaber, energiselskaber, kan måske på overfladen se meget fornuftig ud. Vores Miljø- og Forsyningsudvalg bliver sådan en slags overbestyrelse for en masse datterselskaber. Men Enhedslisten mener ikke, at det er godt nok, det er ikke fremtidsikkert nok. Vi har en række aktieselskaber, og de har jo samme muligheder, som andre aktieselskaber har, for at holde ting lukket. Det kommer vi også til at skulle med nogle af de små selskaber, vi har. De kommer ikke alle sammen til at være underlagt lov om offentlighed i forvaltningen.

Derfor mener vi, det er vigtigt, at der er en stærkere politisk kontrol med de selskaber. Det vil sige, at vi mener, det er vigtigt, at der er politisk udpegede medlemmer af bestyrelserne i de selskaber. Det kommer vi så til at stille et ændringsforslag om under næste punkt på dagsordenen.

Det her med den demokratiske indflydelse er lidt alfa og omega i det her, fordi det er altså besynderligt, at vi har en sektor, som har været måske ikke specielt interessant for mange forbrugere. Det mest interessante for forbrugerne har jo været, at der var strøm i stikkontakten og varme i radiatoren.

Men ikke desto mindre så er det faktisk forbrugerne, der har ejet denne sektor og i princippet stadig væk ejer den. Nu bliver det bare så uhyggeligt svært at gennemskue, hvad der egentlig sker med deres ejendom med det her system, der kommer til at køre her. Det er en stor ulykke, og det er, som Lars Hutterer siger, en begrævelse af demokratiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Når jeg roser det her resultat, så er det ikke, fordi jeg roser den generelle udvikling med liberaliseringen af hele sektoren. Det har jeg faktisk vendt mig imod, det ved både Lars Hutterer og Rikke Fog, at jeg har gjort.

Jeg har bl.a. startet en forholdsvis bred debatgruppe sammen med Lars Hutterer, som har forsøgt at få gang i en bred folkelig debat, som skulle sætte fokus på miljøkonsekvenserne, på konsekvenserne for varmekunderne og for Københavnerne af, at vi laver den her liberalisering.

Så jeg skal gerne være med til at beklage den generelle udvikling, som er besluttet af EU. Det være så også en kommentar til Helle Sjøllæs beskrivelse af den generelle udvikling.

Når jeg går op og roser det her resultat, så er det, fordi jeg mener, at inden for de rammer, som Folketinget har givet os, så er det et hamrende godt resultat, og det er det af alle de grunde, som jeg ridsede op, som jeg ikke vil gentage her.

Jeg glæder mig også over, at Enhedslisten anerkender, at vi har fået den beskyttelse af varmekunderne, som vi faktisk har fået ind i det her.

Spørgsmålet om miljødelen. Det kan diskuteres, om det skulle med i aktionaroverenskomsten. Hvis vi tog miljødelen med i aktionaroverenskomsten, så ville det være meget, meget vanskeligt løbende at ændre den. Vi har faktisk en intention om, at miljødelen løbende skal forbedres. I og med at vi har lavet en aftale ved siden af, som alle parter står bag, så kan vi let og ubureaukratisk løbende forbedre miljøpolitikken. Det tror jeg vil komme til at ske i praksis. Det vil komme til at ske i praksis, fordi det flertal i Folketinget, som har lavet denne reform, har varslet, at de vil efterleve de internationale klimakonventioner. De vil stille stigende krav til CO₂-kvoter. Det ligger også i selve reformen, og det mener jeg, vi løbende skal efterleve.

Jeg forestiller mig ikke en situation, hvor man f.eks. i København vil begynde at diskutere, om vi nu skal gå fra gas til kul, og sådan nogle ting. Jeg forestiller mig det omvendt. Det er i hvert fald det, der er baggrunden for, at det er lavet på den måde, som det er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Så er der spørgsmålet om den politiske styring, hvor jeg kan forstå, at der bliver stillet nogle ændringsforslag under det næste punkt fra Enhedslistens side. Jeg synes, det er en meget flot model, vi har fået lavet, i og med at det er Miljø- og Forsyningsudvalget, som, kan man sige, stadig væk har styringen, og vi organiserer de underliggende selskaber med nogle embedsmænd, som refererer direkte til Miljø- og Forsyningsudvalget.

Jeg håber, i hvert fald ved jeg, at Enhedslisten forstår selve konstruktionen, da vi diskuterede det på udvalgs møderne. Jeg har lidt svært ved at forstå, at det her skulle blive mere demokratisk af, at vi nu skal til at udpege en masse politikere til de der bestyrelser. Jeg tror, det er vigtigt, at vi siger, at det er Miljø- og Forsyningsudvalget, som har den politiske styring af det her område, og det er det, der er intentionen og hensigten med det, der ligger i indstillingen.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det tredje runde.

Rikke Fog-Møller (Ø): Nu er det jo, at når vi går hen og laver aktieselskaber, så har den bestyrelse, der sidder for de selskaber, sådan set ret til at henholde sig til aktieselskabslovens regler om, hvad der gælder for bestyrelsesmedlemmer. De har også lov til at lade være med at sige alt det, de kunne have lyst til, eller som vi kunne have lyst til, at de sagde til os, om, hvad der foregik i de selskaber.

Jeg vil sige, at jeg synes ikke, det er fordi vi sådan har lagt det store præg på Københavns Belysningsvæsen, da det var Københavns Belysningsvæsens udvikling, og at informationerne måske har været helt fantastisk klare til udvalget i det tidsrum. Det synes jeg ikke lover specielt godt for at have en embedsmandsbestyrelse for de selskaber, der kommer fremover.

Inden for de rammer, som Folketinget har givet os, ja, det er selvfølgelig svært at vurdere, hvor galt det kunne have gået. Jeg synes, det var en stor skuffelse at se, hvordan det udviklede sig fra det oprindelige forslag, som Auken kom med til energireform, og så, hvordan det ser ud halvandet år senere. Det var i hvert fald fuldkommen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

uigenkendeligt, vil jeg sige. Det var en markedsåbning, der virkelig ville noget, eller det er det.

Det, der kan ske, når vi ikke har »miljø« stående i vores vedtægter, er, forestil jer en diskussion i den kommende bestyrelse: Vi skal skære ned på kapaciteten, for vi har en masse elkraftværker, der ikke kan sælge tilstrækkeligt med strøm.

Desværre er de, der producerer billig strøm, måske, det kunne være, det var et af kulkræfterne. Så bliver der altså en hård debat om, hvorvidt man skal prioritere de naturgasfyrede værker, eller om man skal prioritere. Jeg vil ikke tro, man vil lukke et naturgasfyret værk, men jeg vil bare tro, at man måske godt kunne finde på at prioritere strømproduktion fra et kulfyret værk, hvis det er billigt nok, og det er ikke så hensigtsmæssigt for miljøet at prioritere på den måde.

Derfor mener jeg stadig væk, at det er utrolig vigtigt, at vi får de der ting så langt op og så rodfæstet som overhovedet muligt. Jeg snakker ikke specielt om aktionærverenskomsten, men jeg snakker også om vedtægterne for selskabet.

Jeg synes, det er lidt sigende, at da vi lavede elhandelselskabet, så syntes miljøborgmesteren, at det var ret vigtigt, at vi skrev i vedtægterne for det elhandelselskab, selv om det måske kunne siges at være en bagatel i lighed med det, som miljøborgmesteren har udtalt sig om om miljøpolitikken, at vi ikke ville handle med strøm fra a-kraft-værker. Men når det gælder miljøet, så er det lige pludselig ikke helt så vigtigt. Det synes jeg er spøjst.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Dengang vi lavede Elektra, elselskabet, var det sammen med ejere, som faktisk producerede a-kraft-strøm.

Jeg mener stadig væk, at vi politisk skal presse på for at sikre, at de CO₂-kvoter, som Folketinget bør festsætte i relation til vores internationale klimaforpligtigelser, skal festsættes, og at de skal reduceres løbende. Og hvis vi får den udvikling, så mener jeg også, det er vigtigt, at vi er i stand til at forbedre vores miljøpolitik løbende.

Den anden del af det med aktieselskaberne: Det er jo sådan, at de er 100 pct. ejet af Københavns Kommune, de aktieselskaber, vi taler om her. Jeg mener, at når vi skal til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

lave vedtægter for dem, må vi diskutere, hvordan vi kan sikre den størst mulige åbenhed i de aktieselskaber.

Samtidig mener jeg og vil godt fastholde, at det er altså en hensigtsmæssig måde at sætte embedsmænd i dem på, fordi det er jo nogle formelle krav, der bliver stillet til os, at vi skal organisere os på den her måde. Vi har som hovedprincip haft i hele den drøftelse, vi har haft i Miljø- og Forsyningsudvalget, at vi stadig væk vil bevare den politiske styring af dette område, og det er altså det, vi gør ved at organisere os på den her måde. Det svarer faktisk til, at vi i dag har nogle afdelinger i Københavns Belysningsvæsen, hvor der også sidder direktører, sidder ansatte, som refererer til Miljø- og Forsyningsudvalget.

Jeg forstår ikke helt sangen om, at det ikke lover godt, den proces, vi har været igennem. Det er rigtigt, at vi her i Danmark via Folketinget er blevet presset til at gennemføre en liberalisering på meget, meget kort tid, som de omkringliggende lande har haft mange år til. Den har vi haft måske 6-8 måneder til at gennemføre. Det er klart, at det er et uhensigtsmæssigt tidspres, vi er blevet udsat for.

Men når det er sagt, så synes jeg også, at man må sige, at vi har gjort, hvad vi kunne, for at sikre den bedst mulige behandling i Miljø- og Forsyningsudvalget. Vi har haft det på hvert eneste møde det sidste års tid. Der er blevet formuleret forhandlingsgrundlag osv., og det er det forhandlingsgrundlag, der nu er indfriet i den aftale, som ligger til beslutning i aften.

(Kort bemærkning).

Rikke Fog-Møller (Ø): Jo, men den miljøpolitik, der f.eks. ligger til grund for det selskab, vi har nu, har ikke været oppe i Miljø- og Forsyningsudvalget før den 8. maj. Vi har ikke set det papir udformet, og det kunne jo godt være, at vi kunne have arbejdet meget bedre med det dokument, hvis ikke det havde været så embedsmandstungt, det apparat og det, der foregår. Jeg tror altså helt ærligt, at der kan være et problem med det.

En anden ting, CO₂-kvoteordninger. Hvis man ved, hvad der ligger i Kyoto af store, åbne døre for større virksomheder, som vores nye selskab jo bliver, for at kunne gå ud og handle sig til at få større kvoter osv. fremover, så vil jeg ikke belave mig på at stole på, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

regeringen skulle prøve at kontrollere det her. Altså hvis vi har interesse i at gøre noget andet eller er ved at gå nedenunder og hjem og kan købe os ud af problemerne, så kunne det godt være, det var det, der skete.

Lars Hutter (L): Det er da rigtigt, at Miljø- og Forsyningsudvalget har drøftet, hvilke krav det vil være hensigtsmæssigt der skulle ind, hvis, såfremt, ifald vi skulle fusionere i Sjællandske Kraftværker.

Men jeg må også godt have lov til at gøre Borgerrepræsentationens medlemmer opmærksom på, at det var jo ikke noget med, hvis de her drøftelser fandt sted, at man i Miljø- og Forsyningsudvalget havde mulighed for at se et udkast til, hvordan en sådan fusionsaftale kunne være.

Det har jeg også efterlyst, og det mener jeg, at borgmesteren bør svare på. Hvis ikke der kan svares på det her under dette dagsordenspunkt, så tager vi jo reelt stilling senere hen under et lukket dagsordenspunkt her i aften i Borgerrepræsentationen.

Jeg kan godt forstå, at man kan være meget bekymret for det her, der tilsyneladende er åbent, men når det kommer til det afgørende punkt, så er det meget lukket.

Jeg vil også godt sige, at jeg har da altid oplevet SF og miljøborgmesteren som utrolig meget kæmpende for miljøtiltag og en høj miljøprofil. Derfor undrer det mig kolossalt, det tror jeg heller ikke, at Bo Asmus Kjeldgaard vil benægte, at en så væsentlig ting, som at der i aktionæroverenskomsten kommer til at stå, at det er altså fantastisk væsentligt, og det skal der tages hensyn til i beslutningerne i aktieselskabets bestyrelse, at det ikke står der. Vi har ikke kunnet få en forklaring, og de, der har lyttet meget opmærksomt under debatten her i aften under det her punkt, har fortsat ikke fået en forklaring.

Jeg går ud fra, at når vi tager stilling til det under det lukkede dagsordenspunkt, så kommer der et ændringsforslag, at det skal ind i aktionæroverenskomsten, fordi den er jo ikke godkendt endnu. Ja, ja, ganske vist har overborgmesteren og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard underskrevet den, men de har jo gjort det på vegne af

Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Borgerrepræsentationen har altså muligheden for senere hen i aften at få sat det ind. Der håber jeg og tror jeg på, at Bo Asmus Kjeldgaard som den ansvarlige miljøborgmester naturligvis støtter, at det kommer ind at stå i aktionæroverenskomsten. (Kort bemærkning).

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg kan godt sige allerede nu, at det gør jeg ikke, fordi jeg mener, at vi skal have mulighed for let og ubureaukratisk at forbedre vores miljøpolitik. Det er det, der er faktum.

Vi har her lavet en miljøpolitik, som alle parter i det her selskab har underskrevet.

Hvis vi skulle forbedre den løbende, hvis det stod i aktionæroverenskomsten, så skulle vi ud hos samtlige aktionærer og have godkendt de der ændringer, vi skulle ud i samtlige små kommuner, som også er aktionærer, og have det her godkendt. Det er en meget bureaukratisk og langsommelig proces.

Jeg mener, i og med at vi har et selvstændigt papir, en selvstændig miljøpolitik formuleret, så har vi gjort det bedst muligt for miljøet. Jeg synes, at vi, som vi besluttede i Økonomiudvalget på det fælles møde, skal have her som intentionen, at vi går foran i det pres. Men der står jo faktisk i miljøpolitikken, at det her selskab skal være førende på miljøområdet. Det mener jeg står til troende, når det skal til at føre politik.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil henstille, idet vi bevæger os meget tæt på kanten til den sag, som vi skal behandle her senere.

(Kort bemærkning).

Lars Hutter (L): Så må man sige, at så kom jo sandheden frem. Det er ikke tilfældigt, det er ikke tilfældigt, at der ikke står i aktionæroverenskomsten, at man skal tage hensyn til, at miljøet skal forbedres. Miljøborgmesteren gik beklageligvis op og sagde, at når det drejer sig om, at man skal have miljøet igennem, så er det bureaukratisk, og derfor skal det ikke stå der. Må jeg konstatere, at denne aktionæroverenskomst sandsynligvis til fulde lever op til det, Deutsche Bank gerne ser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Helle Sjelle (C): Jeg bliver nødt til at sige til hr. Hutter, at det jo er en sandhed med modifikation, når man tager det for givet, at prisen automatisk vil stige, i det øjeblik vi bevæger os ud på et liberaliseret marked.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at sige, at vi skal huske på, at størstedelen af den pris, som borgerne i dag betaler i forbindelse med deres energi, er afgifter, bl. a. grønne afgifter, men dem går jeg ikke ud fra, at hr. Hutter vil gå ind og afskaffe lige med det første, tværtimod. Jeg synes bare, det er vigtigt at holde fast i, at størstedelen af prisen faktisk udgøres af afgifter til staten.

Dernuover har jeg også lyst til at sige, at nu var det jo ikke ligefrem fordi der skete en national katastrofe, da Tele Danmark gik hen og blev privatiseret eller kom ud på et liberaliseret marked. Det er jo ikke sådan i dag, at folk står uden telefon, det må man ligesom konstatere.

Men o.k., spørg til side. Det, der selvfølgelig er vigtigt i denne sammenhæng, er at påpege, at vi selvfølgelig skal gøre, hvad vi har mulighed for at gøre for, at borgerne får den billigst mulige el. Der er vel ikke nogen, der kan være i tvivl om, at det er det, vi ønsker.

Så jeg håber, vi alle sammen går til denne opgave med stort mod og prøver på ligesom at give KE de vilkår, der skal til for at klare sig på dette marked.

(Kort bemærkning).

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg synes, det her udarter lidt til en farce, Bo Asmus Kjeldgaard. Altså hvis vi har en aftale til godkendelse, jamen hvis vi ikke kan lave noget om i den, og selv om det er nok så bureaukratisk, hvorfor har vi den så overhovedet oppe her? Det kan jo ikke passe, at det skal være sådan, at man ikke kan ændre i tingene. Faktisk har Enhedslisten foreslået, at man fik ændret de her ting omkring miljø, før den kom til godkendelse i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Lars Hutter (L): Det er jo rigtigt. Det, som Borgerrepræsentationen oplever i øjeblikket, er den iscenesatte farce. Der kan åbenbart ikke ændres så meget som et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

komma i den aftale, som overborgmesteren og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har underskrevet. Ha, skal det være demokratil Så kan vi lige så godt rejse tilbage til det gamle Østeuropa.

Nå, men til Helle Sjelle fra De Konservative. Helle Sjelle ved ganske udmærket godt, hvad der er blevet sagt af forvaltningen i Miljø- og Forsyningsudvalget, at det er de store kunder, der får gavn af elforformen, mens elpriserne vil stige for de almindelige kunder. Det var kun det, jeg refererede og opfordrede i øvrigt borgmesteren til også at komme op og bekræfte.

I øvrigt er det i ganske klar overensstemmelse med de erfaringer, der er fra Storbritannien, hvor elprisen beklageligvis markant steg, efter at man havde gennemført den såkaldte liberalisering.

Det er de almindelige mennesker, der betaler det her, det er klart. Aktieselskaber, store monopolkapitaler skal have pengene hjem, de skal da have profit på det her, det er da derfor, det sker. Det burde Helle Sjelle fra De Konservative da vide alt om.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Selvfølgelig kan Borgerrepræsentationen forkaste det her, hvis man vil. Men det er klart, at sådan som forhandlingsforløbet har været, så er der ikke nogen mulighed for at gå ind og ændre enkeltpunkter og så være sikker på, at vi bagefter, hvis vi starter en forhandling op igen, vil stå med et resultat, der er lige så godt.

Det har jo været nogle meget lange, seje forhandlinger, og det resultat, der ligger her, er utrolig godt for Københavns Kommune, vel at mærke inden for de rammer, som Folketinget nu engang har vedtaget.

Hvis vi begynder at åbne op på enkelte punkter, så er der risiko for, at alle andre punkter også bliver åbnet, og så er der risiko for, at miljøpolitik, kontrakt med varmekunder og alle de andre ting, som vi er glade for i aftalen, måske ikke længere er der.

Det er derfor, vi siger, at nu har vi demokratisk gennemført et forløb, hvor vi har fastsat forhandlingskrav, vi har løbende orienteret Miljø- og Forsyningsudvalget og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Økonomiudvalget om, hvordan forhandlingerne er skredet frem. Der ligger et resultat, som er underskrevet under forbehold for Borgerrepræsentationens godkendelse, men som lever op til det forhandlingsmandat, som forhandlerne har fået. Det mener jeg er et demokratisk forløb.

Men selvfølgelig kan man da vælge at forkaste resultatet og så åbne det hele op igen. Jeg vil bare ikke anbefale, man gør det.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (C): Jeg skal gøre det ganske kort. Nu må man jo bare sige, hr. Lars Hutter, at nu er der altså ikke nogen, der kan stå her i dag og spør om, hvordan fremtiden vil være. Hvis vi kunne det, så kunne det godt være, vi slet ikke sad her.

Jeg synes, vi nu skal tage det stille og roligt og kaste os ud i den her opgave. Så synes jeg ligesom det er, hvad der er at sige om denne sag. Der er det at sige, at vi faktisk ikke p.t. ved, hvordan og hvorledes prisudviklingen bliver.

I øvrigt så må man sige, at det er jo kun de store kunder, som du nævnte, der har haft mulighed for faktisk at forlade os indtil videre. De små kunder har jo ikke engang haft mulighed for selv frit at vælge endnu, så det kan vi jo ikke vide noget om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal henstille til Helle Sjelle fremover ikke at hidse Lars Hutter på med den slags.

8) BR 218/2000. Selskabsdannelse og den regnskabsmæssige udstilling af

Københavns Energi

Indstilling om selskabsdannelse og den regnskabsmæssige udstilling af Københavns Energi.

(Økonomiudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er klart, at en sag som denne naturligvis har ikke ubetydelige økonomiske konsekvenser for kommunen, som jo i hovedtræk er beskrevet i indstillingen.

Det betyder i hovedtræk, at bidraget fra Københavns Energi til budget 2001 reduceres, som det ses, med 191 mill. kr., som skal tilvejebringes andetsteds. Det betyder også, at kommunens kassebeholdning som følge af kontantindskud i selskaberne netto reduceres med 402 mill. kr. i år 2000. Det skal ses i sammenhæng med, at vores tilgodehavende, kommunens tilgodehavende hos Københavns Energi, forøges med 1,8 mia. kr. som følge af det kapitalindskud, jeg netop har nævnt. Det skyldes også tilgodehavender vedrørende overdragelse af grunde og de historiske pensionsforpligtelser, som miljøborgmesteren nævnte under den forrige sag.

Det betyder, at der vil ske en ekstraordinær nedbringelse af kommunens gæld med 604 mill. kr., som svarer til pensionsforpligtelsen i KE Produktion, og med 120 mill. kr. fra år 2001 og en 8-9-årig periode frem svarende til pensionsforpligtelsen fra KE Energiforsyningen, som det er beskrevet.

Samlet set giver det en virkning på kommunens økonomiske råderum, der på længere sigt stort set er neutral.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil bare gøre opmærksom på, at Enhedslisten stiller et ændringsforslag til det 7. »at«, som lyder således primært, idet der er 2 forslag:

»At Borgerrepræsentationen udpeger 7 af sine medlemmer til aktieselskabernes bestyrelser.«

Subsidiært:

»At Borgerrepræsentationen udpeger 7 medlemmer til aktieselskabernes bestyrelser.«

Begrundelsen herfor er, som vi har diskuteret før, at få en øget demokratisk indflydelse. Fordi det er jo sagen, at der kan være tilfælde, hvor de her embedsmandsbestyrelser, der er foreslået, simpelt hen ikke må sige visse ting til overbestyrelsen i Miljø- og Forsyningsudvalget. Der er visse ting, de ikke må sige, fordi så bryder de deres tavshedspligt som bestyrelsesmedlemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Man kan selvfølgelig sige, at det står politikerne også over for, hvis det er politisk valgte folk. Jo, men de har måske lidt mere ømme tæer i form af, at de skal vælges næste gang.

Helle Sjelle (C): Jeg skal ikke gentage, hvad jeg allerede har sagt under det forrige punkt, men blot gøre opmærksom på, at vi Konservative ønsker, at 1. »at« i forvaltningens indstilling udgår og erstattes af følgende:

»At einettet på linje med den øvrige udskillelse af selskaber frigøres fra den kommunale forvaltning ved dannelsen af et aktieselskab.«

Derudover mener vi også, det er vigtigt, at vi holder et vågent øje med den vision, der er lavet for Københavns Energi. Visionen skal ikke være en garanti for, at samtlige virksomheder i det flerstrengede energihus forbliver på offentlige hænder i al evighed. Vi skal tydeligt markere vores krav om, at der kan privatiseres, når det er hensigtsmæssigt ud fra hensynet til kvaliteten og pris. Derfor ønsker vi ført til protokollen:

»At den overordnede vision for Københavns Energi jævnligen tages op til fornyet vurdering med henblik på en eventuel privatisering af aktiviteterne i Københavns Energi i det omfang det er hensigtsmæssigt og muligt ifølge lovgivningen.«

Ændringsforslaget af Helle Sjelle, C, at einettet på linje med den øvrige udskillelse af selskaber frigøres fra den kommunale forvaltning ved dannelsen af et aktieselskab blev forkastet med 32 stemmer mod 16.

Ændringsforslaget af Rikke Fog, Ø, om at Borgerrepræsentationen udpeger 7 af sine medlemmer til aktieselskabernes bestyrelse blev forkastet med 31 stemmer mod 17.

Det subsidiære ændringsforslag af Rikke Fog, Ø, om at Borgerrepræsentationen udpeger 7 medlemmer til aktieselskabernes bestyrelser blev forkastet med 32 stemmer mod 16.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer mod 7.

Protokolbemærkning fra Helle Sjelle, C.

9) BR 206/2000. Hovedstadens Udviklingsråds forslag til budget for 2000

Indstilling om, at Hovedstadens Udviklingsråds budgetforslag for 2000 tages til efterretning, at de i indstillingen beskrevne tænringer i det vedtagne budget for 2000 tiltrædes, samt at merudgifter ved etableringen af Hovedstadens Udviklingsråd på 3.547.079,-kr., afholdes af Økonomiudvalget, konto 6.51.3 puljen til uforudsete udgifter. (Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det kan jo virke lidt underligt, at det sker her næsten halvvejs inde i år 2000, men som man ved, så vedtog vi budgetter med den virkning, f.eks. i HT, at man vedtog budget for 1. halvår og tilsvarende for en række af de andre dele af det, der er indgået i Hovedstadens Udviklingsråd.

Det er på mange måder et rent teknisk budget, der giver HUR mulighed for at etablere sig og videreføre de opgaver, der er overført til HUR i uændret form i resten af år 2000. Det vil sige, at allerede nu er vi i HUR i gang med at se på budget 2001.

Det forslag her indebærer, at det samlede tilskud til HUR forøges med 3,6 mill. kr. for Københavns Kommunes vedkommende, og det bliver også i overensstemmelse med budgettet finansieret over kontoen til uforudsete udgifter.

Indstillingen her indebærer samtidig, at Kultur- og Fritidsudvalgets rammer reduceres, samtidig med at udgifterne til kulturformål overflyttes til finansposterne på en nyoprettet funktion for tilskud til Hovedstadens Udviklingsråd.

HT har, skal jeg sige, i forbindelse med økonomirapporteringen for år 2000 gjort opmærksom på et vigende passagerantal i HT, der kombineret med stigende vogntimepriser vil betyde et forringet resultat for HT's vedkommende for år 2000.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Ved anden behandling af budgetforslaget for HUR her den 3. maj var der også en drøftelse af det i HUR, herunder at man ser, hvilke tiltag der kan foretages for at opnå balance i budgettet, så der også bliver luft til alle de andre ting, som vi meget gerne vil lave i hovedstadsområdet, f.eks. forskerparker, deltagelse i infrastrukturinvesteringer osv.

Men som sagt, samlet set et teknisk budgetforslag, hvis indstilling jeg vil anbefale her.

A. Benhaddou (D): Jeg har haft det til sådan en drøftelse i Kultur- og Fritidsudvalget. Man skal bare være opmærksom på, at de penge, man nu sender ud fra Københavns Kommune, i hvert fald inden for kulturområdet, slet ikke vil være berørt af 2 pct.s besparelsen. Derved vil vi langsomt få en uligevægt i forholdet mellem de kulturelle institutioner, der henhører under Københavns Kommune, og dem, der hører under HUR. Det synes jeg, man lige skal være opmærksom på.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige, at den problemstilling indgår i en række sammenhænge, hvor vi er sammen med andre, hvor vi naturligvis redegør for, på hvilke måder vi stiller krav til os selv. I de her fælles beslutningsorganer vil der naturligvis være forskellige krav, der møder fra de enkelte enheder.

Men det er et synspunkt, vil jeg sige til Benhaddou, som jeg er meget opmærksom på, og som vi naturligvis også skal være opmærksom på de steder, hvor vi indgår i samarbejde med andre.

Indstillingen blev godkendt.

10) BR 224/2000. Københavns Kommunes regnskab 1999

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen afgiver kommunens regnskab og beretning for 1999 til revisionen, samt at Københavns Kommunes grønne regnskab 1999 tages til efterretning. (Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Om det skal jeg bare kort sige, at samlet set blev 1999 et godt år regnskabsmæssigt for København. Man kan sige, at en række af de overordnede målsætninger, som det også fremgår af beretningen, blev indfriet, budgettet blev holdt, gælden blev reduceret, kassebeholdningen er forøget.

Ud over det økonomiske regnskab fremlægger vi jo samtidig for andet år i træk et grønt regnskab, som viser, hvordan kommunen som virksomhed påvinker miljøet.

Jeg synes mere generelt, jeg vil sige, at med regnskaberne her i bred forstand tager vi et vigtigt skridt i retning af at få sat større fokus på mål, på resultater og på ikke mindst målingerne af indsatsen. Det er jo et arbejde, som også vil blive intensiveret i den kommende tid og i de kommende år.

Indstillingen blev godkendt.

11) BR 217/2000. Ansøgning om URBAN 2-midler til København, Bispebjerg Syd
Indstilling om programforslag og finansieringsplan for Bispebjerg Syd som URBAN 2-område, samt om at der afsættes en årlig pulje under Økonomiudvalget til den kommunale medfinansiering.
 (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 205/2000. Årsberetning for ligningen af selskaber mv. og fonde og af revisionsberetningen
Indstilling om godkendelse af årsberetning for ligningen af selskaber mv. og fonde for perioden 1. oktober 1998 til 31. december 1999 (bilag 1) og Beretning om revisionen af Københavns Kommunes beretning om ligningen af selskaber mv. og fonde for perioden 1. oktober 1998 til 31. december 1999 (bilag 3).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

13) BR 204/2000. Årsberetning for ligningen af store selskaber

Indstilling om godkendelse af den af Skatteforvalningen udarbejdede "Årsberetning for ligningen af store selskaber for perioden 1. oktober 1998 til 31. december 1999.
 (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

14) BR 198/2000. Udpegning af medlem til Fordelingsnævnet
Indstilling om, at det over for indenrigsministeren indstilles, at overborgmester Jens Kramer Mikkelsen udpeges som medlem af Fordelingsnævnet vedrørende den kommunale andel af selskabsskatten for perioden 1. juli 2000 til 30. juni 2004.
 (Økonomiforvalningen)

15) BR 207/2000. Afståelse af en del af en ejendom

Indstilling om afståelse af en del af en ejendom
 (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

16) BR 221/2000. Mål for H:S i 2000

Indstilling om godkendelse af mål for Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) i 2000.
 (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Borgmester Peter Martinussen: Som det fremgår af denne sag, så har vi i HS, Hovedstadens Sygehusfællesskab, udarbejdet en række mål for HS i år 2000, som nu er sendt til en første høring – det udtryk vil jeg bruge – i kommunerne, i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Målene knytter sig til hospitalernes meget forskellige opgaver, de væsentligste af dem, herunder patientbehandling, forskning, uddannelse, forebyggelse og samarbejde med primærsektoren.

De nye mål for HS er ikke grebet ud af luften. De udspringer af de allerede eksisterende mål i HS, de udspringer også af de mål, der er fastlagt i aftalen mellem regeringen og amterne om amternes økonomi i år 2000, som Københavns og Frederiksberg Kommuner har tilsluttet sig, og hvor sundhedsområdet havde en fremtredende placering.

Når vi har sendt den til kommunerne nu, så er det for at få en forhåbentlig engageret, kvalificeret og konstruktiv debat om HS om det kvalitets- og serviceniveau, man ønsker sig for sygehusene i HS-området, og så selvfølgelig også om den økonomi, som hører sig til, hvis man vil opnå det kvalitetsniveau, man ønsker. Der må med andre ord sikres en sammenhæng mellem mål og midler, og målene bør derfor også behandles sideløbende med budgettet for HS for 2001.

På den baggrund kan nogle godt sidde og tænke: Hvorfor har vi dem så her i aften så tidligt i forhold til budgetforløbet? Til det er der at sige, at HS-bestyrelsen valgte at fastsætte målene for år 2000 nu, gøre kommunerne bekendt med dem, og på den måde kunne starte debatten. Jeg forestiller mig ikke, og det gør vi heller ikke i Den Socialdemokratiske Gruppe, at vi i aften skulle til at stille mange ændringsforslag til målene her og nu på dette stadium af processen. Men vi synes på den anden side set, det er rigtig at lægge tingene frem til debat allerede nu og så lade det konkretisere sig frem mod budgetvedtagelsen.

Jeg tror, at forhåbentlig mange partier herinde vil være enige i, at der bør selvfølgelig være en sammenhæng mellem de mål, man sætter sig, og den økonomi, man vil tilbyde, og det er jo noget, vi vender tilbage til, når budgettet skal gøres op.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg vil derfor blot i denne fase af processen sige, at de målsætninger, der er opstillet her, er udtryk for et meget højt ambitionsniveau med hensyn til kvalitet og service, også i forhold til resten af landet. Den opfølgning, som vi allerede i dag har i HS i forhold til målopfyldelsen, er også længere fremme end mange steder i det danske land i øvrigt. Ja, mange steder har man faktisk ikke nogen opfølgning på de forskellige servicemål, og nogle steder har man måske ikke engang fået opstillet sådanne endnu.

Vi har altså et godt grundlag for at tage hul på denne proces, diskutere den og bruge materialet frem mod budgetvedtagelsen. Det er det, jeg vil anbefale forsamlingen at gøre ved at tiltræde målene i aften og så diskutere målsætninger m.v. i relation til økonomien frem til budgetvedtagelsen.

Peter Skaarup (O): I Dansk Folkeparti hilser vi også målene velkommen. Vi synes, de er gode på mange måder, og vi er enige med borgmester Peter Martinussen i, at det her også er idmærket grundlag at gå ind i budgetrunderne med. Så langt er vi med.

Men vi må nok også sige, at vi er enige i meget af det, som ældrerådene er inde på i den kritik, der fremkommer i forhold til de høringssvar, som er indkommet. Til det vil jeg sige i første omgang, at det også er vores forståelse, at der er meget kort tid fra, at forvaltningen sender det her ud til ældrerådene og så til, at ældrerådene skal svare. Da det er noget, man må have mulighed for at drøfte i de her ældreråd, så vil det være rimeligt, at der også er ordentlige svarfrister, så de kan nå at indkalde til et møde, debattere tingene og nå at få skrevet noget til forvaltningen.

Så det synes vi, at der skal strammes op på, så der er bedre tid for ældrerådene til at svare på det materiale, der bliver udsendt.

Derudover hæfter vi os også ved det, som flere af ældrerådene er inde på, nemlig at den servicemæssige kvalitet inden for HS ikke lever op til målsætningerne. Det er ikke nok at komme med nogle fine målsætninger. Vi må også sørge for, at den kvalitet, der ligger til grund for målsætningerne, kan føres ud i livet. Der oplever man med rette, at den kvalitet ikke er på plads. Så målsætninger og kvalitet må følges ad, og målsætninger må ikke stå alene, uden at kvaliteten følger med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

En anden ting, vi også hæfter os ved, er det, som man også diskutere i HS i øjeblikket, nemlig problemerne med ventetider på skadestuerne. Der bør det være sådan, at borgere, der har brug for hurtig hjælp, som det normalt vil være i forhold til skadestuer, også skal have den hurtigt. Der har nedlæggelsen af Rigshospitalets Skadestue og de generelle problemer, det har medført, været noget skidt.

Det håber vi, at man vil rette op på, og det behøver vi i og for sig ikke at debattere målsætninger for at rette op på. Det burde være sund fornuft uden fine målsætninger, at det skal der rettes op på allerede her i år 2000, ja allerede i morgen skulle det gerne være sådan.

Så hæfter vi os også ved det problem, der ligger efter Kommunehospitalets lukning. Det var ikke med vores gode vilje, som alle ved, at Kommunehospitalet blev lukket. Det er så også, hvad det er, det løb er jo desværre kørt.

Men det, man lovede, da man så nedlagde Kommunehospitalet, var heldigvis, kan vi sige, en række ting til borgerne, som skulle kompensere for lukningen af Kommunehospitalet. Der har jeg da forstået det sådan, at de partier herinde, der også gerne vil lukke Kommunehospitalet, desværre, et flertal uden om bl.a. Dansk Folkeparti, trods alt gav nogle løfter om, at man ville sørge for f.eks., at geriatrien fortsatte på uændret niveau, bare ude på de lokale sygehuse.

Men der har man altså stadig væk ikke fået rettet op på det, fordi man stadig væk mangler at oprette en geriatrisk afdeling på Rigshospitalet, hvor det jo egentlig burde være helt åbenlyst, at der skulle man oprette en sådan afdeling, fordi der er brug for, at Østerbro og Nørrebro og borgere, der bor i City, hurtigt kan komme til en geriatrisk afdeling og ikke skal fare til Hvidovre og andre steder hen.

Der har man altså stadig væk ikke fået lavet den afdeling. Det er uheldigt, og det hæfter flere af høringsvarerne sig også ved, og det er fuldstændig forståeligt. Derfor er vi også kritisk indstillet over for den del af det, som ikke har overholdt de klare forudsætninger, der lå, da man nedlagde Kommunehospitalet.

Generelt må vi sige, at kritikken er der i de høringsvar, der er kommet, men samtidig må vi også sige i Dansk Folkeparti, at vi synes, det er vigtigt, at man arbejder videre med de mål. At man også følger dem, er en anden sag, det skal man også

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Så på den baggrund vil vi sige, at det er et godt arbejde, der ligger, men man skal følge målene, man skal sørge for, at nogle af de ting, som jeg har nævnt, bliver ført ud i livet for alvor, og at det ikke bare er fine mål.

Så med den som baggrund har vi besluttet os for at undlade at stemme til målsætningen her. Vi synes, det er det rigtige signal at give, at vi medvirker meget gerne til at fortsætte med at arbejde på de her mål for år 2000 og også fremover, men vi synes altså, at det skal noteres, at der er store problemer med at opnå målene.

Jeg afleverer lige en protokolbemærkning til formanden.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så har jeg set, at Bjarne Petersen er kommet, så jeg vil gerne sige velkommen til Bjarne Petersen.

(Forsamlingen rejste sig)

Martin Geertsen (V): Også i Venstre skal vi kvittere for og hilse velkommen, at man får opstillet målsætninger for virket i Hovedstadens Sygehustællesskab. Det er jo altså meget rart, at man som ansat, uanset om man er direktør, eller man er portør, har noget, man kan rette sig efter, man har nogle målsætninger, man kan arbejde efter. Men i særdeleshed er det selvfølgelig tilfredsstillende for patienterne, at de har nogle garantier for, jamen hvad er det i virkeligheden, vi kan forvente os af sygehussystemet, af sundhedssystemet i Hovedstadens Sygehustællesskab?

Så i bund og grund er det selvfølgelig en god ting, og jeg er i det store og hele enig med Peter Skaarup i hans betragtninger.

Det spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig at stille sundhedsborgmesteren, som jo også er formand for Hovedstadens Sygehustællesskab, er: Hvad sker der, hvis man ikke lever op til de målsætninger, som Hovedstadens Sygehustællesskab har opstillet? Hvilke konsekvenser har det, hvis man nu f.eks. ikke lever op til de behandlingsgarantier, de har udstukket i forhold til den københavnske og den frederiksborgske befolkning? Hvilke konsekvenser får det for systemet, og hvilke konsekvenser i positiv retning vil det få for patienter? Hvad kan patienten forvente, hvis HS ikke kan overholde sine egne målsætninger?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg synes, det er godt, og det er rigtigt, at man opstiller målsætninger, men mange andre steder i samfundet bliver målsætningerne fulgt op af konsekvens, hvis man ikke overholder målsætningerne. Det kunne jeg godt tænke mig at få et bud på fra HS-formanden.

Så er der en ting, jeg synes, der savnes, og som vi skal have diskuteret løbende i forbindelse med budgetforhandlingerne, hvor HS jo også indgår. De målsætninger, som indgår i mål for HS, er meget kvantificerbare, de er meget operationelle. Det er noget med behandlingsgarantier, det er nogle af de meget, hvad skal man sige, firkantede, målbare ting i systemet som sådan.

Jeg kunne godt tænke mig, at man bevægede sig ud over det stringent sundhedsfaglige, at man opstillede nogle målsætninger i HS for den rent omsorgsmæssige del af det at være patient i Hovedstadens Sygehusfællesskab.

At være indlagt på et HS-hospital kan være en blandet fornøjelse. Det kan være forbundet med utroligt mange forskelle fra hospital til hospital, og det er der i og for sig ikke noget i vejen med. Men man skal bære som patient vide, hvad det er for en forskellighed, man går ind til.

Derfor kunne vi i Venstre godt tænke os, at der bliver opstillet nogle målsætninger for det rent omsorgsmæssige. Her kunne man f.eks. pege på sådan nogle ting som jamen hvordan er det med bade faciliteter? Hvor tit får man et bad? Hvilke forventninger kan patienten have til den mad, der bliver serveret, osv., osv.? At man får kigget nærmere på den rent omsorgsmæssige del af sagen, at man, havde jeg nær sagt, går lidt dybere ind i diskussionen om, hvor meget der bliver nulret tæer på Bispebjerg i forhold til, hvor meget der bliver nulret tæer på Frederiksberg Hospital.

Det er noget, som vi vil følge løbende, og som vi håber, at HS-formanden vil lytte til i den diskussion, som vi nu går ind i i forbindelse med budgettet for Københavns Kommune, men altså også for Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Bente Møller (Ø): Enhedshisten støtter det forslag, der ligger til mål for HS. For os er det vigtigt, at det er mål og ikke målsætninger. Mål er nemlig noget, man kan måle, og det vil sige, at vi også kan se, om de bliver opfyldt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det interessante bliver, om de, der nu skal danne flertallet omkring budgettet, også vil sørge for, at de pekuniære midler er til stede. Det synes jeg, man skal tænke over.

Hvis man har tænkt sig at stemme for det her, betyder det også, at man har tænkt sig at tilvejebringe den økonomi, der skal til, for at målene kan opfyldes. For ellers risikerer vi, at det bliver endnu et af mange flotte papirer, der gennem årene er blevet vedtaget herinde, men som desværre aldrig er blevet til virkelighed.

Grete Henrius (C): December måned er jo den måned, hvor man skal lave sin ønskeseddel. Så gælder det om ikke at ønske sig en eske Ga-Jol eller Låkerol, fordi det vil de, der vil give en gaver, synes er for beskedent, så lidt kan man ikke være bekendt at give. Man skal heller ikke ønske sig en rød sportsvogn, for den har man ikke jordisk chance for at få, for den er alt for dyr. Det gælder om at vælge, sætte nogle ting på ønskesedlen, som der er en reel mulighed for at få.

Sådan er det også, når man skal forfatte nogle målsætninger for, hvordan vores sundhedsvæsen og i dette tilfælde HS, Hovedstadens Sygehusfællesskab, og hospitalerne skal køre. Der er for så vidt ikke noget i vejen med denne målsætning, som HS, Hovedstadens Sygehusfællesskab, har fældet ned. Men når vi når til at få det ført ud i livet, altså få ønskerne opfyldt, så ligger det lidt tungere.

Normalt synes jeg, at når man sender ting i høring, ja, det er ikke altid lige smart, fordi tingene kan være så komplicerede, at dem, man sender det til høring hos, i virkeligheden ikke har så meget mulighed for at udtale sig om sagen.

Men når det drejer sig om vores sundhedsvæsen, så er det noget, alle kan forholde sig til, for alle har været syge, og hvis de ikke selv har været syge og på hospitalet, så kender de nogle, der har været det. Det er noget, masser af mennesker, for nu ikke at sige alle mennesker, kan forholde sig til.

Derfor synes jeg, det har været meget spændende at læse, hvad de forskellige ældreråd og forskellige bydelsråd har udtalt i forbindelse med denne målsætning.

Jeg er ganske enig i, at det er beklageligt, at det endnu ikke har været muligt at få disse tilbagemeldinger fra hospitalerne ud i bistandskontorerne eller socialkontorerne og til de praktiserende læger. De såkaldte epikriser er stadig væk alt for længe undervejs, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

det betyder, at mange især ældre, som bliver sendt hjem alt for tidligt fra hospitalerne, ikke får det hurtige tilsyn og den hurtige hjælp, de skal have fra hjemmehjælp, sygeplejerske og praktiserende læge.

Jeg synes også, det er beklageligt, at det geriatriske center, som man havde lovet at oprette på Rigshospitalet, ikke ser ud til at blive ført ud i livet.

Jeg er også ked af, at patienter bliver sendt så hurtigt hjem fra hospitalerne, at der er stor fare for, at de hurtigt falder om og bliver indlagt igen på hospitalet, måske næste gang med et brækket lårben eller andre alvorlige lidelser. Hvis man havde kunnet have dem under opsyn på hospitalet en dag eller halvanden mere, havde man måske undgået denne genindlæggelse, som bliver dyr.

Jeg er også ked af, at det ikke er lykkedes at komme længere med psykiatriplanerne. Der er stadig væk store mangler på det område. Men jeg ved, at der ikke er nogen ond vilje til stede hos de mennesker, der har ansvaret for at få bragt tingene ud i livet.

Så på den baggrund vil vi naturligvis gå ind for de mål, der er sat, det siger sig selv, men vi vil hos De Konservative følge meget med i, at der nu også bliver sat handling bag ønskerne.

Lars Hutter (L): Der har været adskillige gode indlæg i denne sag fra Peter

Skaarup, Grete Henius og ikke mindst fra Martin Geertsen, som meget rigtigt påpegede, at der måske burde være et mål, som kunne tages med, omkring omsorgen. Det synes jeg er virkelig godt og rigtigt set af Martin Geertsen fra Venstre.

Jeg vil også hilslutte mig det afgørende spørgsmål, som er blevet stillet fra stort set alle til borgmester Peter Martinussen: Hvilke konsekvenser har det? Hvad nu hvis hospitalerne ikke overholder de her mål, så må det da have nogle konsekvenser? Det står ikke i indstillingen, og borgmesteren fortalte det i hvert fald ikke ved indledningen af det her punkt.

Jeg har det altså også sådan, at jeg er selvfølgelig meget glad for målet med kvalitet i behandling og pleje, men som Grete Henius var inde på her i sit sidste indlæg, så må jeg desværre ud fra mine daglige erfaringer sætte spørgsmålstegn ved, om der kommer nogle konsekvenser, fordi kvaliteten er ikke, som den skal være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg synes også, det havde været fornuftigt, hvad jeg flere gange har nævnt her i Borgerrepræsentationen, det er jo bl.a. ældrerådene, der har reageret på det her, at der som led i vurderingen af kvaliteten i behandling og pleje var kommet en ganske klar evalueringsrapport fra borgmesterens og forvaltningens side om, hvordan situationen er, ikke mindst for de ældre.

Grete Henius har jo fuldstændig ret, de bliver mere eller mindre presset til for tidlig udskrivning, for der er jo næsten hele tiden overbelægnings, og det vælter ind med medicinske patienter. Sådan som jeg har rapporterne, så det der med, at der skal ligge de rigtige patienter i de rigtige senge, kan man ikke altid overholde, når der kommer så mange patienter ind, at der stort set ikke er sengeplads til dem alle sammen. Så det er bare med at få plads til dem, og så kan vi jo ikke have den overbelægning, så kommer brandvæsenet og alt det her, og så ryger de ud igen.

Grete Henius har jo beskrevet, hvad det er der sker. Enten fungerer det ikke godt nok med hjemmeplejen, eller også falder de og får en hoftetraktur, som jo er dødsensfarlig for mange af de ældre. Så Grete Henius har fuldstændig ret.

Jeg er spændt på at høre, hvad borgmester Peter Martinussen vil gøre for at sikre, at der kommer den kvalitet også for de ældre, og hvilke konsekvenser det har, hvis ikke det er opfyldt.

Så kan jeg altså heller ikke lade være med at forespørge, for borgmesteren ved jo udmærket godt, at det allerede på nuværende tidspunkt er konstateret, at kvaliteten for dem, der bliver behandlet på skadestuen, ikke opfylder HS' mål. Kan vi ikke få borgmesteren til i aften at indrømme, at det var en kæmpefejtagelse at lukke Rigshospitalets skadestue?

Jeg har noteret mig med tilfredshed, at borgmesteren jo har meddelt den undrende offentlighed, at i det år, hvor man lukkede Rigshospitalets skadestue for at spare 5 mill. kr., er der et overskud i HS på 85 mill. kr. Hvis man ser på det, så har det vel kostet stort set også 5 mill. kr. for overhovedet at få det til at fungere på et dårligere serviceniveau.

Vil borgmesteren ikke godt indrømme, at en skadestue placeret lige midt i København, hvis der endelig skal være skadestue, så er det det mest hensigtsmæssige at have den liggende sådan et sted? Hvad skal man dog med linje 10 ud til Bispebjerg og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

linje 10 ud til Hvidovre Hospital, som kører meget dårligt om aftenen, hvor måske nogle kommer til skade? Rigshospitalet ligger direkte midt i byen og vældig godt betjent med kollektive trafikmidler.

Det kunne også være rart, hvis en af konsekvenserne af kvaliteten i behandling og pleje, at det kom som det allerførste, at det var en fadæse og en fejltagelse med hensyn til Rigshospitalet, og så kan vi gå videre til næste dagsordenspunkt.

Men jeg må sige, at så længe der ikke er klare konsekvenser af, hvad man gør, når kvaliteten ikke er i top for de ældre, så længe der ikke er en konsekvens af, at man ikke lever op til sine egne målsætninger omkring skadestuebehandling, så må jeg i lighed med Dansk Folkeparti undlade at stemme for de her ellers udmærkede målsætninger. Det gør jeg selvfølgelig først og fremmest, fordi vi endnu ikke har fået at vide, hvad det er for nogle konsekvenser, der vil ske, hvis ikke vi lever op til målene.

Bjarne Petersen (F): For omkring 4 år siden vedtog man en glimrende plan i HS, »HS år 2000«, med fine mål og fine rammer. Det var faktisk en god plan. Hvordan man frem til år 2000 skulle tilpasse sundhedsvæsenet i København. I det var der en god psykiatriplan, der var nogle mål for, hvor længe man skulle vente på en skadestue. Der var nogle mål for, hvordan geriatriske centre rundt omkring på de københavnske hospitaler skulle indrettes, og hvordan de skulle fungere.

Nu kommer der så en ny plan. Mit spørgsmål til Peter Martinussen er: Hvornår har man tænkt sig at opfylde planen, der blev vedtaget for 4 år siden? For hvad er realiteterne i dag? Realiteterne i dag er dem, at man med budgetspillet fra HS vil nedlægge geriatriske senge på Hvidovre Hospital.

Hvad var forudsætningen, da man vedtog planen her for 3-4 år siden, omkring målene og omstruktureringen i sundhedsvæsenet? Det var, at man skulle lukke Kommunehospitalet, man skulle opruste på de øvrige hospitaler med en samlet løsning omkring geriatriske sengepladser.

Nu starter man altså med ud over at lave denne plan i sine budgetter at have lukningen allerede på nuværende tidspunkt af geriatriske sengepladser. Sådan ser HS-budgettet ud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg kunne også godt tænke mig, at man, inden man lavede nogle nye målsætninger, rent faktisk også opfyldte planerne omkring psykiatriplanen, som også blev vedtaget for en 3-4 år siden. De er ikke opfyldt endnu.

Jeg må bede forsamlingen om at erindre, de af jer, der læser Jyllands-Posten, den glimrende artikel, der var i beskrivelsen af problemstillingerne på psykiatriske afdelinger på Hvidovre Hospital.

Nu har jeg selv haft fornøjelsen af, eller man kan kalde det manglende fornøjelse af, at jeg tidligt søndag morgen blev ringet op og skulle indlægge min 90-årige mor på Hvidovre Hospital. Jeg syntes ikke, det var nogen fornøjelse. Jeg syntes faktisk ikke, det levede op til de målsætninger, som man vedtog for 3-4 år siden, for, hvordan man behandler ældre mennesker.

Alene problemet med at få den praktiserende læge overtalt til at indlægge ens pårørende. Der var der faktisk 3 vagtlægebesøg, før en af personalet på det pågældende plejehjem simpelt hen sagde: Nu er det nok, nu er smerterne store nok – før man fik en indlæggelse på plads. Hun ligger der stadig væk, altså knap en uge efter, og bliver udskrevet i morgen, gudske lov.

Det lever ikke op til de ting, Inger Marie Bruun-Vierø og Grete Henrius og mig selv i HS-bestyrelsen dengang lagde op til, at der skulle være af muligheder specielt for de ældre. Vi lagde jo dengang vægt på, at det var netop de ældre, som man skulle have ind på de geriatriske centre og have behandlet på en sådan måde, så man muligvis kunne udskrive dem til eget hjem, eller i hvert fald, at deres situation klart blev forbedret.

Hvis vi ser på en anden ting, som HS-bestyrelsen også dengang vedtog, så var det ventetiden på skadestuerne. Jeg tager ikke her stilling til, hvorvidt Rigshospitalets skadestue skulle lukkes eller ej. Jeg vil sige om det med skadestuer, at der lå der jo også i planen i tidernes morgen, at vi skulle have de praktiserende læger ind på skadestuerne, så man undgik misbrugt – i gåseøjne. Når man besøger en skadestue, så er det en konstatering, at der er masser, der søger skadestuen, som rent faktisk lige så godt kunne være gået til deres praktiserende læge dagen efter eller samme dag, som hændelsesforløbet er der.

Mødet 25. maj 2000

Men én ting lå i hvert fald i den plan, og det hænger der faktisk også store skilte om på skadestuerne: Maksimal ventetid, inden du får en egentlig samtale, 1 time. Så er det jo ikke rimeligt, nu har jeg en knægt, at man kan risikere at sidde både 3 og 4 timer på en skadestue, før man kommer i reel behandling. Det lever i hvert fald ikke op til de tidlige beslutninger, der er truffet både her og i HS-bestyrelsen.

Så hvordan man vil leve op til den her plan, som på papiret ser meget glimrende ud, men når realiteterne oprinder, så er der lang vej.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Vi går til anden runde.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal ikke forlænge debatten om punktet meget, men kommentere noget af det, der er blevet sagt.

Og startede med at sige tak for tilslutningen fra mange sider til, at det er en god og rigtig idé at have et sæt mål. Jeg er enig med Bentie Møller i, at det er mål, målbare mål for virksomheden i HS, som er et af velfærdssamfundets store serviceområder, som skal fungere.

Jeg skal ikke stå heroppe og påstå, at alt fungerer optimalt, det står der heller ikke i papiret, men det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke skal have nogen mål og også gerne sætte sig nogle ambitiøse mål. Jeg mener faktisk, at de mål, der er i dette papir, som vi skal arbejde videre med, som Peter Skaarup og andre var inde på, det er jeg meget enig i, faktisk er ambitiøse, rigtige og gode, men at de selvfølgelig skal ses og bør ses og bør kædes meget nøje sammen med, hvilken økonomi der er til løsning af opgaverne.

Fordi man kan jo sagtens, jeg er glad for, at der ikke er nogen, der har følt sig fristet til det, i aften stille mange ændringsforslag, det kunne vi sikkert også fra Den Socialdemokratiske Gruppe, og skrue målene op, for vi vil gerne yde bedre service, men service koster. Derfor er det vel rigtigt at sige, at det her arbejder vi videre med frem til budgetvedtagelsen. Så tak for den tilkendegivelse fra mange sider.

Så kan vi også, fordi det er jeg også enig med Peter Skaarup i, reparere på, at der er nogle, der har fået meget korte høringsfrister i den første fase af denne proces, det gælder bl.a. ældre rådene, det er jeg enig i. Det er ikke de høringsfrister, som vi normalt praler af

Mødet 25. maj 2000

eller synes er rimelige, men der bliver god, lang tid for alle, de politiske partier herinde, ældre rådene, brugerorganisationerne i øvrigt og andet, og som bekendt vil vi gerne i tættere kontakt med brugerne af HS, også organisationerne på området, til at drøfte de her ting.

Før mig er det afgørende, at denne forsamling holder sig mål og økonomi for øje sammen og søger for, at de ting hænger sammen, så det er realistisk.

Der er blevet spurgt: Hvad sker der nu, hvis målene ikke bliver overholdt, hvad er konsekvensen? Det er jo et ord, der bruges meget i den politiske debat for tiden. Må jeg sige, at man skal jo først gøre sig klart, om de mål, man opstiller, er realistiske. Det er som sagt det, jeg siger skal klares i forbindelse med budgetprocessen. Nogle af dem her er ganske ambitiøse, også i forhold til virkeligheden i dag.

Det næste, man skal sige, er: Hvad betyder det, at målet er opfyldt? Når vi f.eks. siger, for nu at bruge et eksempel, der har været fremme i debatten, at man ikke må vente mere end 1 time på skadestuen, før man kommer i behandling, er det mål så kun opfyldt, hvis 100 pct. af patienterne bliver behandlet inden for 1 time, eller skal man, som vi lægger op til i papiret her, sige, at en målopfyldelse på 85 pct. giver den, undskyld udtrykket, fleksibilitet, der skal være, fordi det kan være svært at tilrettelægge tingene, så det altid er 100 pct.? Det er det første, man må gøre sig klart.

Det næste er, at man må sige: Hvad er så konsekvensen, hvis målet ikke bliver overholdt ud fra de forudsætninger? Der vil jeg sige til Martin Geertsen, der tror jeg, man skal sondre mellem de forskellige typer af mål. Når det gælder behandlingsgaranti, ventetidsgaranti, f.eks. for livstruende sygdomme som kræft, så er der jo som bekendt i regeringens aftale med amterne, som vi også har tilsluttet os, og som er afspejlet i de her mål, lagt nogle meget håndfaste retningslinjer ned, som jeg er meget enig i, for at vi skal kunne levere varen – hvis jeg må bruge det udtryk i denne sammenhæng. Og kan det offentlige system ikke, så er der andre muligheder, dem kender Martin Geertsen godt, og de gælder selvfølgelig også her.

Jeg er fortrøstningsfuld over for, at vi i HS kan leve op til de stramme garantier, der er. Vi skal selvfølgelig bruge nogle penge til det, men det tror jeg også, vi kan finde ud af at skaffe sammen. Jeg tror faktisk, vi i HS mindst lige så godt som resten af landets

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

amter, måske endda bedre, kan leve op til de garantier. Men her er nogle ganske håndfaste ting, når det ellers gælder målene af vidt forskellig karakter omkring patientbehandling, kvalitet og andet, hvor jeg i øvrigt er enig med Martin Geertsen i, at vi bør kigge endnu tættere på det, der hedder omsorg og pleje. Der er nu nogle tiltag til det her om patientforløb, om kvalitet og koordination, og så har vi jo akkrediteringen, som kommer ind og hjælper os med at fåsistå, om vores procedure er god nok.

Men jeg vil bare sige, at jeg er enig med Martin Geertsen i, at de skal videreudvikles. Jeg tror ikke, man laver sådan et målpapir her på dag 1, og så virker det fra dag 2, og så er det bare det. Jeg tror, det skal justeres hen ad vejen.

Når det gælder de mål, så kan man selvfølgelig diskutere, hvad konsekvensen skal være af, at de ikke er overholdt. For mig handler det om, at vi i langt højere grad, og det er der taget en række tiltag til, som tiden ikke tillader, at jeg går i detaljer med, laver resultatkontrakter med de enkelte hospitaler, det er vi gået i gang med, og på den måde skaber større og klarere sammenhæng mellem, hvad det er det enkelte hospital skal kunne levere, hvad det er for en pose penge, de får til at levere den vare med, hvordan kvaliteten skal være, og så en fleksibilitet i opgaveudfølsen, og dermed også bliver målt på resultaterne, både når det går godt, og når det går mindre godt, og så må konsekvenserne jo udmåles i forhold til det.

Så er der blevet sagt en række ting om mange, mange vidt forskellige emner. Vi kom jo også igennem HS' historie med Bjarne Petersen. Jeg vil sige, at sygehusplanen er jo gennemført, og det er godt nok. De 10 mål, der blev vedtaget, så vidt jeg husker, det er før min tid i HS-systemet, på det allerførste bestyrelsesmøde i HS' historie, og det var egentlig ganske flot at starte med at lave 10 servicemål, er blevet fulgt op. De er ikke alle opfyldt godt nok, men de er blevet fulgt op, de bliver fulgt op, en række af dem bliver strammet og taget med over i planen her. Så det vil der være opmærksomhed om også fremover.

Må jeg så i øvrigt sige, uden at ville kommentere alle emnerne, så bare 2 til sidst her, da jeg kan se, at tiden løber hastigt. Om skadestuen og skadestuerne vil jeg bare sige, at hvis man kigger på, hvor mange patienter der bliver behandlet inden for 1 time i dag, og hvor mange patienter der bliver behandlet inden for 1 time, altså opfyldelsen af målet, før

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Rigshospitalets skadestue ændrede karakter, for den er jo ikke lukket, det er jo en fejlplacering af ordet, så er det faktisk det samme. Oven i købet er det væggede gennemsnit blevet lidt bedre. Så der er ikke tale om, at ventetiden generelt er steget.

Der var en periode, hvor ventetiden var ekstremt høj, der er stadig eksempler på, at den kan være det, men det var der altså også før Rigshospitalets skadestue blev ændret. Det bliver det ikke meget bedre af, men man skal bare ikke fremstille det – det gjorde Bjarne Petersen heller ikke, det var måske mere Lars Hutter's – som om det er blevet fuldstændig kaotisk og ændret efter den beslutning.

Så den allersidste bemærkning, som jeg synes, det er vigtigt at få med her. Det er, at når man snakker geriatri og geriatrike centre, så vil jeg gerne sige, så er sygehusplanen jo også gennemført, også den styrkelse af geriatrien og den integrering af geriatrien i de medicinske centre, som var en af hovedpillerne i sygehusplanen, og som jeg mener er en rigtig og fornuftig beslutning fortsat trods de mange følelser, der har været skabt omkring den debat.

Men jeg vil gerne understrege, at uanset om man havde valgt at gennemføre en anden sygehusplan, eller man, som vi nu har gjort her, har valgt at bakke op om den sygehusplan, der er vedtaget, så vil den demografiske udvikling med færre ældre både i Københavns og i Frederiksberg Kommuner have slået igennem på sengeantallet. Eller sagt med andre ord: Havde Kommunehospitalet været åbent, så havde der været færre senge på den. Nu er der ikke åbent længere, de geriatrike senge er flyttet ud i de medicinske centre, og så bliver der færre senge der, når der bliver færre ældre. Sådan må det nu engang være.

Om vi har det rigtige niveau, om der er for meget pres på, synes jeg er en overvejelse værd, Lars Hutter's. Det mener jeg skal ses i forhold til den service, vi kan levere på ældreområdet i København, og det er også noget, der hører hjemme i budgetdebatten.

Men ellers vil jeg gerne sige tak for debatten og sige tak for tilkendegivelserne og sige, at det her har allerede styrket mig i, at jeg tror, det er godt, vi har sådan et papir, som kan sikre, at vi en gang imellem, også når økonomien er med, kan få en mere generel debat om, hvad det er for et kvalitetsniveau, vi vil have i vores sygehusvæsen, og den debat hilser jeg velkommen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Lars Hutter (L.): Jeg må sige, at jeg undrede mig lidt over, at borgmester Peter Martinussen her i sin anden omgang stiller spørgsmålet: Er de mål nu realistiske? Jeg må jo gå ud fra, at når Borgerrepræsentationen vedtager det i aften, så skal det vel ikke være nogen hemmelighed for befolkningen, for borgerne i København og på Frederiksberg. Jeg må da gå ud fra, at borgmesteren lader sådan nogle ting offentliggøre og gå ud til befolkningen som værende fuldstændig realistiske. Hvad skal det ellers vedtages for?

Så jeg vil indrømme, at jeg undrer mig en lille smule over, og jeg kan blive noget bekymret over, at borgmesteren her i anden omgang går op og spørger os andre.

Borgmesteren, som står for indstillingen og står for forvaltningen, spørger os andre: Er det nu realistisk?

Altså jeg vil sige, at hvis borgmesteren ikke mener, at det her er realistisk, så synes jeg, borgmesteren skal komme op og meddele det, og så skal vi ikke vedtage det. Vi skal ikke holde befolkningen for nar. Når det her bliver vedtaget, så bliver det naturligvis realistisk gennemført. Alt andet vil jo være at holde befolkningen for nar, og så vidt tiltænker jeg dog trods alt ikke borgmester Peter Martinussen.

Så hvis ikke det har været en fortællelse, så synes jeg, at borgmesteren om lidt klart skal gå op og meddele, at naturligvis er det her realistisk.

Så er jeg nu altså også lidt ked af, at borgmesteren i et svar til Bjarne Petersen meddele, at den oprustning af geriatrien, som lå i beslutningen, sygehusplanen med lukningen af Kommunehospitalet, har man fuldt ud levet op til.

Borgmesteren ved jo udmærket godt, at det ikke er rigtigt. Hvordan kan man styrke geriatrien, når man lukker afdelinger på Hvidovre Hospital, til trods for at der er brug for det? Hvordan kan man styrke geriatrien, når man lukker senge og afdelinger på Bispebjerg Hospital?

Hvis borgmesteren vil følge mit råd, helt nøjtrnt forsøge at lave en evaluering af hvad der er foregået, borgmesteren kender udmærket undertegnede som en ildsjæl, og jeg gør ved gud alt, hvad jeg kan, for, at mine patienter på Frederiksberg Hospital, hvor jeg er blevet tvangsdeporteret til som følge af det her, ikke kommer til at mærke det. Men jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

må ærligt og redeligt sige det, og det er ikke polemisk ment, at til trods for at jeg og andre ildsjæle på det her ligger vandret i luften, så har det ikke den kvalitet, som det havde, da det var på Kommunehospitalet.

Så derfor vil jeg godt bede borgmesteren om, at hvis ikke borgmesteren har en ganske klar dokumentation på det her område, så lad dog være med det. Det synes jeg ikke, man kan være bekendt. Man træder altså et vist sted.

Det kan vi også se på de reaktioner fra ældrerådene, hvoraf flere er bekendt for både Peter Martinussen og jeg fra sædet her i Borgerrepræsentationen i Den Socialdemokratiske Gruppe. Peter Martinussen ved udmærket godt, at de gode, forhenværende kolleger ikke ville skrive sådan noget, specielt ikke som socialdemokrat, hvis ikke det var dybt alvorligt.

Jeg vil egentlig godt bede om, at borgmesteren fremover lader være med, og hvis borgmesteren ønsker, at der skal ske et eller andet, så lav dog først en seriøs evaluering af og få et tydeligt svar på det, der kan blive lagt frem.

Men som sagt, jeg vil heller ikke forlænge debatten mere. Jeg vil kun sige, at hvis borgmesteren vil have det her vedtaget, så lad os da få at vide, at det her naturligvis er realistisk; ellers vil borgmesteren jo ikke forelægge det til vedtagelse her i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Jeg tror aldrig Lars Hutter og jeg bliver enige om udviklingen på det geriatriske område, så det skal jeg forbigå i tavshed. Men bare sige til Lars Hutter, at målene er realistiske på det grundlag, der ligger nu, og jeg glæder mig meget til til efteråret, når Lars Hutter vil deltage anderledes konstruktivt i budgetforhandlingerne, at Lars Hutter vil være med til at sikre, at de også vil være realistiske i år 2001.

Bjarne Petersen (F): Jeg har heller ikke lyst til at forlænge debatten om det her spørgsmål. Men Peter Martinussen, når nu der kommer nogle bemærkninger som følgende: Vi ved, at ældrebefolkningen falder. Som følge deraf kan vi godt spare nogle

Mødet 25. maj 2000

sengepladser i det udspil, der er fra HS, vi reducerer med 20 pladser på Hvidovre Hospital.

Så kommer virkeligheden nemlig, det, som jeg oplevede, da jeg var derude, hvor jeg spørger på den akutte modtageafdeling: Hvor skal min mor anbringes, på hvilken afdeling? Så får jeg følgende svar: Den geriatriske afdeling er overbooket, så du kan godt risikere, at din mor ender på en gynækologisk afdeling eller et andet sted i systemet.

Det kan jeg ikke få til at hænge sammen med de bemærkninger, som Peter Martinussen kom med om, at godt nok falder ældretallet, det må enhver politiker erkende, det gør det. Men samtidig stiger antallet af ældre ældre, og det vil sige, at de går ind og belaster helt klart sygehusvæsenet.

Så det er lidt en hasardhandling at begynde at lukke de geriatriske sengepladser. Der er allerede lukket på Kommunehospitalet. Der er allerede sket nogle indskrænkninger rundt omkring i systemet omkring geriatrien.

Hvis borgmesteren havde deltaget i en debat, som løb af stabelen for en god uges tid siden, på et plejehjem med 200 beboere, så ville han også have oplevet, at det er lige præcis en af de ting, som beboerne klager over. Det er først manglende initiativ fra de praktiserende læger til overhovedet at indlægge, dernæst at man ved ikke, hvilket afsnit man bliver anbragt på. Derfor glæder det mig lidt, at man begynder at kigge på, hvor det er overbelægningsproblemerne på hospitalerne er.

Jeg synes, det har været en positiv oplevelse, at overbelægningsproblemerne i en periode på et par år stort set har været væk. Det, vi oplever nu, er, at de kommer tilbage igen. Der er reelt overbelægning, og man må anbringe ældre mennesker på andre afdelinger end lige præcis der, hvor specialerne er. Det kan selvfølgelig være en nødløsning, det erkender jeg. Det kan være en god idé at sørge for, at personalet så må bevæge sig hen til den pågældende afdeling. Men i det omfang, det foregår lige p. t., forekommer det mig at være, sagt med et mildt ord, uhensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Mødet 25. maj 2000

Lars Hutter (L): Til borgmester Peter Martinussens efterspørgsel efter konstruktive budgetforhandlinger skal jeg naturligvis give tilsagn om, at det vil jeg altid gøre for at få et budget, der styrker velfærdssamfundet.

Nu er borgmester Martinussen og undertegnede jo begge medlemmer af Økonomiudvalget, og jeg går ud fra, at Peter Martinussen kan bekræfte, at jeg gør alt, hvad jeg overhovedet kan, for, at også overborgmesteren får en så stor styrke, så at man også omkring HS' økonomi i forhandlingerne med finansminister Mogens Lykketoft, som jo finder sted om få uger, at der også på det grundlag er mulighed for at få et godt og konstruktivt budget for HS, der kan løse en lang række af de mål, der i aften bliver vedtaget i Borgerrepræsentationen.

Peter Skaarup (O): Jeg var da glad for borgmesterens ret imødekommende bemærkninger om, at det var også vigtigt, at de mål, der nu er lagt frem, blev overholdt. Men der var altså nogle begrænsninger i økonomien. Det er også helt fint. Vi er nødt til at se på økonomien, når vi udstikker mål, og det er fint nok.

Men jeg vil dog alligevel i forbindelse med borgmesterens afvisning af, at der var nogen problemer med den sygehusplan, der blev vedtaget i sin tid til bl. a. afløsning af Kommunehospitalet, godt lige læse noget op for borgmesteren og Borgerrepræsentationen, og det er noget, ældeudvalget på Bispebjerg har skrevet. Der står:

»Løftet, som HS gav Københavns borgere ved lukningen af Kommunehospitalet, er endnu ikke blevet opfyldt, tværtimod. Genoptræning, som den fandt sted på Kommunehospitalet, findes ikke. Resultatet ved den alt for tidlige hjemsendelse af svage ældre til hjemmeplejen, hvor mulighed for genoptræning endnu er for dårlig, har fået umenneskelige følger trods hjemmeplejens store arbejde.«

På samme måde skriver Indre Østerbro Ældeudvalg:

»Ældeudvalget ønsker endnu en gang at pointere, at det i forbindelse med Kommunehospitalets lukning flere gange blev lovet – meget udtrykkeligt – at der ville blive oprettet geriatriske afdelinger på alle lokalhospitaler under HS, og at der intet sted ses at være planer om at indrette en sådan på Rigshospitalet, hvad vi finder et dybt forkasteligt løftebrud over for vort lokalområde.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Altså de fine ord om, at man har overholdt alle løfterne fra lukningen af Kommunehospitalet, har vi altså de ældres eget ord for, de, der sidder med det konkrete arbejde og føler de konkrete konsekvenser af manglende geriatri på Rigshospitalet, holdt ikke. Man har ikke overholdt løfterne i sygehusplanen.

Derfor synes jeg, det ville klæde borgmesteren og flertallet, der stod bag at lukke Kommunehospitalet, at sige, at nu vil man altså overholde den sygehusplan, nu vil man etablere den geriatri som et mål, også gerne i år 2000, på Rigshospitalet. Det ville være et mindstemål, at man gjorde det. Så kan vi ikke få det løfte, hvis ikke det er i 2000, så i hvert fald i 2001, fra borgmesteren?

Martin Geertsen (V): Det er søreme svært at være uenig med

sundhedsborgmesteren i, at sundhedsområdet er et af de helt store velfærdsområder. Derfor undrer det mig også, at borgmesteren svæver, HS-formanden svæver meget hen over problemstillingen omkring konsekvenser, hvis målene ikke bliver opfyldt i forhold til resultatkontrakter, som er gode og rigtige. Men der talte HS-formanden meget, meget lidt om, hvilke konsekvenser det ville få, hvis en afdeling f.eks. ikke lever op til de mål og målsætninger, som man har opstillet. Hvad sker der, hvis et hospital ikke lever op til målsætningerne?

Når Peter Martinussen og jeg diskuterer udlicitering, så er der næsten ingen grænser for den socialdemokratiske vilje til at ophæve en kontrakt, hvis et privat firma ikke løser den opgave, som det pågældende private firma er blevet sat til. Hvis man ikke løser opgaven, så er det ud af vagten.

Må jeg ikke spørge hr. sundhedsborgmester og HS-formand: Gælder det samme for et offentligt ejet HS-hospital, at hvis man ikke lever op til målsætningerne, hvis man ikke lever op til resultatkontrakten, så er det ud af vagten? Eller hvordan og hvorledes skal en resultatkontrakt forstås? Hvilke konsekvenser har det helt konkret, nede på jorden, hvis et HS-hospital ikke lever op til resultatkontrakten?

Prøver man så at kigge på det fra et patient-view, hvilke muligheder har en patient så, hvis en af de her målsætninger ikke bliver levet op til, typisk selvfølgelig spørgsmålet om behandlingsgarantier, hvilke muligheder har den enkelte patient så, hvis hospitalet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

ikke overholder de målsætninger, man har stillet op i forhold til den tidsramme, hvorindenfor man skal behandles? Er sundhedsborgmesteren og HS-formanden så indstillet på, at man kan vælge frit, at man kan bære sine penge hen et andet sted, som også er uden for det offentlige sundhedsvæsen? Kan man bære pengene over grænsen?

Hvilke konsekvenser har det for systemet, og hvilke muligheder har den enkelte patient, hvis et HS-hospital ikke løser sin opgave? Det synes jeg, vi savner svar på, og jeg tror, det ville bidrage til de meget konstruktive forhandlinger, som jeg ved, at HS-formanden og sundhedsborgmesteren jo altid er interesseret i, hvis vi kunne få et socialdemokratisk pejlemærke at gå efter: Hvilke konsekvenser har det, hvis målene ikke bliver opfyldt, ikke alene for patienten, men også for hospitalet?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til tredje runde.

Borgmester Peter Martinussen: Det anede mig jo nok, at Martin Geertsen med sin, som jeg sætter pris på, store interesse for området her, nu var ude efter at se, om der var en eller anden automatik i det her, der sikrede, at hvis det fæle offentlige system ikke behandlede folk ordentligt, så nærmest lukkede man det, og i hvert fald kunne patienterne så bare gå over til det private.

Nu kunne Martin Geertsen og jeg jo sammen med de andre kolleger i Sundheds- og Omsorgsudvalget have fået en god debat om det med resultatkontrakterne foran os, dem der indtil videre er lavet, hvor vi kunne have siddet og kigget nærmere på formuleringer og andet i udvalget. Der tog vi ikke den debat, den blev ikke rejst.

Så jeg vil bare her sige, at når det gælder patientbehandlingen, behandlingsgarantien, især garantien for kort ventetid på behandling for livstruende sygdomme m.v., så kender Martin Geertsen lige så godt som jeg de regler, der er fastsat på landsplan, som vi lever op til i HS, og der er der jo udtrakt frit valg for patienten, hvis det offentlige behandlingssystem ikke slår til. Det skal det gøre, det er jeg for øvrigt meget enig i.

Så må jeg gentage mig selv og sige, en række af de andre mål, jeg vil meget gerne diskutere det her videre med Martin Geertsen både i konstruktive budgetforhandlinger og ved andre lejligheder, vi skal bare hele tiden sikre, at økonomien og målene hænger

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

sammen. Der kan vi også kigge nærmere på resultatkontrakterne og sammenhængen mellem, hvis man ikke lever op til dem, hvad det så er for konsekvenser, det får for den enkelte afdeling.

Men jeg synes måske, at det er en lidt negativ måde, en negativ indgang til målene her. Jeg synes, vi skal betragte det som mål, vi vil leve op til, have nogle resultatkontrakter, der indeholder de sanktioner, der bør være på det område, men først og fremmest være enige om, at nu handler det om at få sat nogle kvalitetsmål for virksomheden, som vi kan være fælles om.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg skal bare sige til sundhedsborgmesteren, at hvis det er en negativ indgangsvinkel til den her diskussion, at man synes, det er interessant at finde ud af, hvilke konsekvenser det har for den enkelte patient og for det enkelte hospital, hvis man ikke lever op til målsætningerne, jamen så er jeg negativ.

Jeg synes, det er interessant, med de store økonomiske ressourcer, som vi propper i sundhedsvæsenet, at finde ud af, om det har konsekvenser i det tilfælde, det går galt, for det gør det jo.

Jeg synes ikke, vi kan gennemgå hele denne her diskussion hverken i lukkede forligskredse eller i offentlighed som her uden at diskutere, hvilke konsekvenser det har for det enkelte hospital, og hvilke muligheder den enkelte patient har, hvis vedkommende ikke falder indenfor, eller hvis hospitalet, sundhedssystemet ikke lever op til de målsætninger, som man har stillet folk i udsigt.

Hvis målsætningerne bare er der for målsætningernes skyld og det ikke har nogen konsekvenser, hvis målsætningerne og målene ikke bliver opfyldt og overholdt, så er det jo rent faktisk bare at stikke folk blå i øjnene. Og hvis jeg er negativ, så vil jeg tillade mig den frihed at sige, at så stikker sundhedsborgmesteren og HS-formanden blot befolkningen blå i øjnene.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Borgmester **Peter Martinussen:** Nu får Martin Geertsen og jeg jo, også sammen med andre, også med offentlighedens lys på det, lejlighed til at diskutere konsekvenser videre på dette område, så det synes jeg, vi skal gøre.

Det, jeg synes, vi skal gøre i aften, Martin Geertsen, og det er derfor, jeg synes, det er en lidt negativ indgang, er at være fælles om at sikre, at vi får nogle mål, vi synes er en rimelig standard på dette område, nogle mål, vi tør og kan levere økonomien til at gennemføre.

Og så skal vi selvfølgelig være positive og sige, at vi gør det her ikke for at stikke nogen noget i øjnene, men tværtimod for at sige til folk: Det er det kvalitetsniveau, du kan forvente med de penge, vi har til rådighed i vores del af sundhedssystemet. Og så skal vi ikke jage efter, om vi kan forøge den private markedsandel på det offentlige bekostning og andet, men sikre patienterne den gode behandling, de har krav på.

Det synes jeg er en positiv tilgang til det, og så deltager jeg gerne i en nærmere gennemgang af resultatkontrakter, sanktionsmuligheder og andet, men det bliver der rig lejlighed til efter i aften.

(Kort bemærkning).

Bjarne Petersen (F): Nu synes jeg, diskussionen bliver interessant. Jeg er ret sikker på, at det ikke er så lang afstand mellem Martin Geertsen og Peter Martinussen. Man skal nok finde nogle ordninger på det her, så der bliver lidt mere udlicitering. Det ligger jo næsten i kortene.

Men det, jeg godt vil spørge Martin Geertsen om, er: Hvem skal kunne kontrollere, om de her mål opfyldes? Så længe det drejer sig om sundhedsvæsenet, så kan det kun være subjektive vurderinger, fordi det hele tiden er op til den enkelte læge, det enkelte hospitalsafsnit, at vurdere, hvilken behandling der i denne situation er god for patienten. Det giver nogle problemer.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg stillede borgmesteren et klart spørgsmål, der gik på geriatrien: Vil borgmesteren sige, at man enten i år eller næste år sikrer, at geriatrien forbedres ved, at Rigshospitalet får en sådan afdeling? Det har jeg ikke fået svar på.

(Kort bemærkning.)

Martin Geertsen (V): Man kan sige, at nogle af de mål, som også er opstillet i denne her »Mål for HS«, er forholdsvis nemme at måle på. Altså det er forholdsvis nemt at måle på, om hospitalerne nu overholder de garantier, som de har udstukket for så vidt angår ventetid. Det opfatter jeg ikke som noget problem.

Bjarne Petersen kan have ret i, at det kan være en diskussion værd på, hvad skal man sige, de mere bløde områder, ikke mindst på omsorgsdel, som optager mig en del. Jeg går og leger med tanken om, at man laver noget spørgeskemaliggende konstruktion, når en patient har været indlagt på hospital, for at vurdere, hvilke indtryk den enkelte patient har haft af forhandlings ... nej, behandlingsforløbet, forhandling kommer vi til, sådan rent sundhedsfagligt, men også en vurdering af fra den enkelte patient, hvordan føler man egentlig omsorgen har været, hvor meget nulhæn tæer har man fået under det forløb, som man har haft på et hospital?

Jeg skal selvfølgelig lige understrege, inden jeg bliver gjort fuldstændig til grin, at hvis det er nogle spørgeskemaer, som bliver udstukket på forhånd, gælder det ikke nødvendigvis for akutte patienter, men planlagte operationer.

Jeg synes, at der er nogle redskaber i relation til spørgeskemaer, som man kunne tage i brug og kvantificere, om patienten har været tilfreds med behandlingsforløbet både på de hårde områder og på de bløde områder.

(Kort bemærkning.)

Borgmester **Peter Martinussen:** Det var sådan mest for at bekræfte det, som Bjarne Petersen sagde, at Martin Geertsen og jeg kunne åbenbart godt finde ud af det sammen. Fordi jeg vil sige, at på de kvantificerbare mål, og det er ganske mange af dem, Martin Geertsen, vil det også være muligt at have konsekvenser, sanktioner, hvad man nu vil kalde det, andre muligheder, hvis nogen ikke lever op til målene.

Men så må jeg sige til Martin Geertsen, at når det gælder de der spørgeskemaer, eller hvad man nu vil kalde det, patienttilfredshedsundersøgelser, er vi da fuldstændig enige, men det er ikke noget nyt, det er vi faktisk godt i gang med at udvikle i HS, og det ser jeg frem til. Jeg håber, de kan være med til at give et billede, det vil selvfølgelig altid være subjektivt, som Bjarne Petersen sagde, men alligevel også et mere samlet billede af, hvordan tilfredsheden er med den behandling, vi har på vores sygehuse i HS.

Til Peter Skaarup vil jeg bare sige, at drilleri har sin tid. Peter Skaarup ved jo godt, hvad den her forsamlings flertal – ganske vist uden om Peter Skaarup, men det sker jo – har vedtaget. Man har sagt til HS-direktionen, at de skal prøve at se, om der er en mulighed for at etablere en geriatrisk enhed på Rigshospitalet. Men jeg vil igen sige, at der ikke er penge til den nu, og spørgsmålet, om der er befolkning til den, er stadig et spørgsmål om demografien kontra pengene.

Til Peter Skaarup vil jeg sige ligesom til Lars Hutter: Kom med i de konstruktive budgetforhandlinger og vær med til at sikre, at vi kan få geriatriske senge nok. Så skal vi nok få dem placeret ét sted.

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer; 6 undlod at stemme.

Der er en protokolbemærkning fra Dansk Folkeparti og SOL.

17) BR 172/2000. Undervisning til personer omfattet af integrationsloven

Indstilling om, at evalueringsrapporten om Københavns Kommunes organisering af undervisningen i dansk som andetsprog tages til efterretning, og

at den reviderede 'aftale' - om Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets køb af undervisning af Uddannelses- og Ungdomsudvalget - træder i kraft den 1. januar 2000 samt om, at eventuelle merudgifter som følge af rapporten afholdes indenfor rammen i de berørte udvalg.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

(Sagen udsattes i mødet den 11. maj 2000)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Louise Frevert (O): Det ville jo næsten være underligt, hvis jeg ikke kom med et par bevingede ord med hensyn til dette område, dansk for voksne indvandrere, som jeg jo har fulgt på meget tæt hold. I ved jo også, at det er et område, som ligger mig meget på sinde skal komme til at fungere.

Med hensyn til det nye, hvor samarbejdet imellem Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen er blevet effektueret, så håber og tror jeg, at der ikke vil komme til at ske de fejl, der har opstået i så mange omgange.

Desuden vil jeg også sige, at jeg håber, som der står skrevet i rapporten, at prognoserne kommer til at holde, fordi det er jo simpelt hen dér, der har været fejl, og at man ikke kommer til at overskride de budgetter, som man har inden for de givne rammer.

Men alt i alt synes jeg, det er fornuftigt, og jeg støtter selvfølgelig også indstillingen.

Indstillingen blev godkendt.

18) BR 230/2000. Udvidelse af Den kommunale vuggestue Bellahøjvej 48
Indstilling om kapitalbevilling på i alt kr. 7.621.000 til udvidelse af vuggestuen Bellahøjvej 48 med 36 vuggestuepladser i en tidligere tjenestebolig på Bellahøjvej 50.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

19) BR 202/2000. Køb og ombygning af kolonien Ellingstrand til udflytterbørnehave

Indstilling om, at den betingede købsaftale vedrørende ejendommene matr.nr. 2 f og del af matr.nr. 2 i Ellinge By, Torup, beliggende Amtsvejen 322 og 334, 3390 Hundested, godkendes, i alt beløb 820.000 kr., at Københavns Kommune ombygger ejendommen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

matr. nr. 2 f Ellinge By, Amtsvejen 322, 3390 Hundested, til brug for udflytterbørnehave til 50 børn, i alt beløb 3.655.000 kr., samt at der anvises kassemassig dekning for alle udgifter, i alt 4.475.000 kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget for 2000 på post 5.14.3.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Det er jo altid svært at finde egnede lokaler til daginstitutioner i Københavns Kommune. I begyndelsen, da vi lavede udflytterbørnehaver, var det i visse tilfælde mere af nød end af lyst. Men efterfølgende må vi jo konstatere, at udflytterbørnehaver faktisk blandt forældrene er en meget efterspurgt vare. Det er faktisk sådan, at udflytterbørnehavernes ventelister er langt større end de børnehaver, der befinder sig i byen. Der er grupper af forældre i vores by, som ønsker det her meget intenst.

Så kommer selvfølgelig 1.000 kroners-spørgsmålet: Hvor langt væk må sådan en udflytterbørnehave ligge for, at det er rigtigt? Der har forvaltningen skrevet, at man forventer, at der ca. er 50 minutter her, alt efter hvor opsamlingsstedet vil komme til at befinde sig. Det må jeg sige personligt synes jeg også er en lang køretur. På den anden side, den institution, som er på dagsordenen i dag, er en institution, som kommer til at ligge klos op ad en anden udflytterbørnehave, som opstod som et ønske fra Uterslev Sogns Menighedsbørnehave, som selv havde nabokolonien og ønskede en udflytterbørnehave.

På baggrund af den debat, vi havde dengang, vedtog vi, at ingen forældre kan pådømmes at have et barn i en udflytterbørnehave, hvis de ikke ønsker det, og at hvis man siger nej tak til det tilbud, så vil man ikke miste anstømtet på ventelisten. Jeg synes, det er et godt og et rigtigt princip, at alle udflytterbørnehaver skabes i enighed med den pågældende institution, som de skal kobles på, at ingen forældre bliver påduttet denne ordning, medmindre de ønsker det, og som sagt, der er faktisk flere i dag, der ønsker det, end vi har.

Til Marie Jeppesens ændringsforslag vil jeg sige, at så længe man befinder sig i fuld enighed med institutionens personale, med institutionens forældrebestyrelse, og at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

forældrene har friheden til at sige nej, hvis de ikke ønsker det, og det er de betingelser, vi har i dag, så kan jeg og vi godt acceptere, at kørtiden er en anelse lang.

Under udvalgsbehandlingen diskuterede vi også med forvaltningen, at man skal være omhyggelig med, hvad det er for et opsamlingssted, der skal laves, for vi skal ikke gøre turen unødigt lang, og jo kortere, jo bedre. På den anden side skal opsamlingsstederne altså være der, hvor ventelisten er.

Hvis vi tager de 3 frivillighedsbetingelser med, så kan jeg godt støtte, at denne institution bliver placeret, hvor den gør, og at man gør sig umage for at finde et opsamlingssted, der giver den kortest mulige køretid, og på den anden side bliver placeret der, hvor efterspørgslen er efter nye pladser.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er jo rigtigt, at vi mangler daginstitutioner i Københavns Kommune. Derfor kan det måske også virke besynderligt på nogle, at man ikke bare med kyskhånd tager imod alle de tilbud, man får i den anledning. Oven i købet kommer denne udflytterbørnehave til at ligge i naturskønne omgivelser, tæt på stranden, lige midt i et dejligt, grønt, friskt, luftigt miljø for vores bybørn.

Der er bare lige den hage ved det, at for at komme op i disse rare, luftige omgivelser, så skal børnene køre i bus i ca. 1 time, og jeg er helt sikker på, at det bliver mindst 1 time. Vi har meget ofte dårligt vejr her, så man kører ikke bare lige ud ad motorvejen i 50 minutter, som der står i forvaltningens indstilling. Det vil automatisk komme til at tage mindst 1 time, og lige så længe skal børnene selvfølgelig busses for at komme hjem igen.

I SF synes vi altså ikke, det er nogen god idé, at små børn mellem 3 og 5 år skal sidde og ryste rundt i en bus 2 timer om dagen i stedet for at lege. Det kan altså ikke være for børnenes skyld, at man eksporterer dem 60-70 km ud af byen.

Der er også en anden hage ved, at udflytterbørnehaven ligger så langt væk, og det er forældrenes mulighed, eller rettere sagt deres manglende mulighed for at afkorte børnenes institutionsdag lidt. Det kan jo være svært at forestille sig nogle forældre køre helt til Hundested for at hente deres børn lidt tidligere en dag, hvis de skulle få tidligt fri.

Hvad gør man, hvis barnet bliver sygt kl. 11 om formiddagen? Det er ikke sikkert, børnenes forældre har bil, og skal barnet så ligge sygt i Hundested hele dagen, eller er der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

en af pædagogerne, der tager med barnet hjem? ... Jeg vil godt bede om lidt mere ro. Hvis en af pædagogerne tager med barnet hjem, tager pædagogen så tilbage til børnehaven i Hundested for at være med til at se efter alle de andre børn, eller skal de så have en pædagog mindre?

Hvad bliver i det hele taget det næste? Vi har jo også en bro over Store Bælt. Så kan vi jo også fragte børn til Nyborg og få dem passet der. Og fra 1. juli får vi en Øresundsforbindelse, og så kan vi jo passe børn i udlandet.

Der er mange muligheder for at opfylde pladsgarantien, men i SF vil vi altså ikke være med til det pjat. Helt ærligt: Hvad er det, I byder børnene? Det er utrygghed, det gælder jer alle sammen her i Borgerrepræsentationen, nej, ikke Lars Hutter. Lars Hutter's hjerte brænder også for børns ret til leg og udfoldelsesmuligheder, men selv Enhedslisten er blevet så pragmatisk, at de glemmer børnenes tarv i deres iver for at skaffe pladsgaranti.

I dag er jeg blevet kontaktet af en kolonigrundejer. Han fortalte mig, at han havde en egnet institution, som Københavns Kommune i forvejen brugte, til salg eller leje, alt efter hvad vi kunne tænke os, ca. 20 minutters kørsel fra København. Lige så snart jeg modtager papirerne på det, så skal jeg nok lade dem tilflyde forvaltningen, for jeg mener, det må være en god idé at se på.

Uden at formærme udflytterbørnehaverne kan man vel godt sige, at de er jo noget ufleksible, fordi man er nødt til at møde helt præcis, og man skal også hente børn på nogle meget præcise tider. Men denne udflytterbørnehave er i særdeleshed ufleksibel, den fastlåser alle parter i urimeelig grad.

Derfor kan SF ikke stemme for køb og ombygning af kolonien Ellingestrand til udflytterbørnehave.

Martin Geertsen (V): Hellen Hedemanns og SF's omsorg for de københavnske børnefamilier og de københavnske børn er meget, meget varm. Det er faktisk sådan med SF, at man i virkeligheden gerne ville kramme de københavnske børnefamilier, kramme de københavnske børn faktisk så meget, at de bliver kvalt. For SF ved nemlig lige præcis,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

hvad hver enkelt familie, hvad hver enkelt børnefamilie ønsker sig af de københavnske pasningstilbud.

Mit yndlingseksempel for det her, som nu er kommet i dag, har hele tiden været »rumlepotter«, som SF har udvist en massiv modstand imod efter devisen: Hvis det er fakta, at de københavnske børnefamilier ønsker rumlepotterne, så benægter jeg fakta. Igen: At de københavnske børnefamilier ønsker det, ser ikke ud til at genere SF.

Jeg synes, borgmesteren gjorde meget godt rede for, at hvis en familie ligesom borgmesteren f.eks. synes, der er for langt fra København til det pågældende sted, så vælger man såmænd bare en anden institution. Der er også nogle, som kan lægge vægt på nogle andre kvaliteter, som jeg tvivler på er gået op for SF, men som synes, det kan være en god idé at få passet sine børn i en institution, som ligger 40, 50, 60 minutters kørsel væk.

Det er mig en gåde, hvordan SF og Hellen Hedemann kan gennemskue

prioriteringerne hos samtlige københavnske børnefamilier.

Helt galt bliver det, når man skal høre i kritikken af Marie Jeppesen og Enhedslisten, at det undrer Hellen Hedemann, at man er blevet så pragmatisk i Enhedslisten, at man vil gøre hvad som helst for at opfylde pasningsgarantien.

Jeg synes, det er interessant, at der er nogle principper for SF, som er så firkantede, at pasningsgarantien lige pludselig ikke længere er særlig interessant, særlig væsentlig, at man ser stort på, at der kan være familier, der synes, det er en god idé at få passet deres børn i en institution, hvor man skal køre 50 eller 60 minutter, det er ikke interessant. Og i forlængelse heraf er pasningsgarantien lige pludselig heller ikke længere interessant.

Jeg synes, der er meget dogmatik i SF, og jeg synes faktisk, der er så meget dogmatik, så man har overhalet Enhedslisten venstre om, og det er vel at mærke ikke Enhedslisten, der har flyttet sig en tøddel.

Må jeg ikke sige til Marie Jeppesens ændringsforslag, at der er jeg meget enig med borgmesteren: Vi skal passe på ikke at gøre det her for firkanter, just præcis fordi vi har den frihed for den enkelte børnefamilie, at man ikke bliver rykket rundt i forhold til ventelisten, hvis man vælger det her tilbud fra. Så skal vi mere tage hensyn til, hvor vi synes, det er mest hensigtsmæssigt at placere et opsamlingssted, og det kan jo være et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

sted i Københavns Kommune, som lige præcis ligger 52 minutters kørsel væk fra institutionen, og det ville jo egentlig være lidt dumt, synes jeg, specielt set i lyset af den fleksibilitet, der er lagt ind i hele ventelistesystemet med nogle institutioner af den her karakter.

Marie Jeppesen (Ø): Jeg vil da starte med at sige tak for rosen til Martin Geertsen. At placere en daginstitution, så der er næsten en times kørsel dertil, er for Enhedslisten altså heller ikke nogen optimal løsning på et pasningsproblem i kommunen.

Det er imidlertid også meget svært at arvisse byggegrunde, som borgmesteren også har sagt, inden for kommunegrænsen, hvor det er muligt at placere en daginstitution, så der også bliver en kvalitetsmæssigt forsvarlig legeplads, og det vil vi også gerne have. Derfor har jeg også valgt at anerkende denne løsning, ikke det bedste, men.

Hvor går smertegrænsen så for, hvor langt vi kan transportere børn for at få dem passet? Rent principielt så mener jeg rent faktisk, at den er overskredet her. Den eneste grund til at køre så langt er, at det er naturskønt område, der er gode faciliteter i omegnen, der er skov og strand, og der er plads til udendørsaktiviteter.

Dette er så imidlertid ikke en blankocheck fra Enhedslisten om at stemme for flere daginstitutioner i så stor transportafstand. Men hvis forældre takker nej til at tage imod en plads i en udflytterinstitution, har det ikke konsekvenser for dem på ventelisten, det har vi også hørt tidligere. Derfor kan forældre, der får tilbudt den her lange transport, rent faktisk sige nej tak.

Jeg havde en samtale med lederen i naboinstitutionen i går, og det er altså naboinstitutionen til udflytteren. Hun vurderede, at 3 timers kørsel i en bus er, hvad børn kan klare. Hun pointerede, at det er vigtigt, at det er en bus med ordentlig kørekomfort, som børnene bliver transporteret i. Der skal være klimaanlæg, og hos dem er der et kriterium om, at der skal være sikkerhedsseleer.

Jeg har selv prøvet at være med i en udflytterbørnehave op til deres institution, og jeg er faktisk enig med hende. Der skal derfor følge penge med til projektet om, at der er råd til en ordentlig transport frem og tilbage.

Mødet 25. maj 2000

Nu kan vi så spørge, om det er godt for børnene at sidde så længe i bussen, og det er det jo ikke. Men hvad kan tiden i bussen så bruges til? Tja, nogle får sig en lille velforløjet lur, andre sidder og tænker dybe tanker for sig selv, sidder og filosoferer lidt over verden. Andre sidder og får en god sludder med bedstevennen eller en voksen, og de er lidt bedre normeret end almindelige daginstitutioner i kommunen.

Nogle får måske en lille stilleleg i gang med sidemanden, og atter andre har måske en anden, der sidder ved siden af, end det plejer at være, og pludselig har man fået en ny bedste ven.

Den form for aktiviteter er ikke tilfredsstillende at byde børn i længere tid ad gangen. Derfor har jeg også stillet det her forslag om et 3. »ak« i indstillingen, så vi kan være sikre på, at vi ikke byder børnene en urimeligt lang transporttid til deres børnehaver. Jeg vil så selvfølgelig henstille, at det her forslag bliver vedtaget.

Louise Frevert (O): Sædvanligvis har jeg meget stor respekt for SF's ordfører, Hellen Hedemann. Men jeg må altså indrømme, at i dette tilfælde synes jeg virkelig, hun har overspillet sin rolle med at vide, hvad der er børnenes tarv. Jeg synes, det er lige i overkanten af, hvad man kan tillade sig at komme med af dumme argumenter.

Denne udflytterbørnehaver vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti støtter varmt, det er en rigtig god idé.

Med hensyn til transporten må jeg nok sige, at om det er, som Venstres ordfører, Martin Geertsen, sagde, 45 minutter, 50 minutter eller 55 minutter, det tager børn altså ikke skade af i dagens Danmark. De kan sidde og hygge sig, de kan sidde og synge, de kan sidde og læse, og de kan gøre alt muligt andet.

Nu var det jo en lise at høre, at i virkeligheden var 3 timer det optimale, at børn kunne sidde i en bus. Så i princippet har vi altså en halv times spillerum i hver sin ende, så jeg er meget, meget glad, hvis der bliver givet frit slag på første hylde her.

Men, det jeg vil sige, er, at Dansk Folkeparti synes, det er en rigtig god idé, og vi støtter selvfølgelig også andre forslag, der kommer om udflytterbørnehaver, idet det er godt for børnene, at der er andre legemuligheder. Og det udendørs liv og de

Mødet 25. maj 2000

legemuligheder, de har, opvejer da simpelt hen den transport, som det indebærer at være i en udflytterbørnehaver.

Ole Hentzen (C): Det er selvfølgelig med en vis betænkkelighed, jeg tager ordet, fordi hvem der nu taler forældrenes ve og vel og har varme hjerter og kolde hjerter og alt muligt andet, det er åbenbart noget, der kan måles i tid. Det tror jeg også, børnene kan. For selvfølgelig kan man da tage børn på busture, også på lange ture, men her snakker vi altså om 2 gange hver eneste dag.

Vi har drøftet det lidt i gruppen, og vi synes, den her institution ligger for langt væk. Hvis vi siger, at vi ikke har varme hjerter for pasningsgaranti og alt muligt andet, så må vi leve med det, for det kan vi så modbevise, idet vi absolut mener, at pasningsgarantien skal indføres.

Det vækker selvfølgelig også til eftertanke, at borgmesteren siger, at det er faktisk noget eftertragtet noget, at en vis forældregruppe efterspørger de her ting. Jeg tror, man skal finde ud af, hvorfor de gør det. Der kunne være mange andre end de smukke motiver, der ligesom er blevet lagt frem her, med skov og strand.

Det har måske oven i købet været den fæste struktur, at når man har afleveret ungen om morgenen, så er man sluppet af med ungen, indtil vedkommende kommer hjem igen. Fordi hvis de bliver syge deroppe, så har man altså ikke det hængende over hovedet, at institutionen pludselig ringer og siger: Deres barn er sygt, vær venlig at hente det. – Ja, der grines, men det kunne nu være rart at vide, om der ikke var nogle forældre, der egentlig var fristet af denne stringente pasningsgaranti, der er for hele dagen, at hvis barnet er afleveret, så ved man i hvert fald også, at det kommer først hjem, når bussen kommer.

Det kunne selvfølgelig også tænkes, at der er nogle, der spekulerer i helt andre ældre motiver, nemlig at disse børn skal være bilister en gang, så altså ven dem til det fra starten, minimum 50 minutter skal de ud og køre i hvert fald 2 gange om dagen, 5 gange om ugen, 52 uger om året, i hvert fald i nogle år, indtil de slipper ud af det og kan komme i en fritidsskoleordning eller anden ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg vil gerne sige fra Den Konservative Gruppens side, at vi synes, vi er nået for langt ud i periferien med det her busseri, og periferien er vi altså kommet ud over, når vi er nået til Hundested. Jeg kan ikke trække nogen tidsgrænse, om det er 40, 45, 50 minutter, for det har jo også noget at gøre med de kørselsveje, der er til det pågældende område. Her skal det være meget heldigt, hvis man hver eneste dag, 5 gange ud og 5 gange hjem, kan overholde det kørselstimat, der er her. Jeg tror ikke på det.

Så altså med den risiko, at jeg altså ikke er varm i hjertet og varm andre steder og lunken, så vil jeg bare meddele, at Den Konservative Gruppe ikke kan støtte det her. Vi støtter heller ikke den begrænsning, der er lagt ind fra Marie Jeppensens side. Vi vil have lov til at tage stilling til eksakt den enkelte institution, for det kan være noget med, hvordan køreforholdene er dertil.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det bliver jo helt poetisk, når Marie Jeppesen skal fortælle, hvad man kan bruge den her bustur til. Nu er det jo altså ikke sådan, at der skal være hjul under, før man kan få tid til eftertanke, det burde man jo også godt have plads til i helt almindelige institutioner, så det nok er et lidt søgt argument, at det ligefrem er der, man får det bedst.

Louise Frevert mener, at 3 timer er intet andet end optimalt. Vi skal nemlig begynde at busse alle børn i 3 timer, så får vi den bedste form for pædagogik.

Til Venstre vil jeg sige, at SF forbeholder sig altså retten til politisk at tage afstand fra visse søger, selv om forældrene skulle ønske det. Således vil vi aldrig gå ind for sponsorering eller IT-overvågning, selv om forældrene havde lyst til at få besøg af Ronald McDonald hver eneste onsdag. Så der er politiske standpunkter, og ligger i vores ideologi, hvad vi synes er godt for børn.

Jeg vil sige, at når udflytterbørnehaver er eftertragtede, så er det jo en sandhed med modifikationer. De er eftertragtede i visse bydele, ofte dem, hvor institutionerne har meget dårlige forhold med udeareal, eller hvor det ikke er kendetegnet ved grønne områder. Det er sådan Indro By, og hvis man skal have den mindste transporttid til denne institution og samtidig have, at det skal være et sted, hvor der er efterspørgsel efter denne type institutioner, så vil jeg mene, at det er uforligelige krav.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Så vil jeg sige, at sådan halvanden time hver vej, som så skulle være optimalt og godt og alt muligt, det åbner jo helt nye muligheder. Vi behøver vel ikke kun tænke busser, vi kan vel også flyve dem ud, og vi kan med både og hvad ved jeg. Vi har da grunde nok efterhånden at bruge af.

Naser Khader (B): Det Radikale Venstre støtter indstillingen, og vi forstår ikke SF's argumenter. Jeg kan simpelt hen ikke forstå dem.

Der er behov for flere daginstitutioner, og det er, som der blev sagt, et naturskønt område, og det er utrolig vigtigt, at vi begynder at tænke alternativt i forhold til at finde nye steder.

Der er i øvrigt ingen, der tvinger forældrene til at sende deres børn i de udflytterbørnehaver, det er frivilligt.

Vi støtter indstillingen, men vi støtter ikke Enhedslistens 3. "at". Vi synes, det er lidt for firkanter, frivilligheden må komme først. Men vi støtter intentionerne fremover. Vi vil gerne opfordre forvaltningen til at bestræbe sig på at finde steder, der er i en mere passende afstand. Men vi vil ikke fastlåse os på et bestemt antal minutter. Skal det være 50 minutter eller 51 eller 52? Jeg mener, det er vigtigt, at det er passende afstand.

Bente Møller (Ø): Når jeg tager ordet, så er det fordi jeg er uenig med mit partis ordfører.

Enhedslisten er en stor tilhænger af pladsgaranti, men vi har også altid haft som princip hidtil, at vi ikke vil give køb på kvaliteten. Det har betydet, at vi nogle gange har sagt nej til nogle daginstitutioner, som der var enormt meget brug for, fordi der simpelt hen ikke kunne blive en ordentlig legeplads, og vi sagde, det er simpelt hen for sølle, det her.

Jeg ved godt, at der er mangel på jord at lave institutioner på, men jeg ved også, at der er nogle partier herinde, der på sidste BR-møde vedtog, at en del af Bystævneparken skulle sælges. Det kunne da være, man skulle se at lægge sin klamme hånd på det til institutioner. Det vil blive i et voldsomt naturskønt område med Utterslev Mose og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Vestvolden lige ved, og der er ingen, der behøver at køre i bus hele den vej, medmindre de bor på Amager, og det er jo ikke derude, der er brug for institutioner.

Det, der er lagt op til her, er faktisk, at en sferdedel af børnenes institutionsdag skal de tilbringe i en bus, hvor der skal køre et ventilationsanlæg samtidig med, for at der kan være ordentlig luft, for at der ikke bliver for varmt om sommeren, hvor de så kan få lidt inhalation direkte ude fra motorvejen.

Så efter nu at have været på et spændende studiebesøg om folkesundhed og hørt om den allergiforskning, man har i Sverige på det område, vil jeg sige, at det har givet mig endnu et argument for, at det er dybt uforsvarligt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til anden runde.

Louise Frevert (O): Jeg vil lige sige, at jeg faktisk havde hørt forkert. Jeg troede, at Enhedsistens Marie Jeppesen sagde »optimalt«, men jeg fik senere at vide, at det var »maksimalt«. Jeg kunne ikke høre det, så det gør det jo kun endnu bedre, at man er helt oppe på de her 3 timer maks.; så har vi jo stadig væk det her spillerum.

Men jeg synes nu, at SF er fuldstændig ude i tovene, ja, jeg bliver nødt til at sige det, fordi står det til SF, kan jeg forstå, skal de flyves. Det er jo at latterliggøre argumentationen og sætte det på et plan, hvor det overhovedet ikke hører hjemme. De kan flyve. Jamen pædagogerne kan også køre på rulleskøjter med et barn på ryggen og et på maven. Står det til SF, vil det sikkert være meget godt med cykler, fordi så har vi nemlig løst hele problematikken, fordi så vil det tage så lang tid at køre fra opsamlingsstedet og til, hvor børnehaven er, og tilbage igen på cykel, så vi helt sparer institutionen. God idé.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg vil gerne sige meget kort, som jeg også sagde i mit første indlæg, men især henvendt til Hellen Hedemann og Charlotte Wieth-Klitgaard, at jeg synes, det er en lille smule eksklusivt, når vi kan se, at der er maksimal efterspørgsel. Jeg vil sige det sådan, at man kan hurtigere få en almindelige institutionsplads i et hvilket som helst område, end man kan få det i en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

udflytterbørnehave, for der er væsentligt større efterspørgsel fra forældrenes side. Det må jo være, fordi der er nogle kvaliteter.

Den udflytterbørnehave, som ligger klos op ad den, vi taler om her, og som har opsamlingssted i Uterslev Sogns Menighedsbørnehave, som Marie Jeppesen også har talt med lederen fra, er noget af det mest populære i det område, der overhovedet findes, og der er 50 minutters kørsel fra Uterslev Sogns Menighedsinstitution og op til naboinstitutionen Ellingestrånd, som vi taler om i dag.

Når forældrene nu er så optaget af, at det her er helt rigtigt, så synes jeg, det er lidt underligt, at man kan tillade sig at have en så eksklusiv holdning og vide, hvad der er bedst. Det, der er bedst for de enkelte familier, det er så også til Ole Hentzen, om man vil det ene eller det andet, nogle familier passer det her, og andre familier passer det ikke. Det er jo derfor, jeg netop siger, at den binding, der ligger på tiden med at komme og nå bussen osv., hvis der er nogle familier, der synes, at det er en god idé, og det passer dem fint, fordi de så får nogle andre kvaliteter, så synes jeg, vi skal slå til og give det her tilbud.

Og så også til Ole Hentzen: Det er rigtigt, at det kommer da an på kørevejen, og derfor skal det her opsamlingssted også findes med en vis omhyggelighed. Jeg vil endda sige, at Amager er sådan set ikke det værste, Charlotte Wieth-Klitgaard, og Indre By er slet ikke det værste.

Vi har en stor institution liggende nede i Nansensgade, der ligger direkte ud til en af udfaldsvejene eller indfaldsvejene netop forlængelsen af Hillerødmotorvejen. Man er ude på forlængelsen af boulevarden, lige før det hedder Ågade, i løbet af 20 sekunder, hvis man kommer fra institutionen i Nansensgade, så kan man ikke få en mere direkte vej til Hundested. Det er lige ud ad Hillerødmotorvejen og så til venstre, når man kommer mod Frederiksværk, og så er man der på 45-50 minutter.

Så om det er Indre By, eller det er noget andet, jeg kunne sagtens forestille mig nogle adresser, hvor de overordnede veje er så snirklede, så det vil være tosset, så tiden ville være et problem. Men tiden er ikke noget problem mange, mange steder i København i forhold til at komme herop.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Og stadig væk, når forældrene efterspørger det, og de har ret til at sige nej, så synes jeg faktisk, det er et godt tilbud at busse børnene ud fra stenbroen i denne sammenhæng.

Så jeg synes, vi skal lytte til naboinstitutionen og de erfaringer, der er der, og så stemme for denne her og så tage diskussionen, som Marie Jeppesen har rejst, alvorligt, det har vi også gjort i udvalget. Der er grænser, men vi vurderer i hvert enkelt tilfælde, om det har nogle kvaliteter, så vi kan få enderne til at nå sammen i den sidste ende.

Men der er klart grænser. Derfor er der heller ikke nogen grund til at gøre grin med, at børnene skal cykle rundt på vejene eller busses rundt hele dagen, fordi så behøver vi ikke at have bygninger til dem. Det er slet ikke det, der er problemet. Det er faktisk en kvalitet, som københavnerforældrene efterspørger, og så synes jeg, vi skal give dem det, som gerne vil have det.

Martin Geertsen (V): Jeg skal bare lige prøve at forstå det her fuldstændig.

Charlotte Wieth-Klitgaard siger, at det ligger i SF's ideologi, at man sådan vælger at overhøre forældrenes præferencer. Det er fair nok.

Hvis vi nu forestiller os, at vi har en institution med et vist kvalitetsniveau, eller vi siger, vi har københavnske daginstitutioner med et vist kvalitetsniveau. I vores ønskedrøm forestiller vi os, at samtlige daginstitutioner i hele Københavns Kommune lige pludselig ved et lykketræf havde en langt bedre kvalitet, børnene havde meget mere plads, meget mere udeareal, langt flere pædagoger osv., osv. Hvad ville forældrene så vælge? Jeg tror, de ville vælge at have langt flere pædagoger og langt flere udearealer, langt mere areal i det hele taget. Sådan er virkeligheden.

Blot for at sige til Charlotte Wieth-Klitgaard og for så vidt også til Hellen Hedemann: Ja selvfølgelig ville det da være sådan, at hvis man kunne få etableret en daginstitution i sin egen kælder med en belgønde kornmark uden for bagdøren, så ville man da selvfølgelig vælge det.

Men jeg appellerer en lille smule til SF om at vende tilbage til virkeligheden, for virkeligheden er ikke i Københavns Kommune, i hvert fald meget, meget få steder, at der er belgønde kornmarker og naturskønne omgivelser i det hele taget ved bagdøren eller for så vidt ved hoveddøren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det vil sige, vi har at gøre med et vist kvalitetsniveau, ja, og man ville selvfølgelig altid, sådan er det rent menneskeligt, vælge noget bedre, hvis man havde mulighed for det. Og vi kunne blive ved udi denne relativitetsteori.

Må jeg ikke sige til Bente Møller, at hvis man skal se det sådan ud fra en støj- og møgbetragtning, så er det vel ikke helt uinteressant, at man får kørt børnene lidt uden for Københavns Kommune, i stedet for at de skal rende rundt inde midt i København, hvor der ifølge Enhedslistens sædvanlige betragtninger er fyldt med støj og møg. Så kunne det være meget interessant at få dem kørt lidt uden for byen.

I. næstformand (Hellen Hedemann): Nu har jeg aldrig nogen sinde hørt, Martin Geertsen, at SF skulle gå ind for at have institutioner i kældre, heller ikke selv om der skulle ligge belgønde kornmarker udenfor. Vi accepterer fuldt ud i SF, at vi aldrig nogen sinde vil lære at forstå Venstre, så jeg synes også, Martin Geertsen bare skulle tage til efterretning, at man behøver ikke at forstå alting.

Ændringsforslaget af Marie Jeppesen, Ø, blev forkastet med 34 stemmer mod 7; 8 undlod at stemme.

Indstillingen blev godkendt med 30 stemmer mod 19.

20) BR 228/2000. Indretning af udflytterbørnehave til 50 børn - Torsbro (bilag)
Indstilling om, at der indrettes en udflytterbørnehave med plads til 50 børn i en tidligere tjenestebolig ved Torsbro Vandværk, Ishøj, i alt 4.202.000 kr.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

I. næstformand (Hellen Hedemann): For SF's vedkommende vil jeg gerne sige, at vi gerne vil have videreført vores protokolbemærkning.

Enhedslisten ønskede også videreført protokolbemærkning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Indstillingen blev godkendt.

21) BR 210/2000. Vedtægtsændringer for Kontaktudvalget for Frivilligt Socialt Arbejde

Indstilling om godkendelse af forslag til ændringer af Kontaktudvalgets vedtægter. (Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

22) BR 163/2000. Nedsættelse af integrationsråd i Københavns Kommune - forretningsorden

Indstilling om, at udkast til forretningsorden for Integrationsrådet godkendes, at Borgerrepræsentationen delegerer kompetencen til at indkalde til det konstituerende møde i Integrationsrådet samt til at lede valget til formand og næstformand for Integrationsrådet til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen (jf. forretningsordenens § 3, stk. 1, 2. pkt., og § 3, stk. 3), samt at Borgerrepræsentationen udpeger de af Integrationsrådet indstillede personer til stedfortrædere for Integrationsrådets medlemmer

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

23) BR 201/2000. Ombygning af hybler i Remisevænget Øst og Remisevænget Nord

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende to foreliggende projekter vedrørende ombygning af hybler i Fagforeningernes Boligforening, henholdsvis afdeling Remisevænget Øst og afdeling Remisevænget Nord, til ældreegnede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

boliger og ungdomsholiger, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende de endelige projekter og udgifter hertil efter afholdte licitationer, alt under forudsætning af, at de endelige projekter ikke afviger væsentligt fra det foreliggende, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at afgive garanti for op til 100% af realbrædtlån, der optages til fuld finansiering af udgifter i forbindelse med disse ombygningsarbejder, alt under forudsætning af, at Landsbyggefonden giver tilsagn om ydelsesstøtte, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i forbindelse med tilsagn til kommunen på ombygningsprojekter at stille krav om indbetaling af tillægskøbsum til kommunen på baggrund af den arealudvidelse, som gennemførelse af projekterne medfører, at der inden ombygningen udarbejdes en relevant førsynsrapport efter samråd med forvaltningen, samt at indtægterne som følge af Bygge- og Teknikudvalgets krav om indbetaling af tillægskøbsum på grund af ejendommens arealudvidelse konteres på Økonomiudvalgets konto 0.05.3, salg af ejendomme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

24) BR 169/2000. Redegørelse for fremtidig byfornyelsesstrategi

Indstilling om, at notat af 13. august 1998, revideret marts 1999, (bilag A) med den ændring, at teksten "og mindre lejligheder uden bad og tidsvarende opvarmning kombineret med svagt ejerskab" tilføjes på notatets side 10 i nederste linie foran teksten "og etablering af gårdanlæg", dannes baggrund for en høring af parterne i byfornyelsen, herunder beboerne, med henblik på at få tilstrækkeligt grundlag for at fastlægge kommunens byfornyelsesstrategi i fremtiden, at de i bilag B nævnte parter, herunder beboergruppens beboerorganisationer mv., de tre direkte berørte karréer på Ydre Vesterbro omfattende Tøndergade, Amerikavej og Sundevedsgade samt andre interesserede, får udsendt strategioplægget til høring, at Bygge- og Teknikforvaltningen, efter indhentelse af høringssvar, inden sommerferien år 2000 udarbejder en endelig indstilling til Borgerrepræsentationen med henblik på fastlæggelsen af fremtidens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

byfornyelsesstrategi, samt at der, såfremt By- og Boligministeriet atter måtte prioritere byfornyelsesindsatsen ved tilførelse af væsentligt foregede bevillingsrammer, på ny foretages en revidering af strategien med en fornyet høring af berørte parter, herunder beboere og beboerorganisationer mv.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): I Enhedslisten er vi glade for, at det nye forslag til strategi for byfornyelsesindsatsen kommer i offentlig høring og bliver diskuteret. Vi er ikke glade for indholdet, det kan man også læse af vores protokolbemærkninger, det skal jeg ikke gøre så meget ud af, men dog nogle få ord.

For os at se er det, man gør nu, reelt, at det offentlige for alvor fraskriver sig ansvaret for at gøre boliger til mennesker, der bor dårligt, bedre. Hovedfokus vil ligge på det, som smider folk ud af deres boliger, nemlig nedrivning og lejlighedssammenlægninger. Det synes vi er trist. Vi synes ikke, det er den sociale retfærdighed, som vi tidligere hørte overborgmesteren tale meget om i forbindelse med byfornyelsen.

Det prøver Socialdemokratiet så at rette op på med et ændringsforslag, nemlig at ud over nedrivning og lejlighedssammenlægninger skal byfornyelsesindsatsen også gå til mindre lejligheder uden bad kombineret med, og det bliver interessant, svagt ejerskab. Svagt ejerskab, hvad er det, og hvordan definerer man det? Det spørgsmål kunne vi egentlig godt tænke os at få besvaret, måske ikke i aften, så i hvert fald i den offentlige debat, der kommer.

Fordi når tanken er, at der hvor der ikke skal rives ned eller lægges lejligheder sammen, skal tingene køre efter ansøgning, der skal ejerne, andelsforeningerne, udlejerne, hvem det nu er, søge om pengene.

Så er det, vi godt vil spørge: Hvordan måler man svagt ejerskab? Er det, hvis folk ikke søger, at de er for sløve eller ikke kan finde ud af det, ikke har ressourcer til det? Så opdager man det jo netop ikke, når man laver den byfornyelsesbeslutning for det pågældende område. Det opdager man jo først, når de ikke søger senere hen.

Vi mener, det er rimeligt at lave kriterier for byfornyelsen, også for at spare penge. De kan gå på installationsmangler, på ejendommens tilstand. Men begrebet svagt ejerskab er en underlig fisk, for nu at sige det på den måde, som vi har svært ved at forholde os til, og som vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

tror bliver meget svært at anvende ude i virkelighedens verden i den kommende tid.

Vi er med på, at der skal prøves at finde andre veje i byfornyelsen i stedet for, fordi den elendige regering, vi har, så markant har skåret ned i byfornyelsesrammerne. Vi synes, en anden strategi kunne være passende, frivillighedsstrategien, den har vi beskrevet i vores bemærkning, og vi kunne derfor tænke os, at de bemærkninger også kom med ud i den offentlige høring.

Johannes Nymark (A): Som Mikkel Warming allerede har været inde på det, så er det jo et forslag, der nu går ud til høring. Men der er dog alligevel et par ting i Mikkel Warmings indlæg, som kræver nogle kommentarer.

Det er blevet gentaget gang på gang, ikke mindst fra Mikkel Warmings side her i salen, at hele vores byfornyelse handler om at smide folk ud. Må jeg sige, at det, det handler om, er, at vi får en bedre ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Urdskyld, Johannes Nymark, men jeg skal lige bede om lidt ro – nu gik uroen.

Johannes Nymark (A): Det handler om at få en bedre standard for boliger i København. Der er klart et hensyn over for de mennesker, som bor i lejlighederne, men der er også et hensyn til boligsammensætningen i byen. Vi har fortsat næsten halvdelen af vores boliger som små 2-værelses-lejligheder eller mindre, og når vi fortsat, uanset bemærkningerne om vores regering, trods alt bruger et stort trecifret millionbeløb om året på at byforny, så er et af målene også, at vi får en bedre boligstandard alt andet lige.

Jeg synes ikke, det tjener Enhedslisten til ære, at man bliver ved med at pukke på myten om, at vi skubber folk ud af byen. En af grundene til, at vi i dele af byen har en betydelig gennemstrømning af beboere, er just, at standarden af boliger er for ringe. Det skal byfornyelsen rette op på.

Og så tager vi diskussionen om svagt ejerskab, når vi har haft høringen.

Borgmester Søren Pind: Jeg er faktisk lidt ked af, at Enhedslisten ikke er med på dette

Mødet 25. maj 2000

forslag, for min opfattelse af Enhedslistens byfornylsesholdninger har faktisk altid været den, at man kunne blive uenige om mange ting, men dog var man enige om dette ene, at de midler, der var stillet til rådighed for byfornyelsen, skulle man bruge til at strække så langt, som det overhovedet var muligt. Altså bruge midlerne til at få en forbedret boligmasse og få så mange renoverede og gode boliger som overhovedet muligt.

Jeg er godt klar over, at Enhedslisten og vi, på linje i øvrigt med Socialdemokratiet, skiller, når det kommer til definitionen af, hvad gode boliger egentlig er, fordi Enhedslisten også har den opfattelse, at der skal også være de mindre boliger. Men jeg synes rent faktisk, denne fornyede strategi er et udtryk for, at vi nu prøver at få midlerne til at strække længere og få bedre, lysere og større boliger i byen. Der havde jeg egentlig håbet, at Enhedslisten også ville være med. Men det er så ikke tilfældet, og det må vi bare tage til efterretning.

Når jeg egentlig går herop, så er det sådan set ikke så meget for debattens skyld, for som begge de forrige talere har været inde på, så er der jo tale om et forslag, som skal i høring. Vi er af den opfattelse, at der er meget, der skal diskuteres, og vi glæder os til at høre resultaterne af høringen. Vi tror i Venstre på, at dette forslag vil være en forbedring af den nuværende indsats.

Jeg er nødt til at sige, at der i indstillingen har indsnæget sig en uklarehed, nemlig spørgsmålet om, hvornår høringen skal foregå. Da vi behandlede sagen i udvalget, var der enighed om, at der selvfølgelig skulle ske en redaktionel gennemgang af forslaget. Her har man imidlertid overset, at i det 3. »at« i forslaget står der, at man skal udarbejde en endelig indstilling til Borgerrepræsentationen inden sommerferien år 2000.

Jeg har jo den største respekt for den forvaltning, jeg er øverste ansvarlig for, jeg ved, hvor dyrtig min forvaltning er, jeg sætter stor pris på de medarbejdere, som gør et fremragende stykke arbejde hver dag, når de går på arbejde, men jeg tvivler altså ærligt talt på, at man kan nå at foretage en høring og samtidig have et resultat klar til det sidste møde i Bygge- og Teknikudvalget den 7. juni.

Jeg skal derfor gøre opmærksom på, at der naturligvis menes hermed, at høringsfristen løber til den 1. oktober, og at vi efter at have indhentet høringssvarene formodentlig vil se en strategi fremlagt i efteråret 2000.

Jeg synes, dette bør være sagt fra talerstolen, og så vedtager vi ganske vist »at« et, som

Mødet 25. maj 2000

det ligger. Jeg håber og tror på, at det må være tilstrækkeligt for Borgerrepræsentationen.

Jens Johansen (F): Langt om længe er der så et forslag, en redegørelse for en fremtidig byfornyelsesstrategi. Den har ladet vente på sig nogle år. Delvis har vi skullet afvente et par års forhandlinger med regeringen om kommunens økonomi, dels har vi skullet afvente finanslovens vedtagelse også et par år, dels har vi hver for sig og sammen skullet overveje, hvordan vi så griber sagen an.

Vi har her fået et forslag til ny strategi, som i det store og hele ser fornuftigt ud, som dog rummer elementer, som vi fra SF's side bestemt ikke kan tilslutte os.

Det er, at hovedoverskriften på byfornyelse for os er at forny boligene for de eksisterende beboere, mens det for det socialdemokratiske-borgerlige flertal er at forny beboerne. Det fremgår klart af de målsætninger omkring lejlighedssammenlægninger, som de borgerlige partier og Socialdemokratiet er fælles om. Højrefløjten vil udskifte københavnerne.

Det vil vi ikke være med til. Vi vil gerne lave byfornyelse for københavnerne. Vi vil gerne lave det på en måde og i en takt, så vi sætter initiativerne og omfanget i forhold til pengepungen.

Vi har i tidens løb oplevet forskellige typer overbudspolitik på dette område, især fra socialdemokratiske tidligere ordførere – ikke nogen af de nuværende, det må jeg dog sige – som for beboerne i byfornylsesområdet nu på Vesterbro fremsillede dette her som en bolchebutik, hvor de bare kunne tage af offentligt finansierede ydelser, uden at det fik konsekvenser for dem med hensyn til huslejen. Gildet er betalt, tag bare for jer. Det synes hverken borgerne eller vi er en ansvarlig måde at omgås offentlige midler på.

Vi synes, at den nye strategi afspejler en ny ansvarlighed også fra Socialdemokratiets side, og det hilser vi velkommen, det synes vi er positivt. At det har taget så lang tid at arbejde det på plads internt og gøre op med gamle dogmer som Weidekamps 10-punkts-program, er, når resultatet tages i betragtning, ganske tilgiveligt, selv om vi dog undervejis har sagt nogle ting i bemærkninger til udvalgets møder i udtalelser til beslutninger om igen, igen at udsætte sagen.

Vi har lavet et mindretal til denne sag, som vi ønsker sendt med ud i høringen. Og med de bemærkninger afventer vi så høringssvarene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til anden runde.

Mikkel Warming (Ø): To små ting. Det er trist, at Johannes Nymark ikke prøver at svare på det eneste spørgsmål, jeg stiller ham, nemlig om, hvordan det svage ejerskab egentlig defineres. Men det kan så være, det kommer her i anden runde. For det er ret centralt i forhold til, hvordan man skal forstå den strategi, som sendes ud i høring, hvad det er for nogle ejendomme, der bliver omfattet, hvornår man beslutter, at de skal omfattes, hvordan man definerer, hvad svagt ejerskab egentlig er for en størrelse, og om man kan gøre det.

Det andet er blot til borgmester Søren Pind. Vi vil meget gerne strække pengene mest muligt. Derfor har vi fra dag ét, det her kom op, talk for en anden model end den, der har været gældende indtil nu i Københavns Kommune, hvor det udvendige sættes i stand, og det indvendige, sammenlægninger, nyt bad, nyt køkken, var frivilligt og efter ansøgning.

Vi er overbevist om, at den ville strække pengene længere. Det ville gøre byformyelsen til et tilbud, til en frivillig proces, folk kunne engagere sig i, og derved blive et tilbud, i stedet for, som den nogle gange, absolut ikke altid, opleves som, nemlig en trussel.

Johannes Nymark (A): Når Jens Johansen taler om at ville udskifte københavnerne, så er vi meget tæt på demagogi. Vi har oplevet, ikke mindst i de svage områder, en gennemtræk af beboere. Bedre boliger giver større stabilitet i boligområderne, og det, vi taler om her, er boligområder, hvor svingdøren har været i kraftig gang med hensyn til ind- og udflytning af beboere. Vi ønsker en mere stabil boligmasse. Det er det, der ligger i synspunkterne her.

Omkring svagt ejerskab, nu svarede jeg ikke på det, fordi Mikkel Warming i første omgang nærmest udskød det og sagde, at den diskussion kan vi tage, når høringen er overstået. Men svagt ejerskab er jo netop en formulering, vi ønsker ind, sådan at når vi har gået gennem en karreé, og der er åbenbart dårlige ejendomme tilbage, hvor der ikke vises noget initiativ, så har vi en hjemmel til at gå ind og agere over for ejendomme, der ikke kan eller vil selv.

Det er klart, det er en formulering, som indeholder noget gummi i sig. Det må blive en konkret vurdering i de enkelte karreer. Men det er for at lukke op for muligheden for, at vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

kan gribe ind der, hvor vi har åbenlyst dårlige ejendomme tilbage, når vi ser på helheden.

(Kort bemærkning.)

Mikkel Warming (Ø): Blot for at forstå det: Det vil sige, at man tager en første runde i en karre, ser, hvad der kommer ud af det, ser, hvad man river ned, ser, hvad man lægger sammen og råder over. Så ser man, om folk søger, og så 1 år, ½ år, 1½ år, 2 år efter kommer man med en ny runde, og de, der så ikke har søgt, eller hvordan man nu definerer det, tager man så det. Det lyder lidt mærkeligt.

Lars Rinfalk Jensen (B): Jeg vil godt starte med at sige, at vi, som det også fremgår af papiret, støtter, at Københavns boligmasse bliver fornyet. Men jeg vil også sige, at nu har vi godt nok lige hørt, og man indrømmer det selv, en gummiparagraffagtig måde at sige tingene på.

Vi har problemer med, at det er lykkedes Socialdemokratiet at få sneget ordene »svagt ejerskab« ind i teksten. Vi synes, det er ord, der ikke er noget hold i. Vi synes, det er ord, som ikke har nogen værdi. Vi har også lige hørt ordføreren for Socialdemokratiet indrømme, at det faktisk er gummiorde. Så synes vi ikke, at der er nogen grund til at opretholde ordene »svagt ejerskab«.

Jamen hvad taler vi om? Taler vi om bolighajer, eller taler vi om ejere af boliger, som ikke har økonomi, eller hvad er egentlig årsagen? Vi synes, at Socialdemokratiet mangler ligesom at fortælle, hvorfor det er vigtigt for dem at få ordene »svagt ejerskab« ind i den her tekst, især når man så indrømmer, at det er gummi.

Vi har kort sagt ikke rigtig fået svar på det, som vi egentlig gerne vil have omkring det, og derfor ønsker vi ikke at støtte en strategi, som vi ikke rigtig kan få en entydig forklaring på. Så vi vil fortsætte vores bemærkning om, at vi generelt synes, det er en god idé omkring byformyelsesstrategien, men vi kan ikke klare, at der står »svagt ejerskab«, uden vi kan få en helt klar, entydig definition på det.

Borgmester Søren Pind: Udskifte københavnerne er det, vi hører venstreflejen igen bruge som udtryk for endnu en ny byformyelsesstrategi. Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

udskiftning, man taler om, for tager man bare Vesterbro sådan på slump, så ved vi jo, at mellem 30 og 40 pct. uanset hvad flytter alligevel. Er det den udskiftning, man taler om? Det er det, jeg ikke forstår.

Og hvis det endelig er i forbindelse med byfornyelsen, man taler udskiftning, så er det ikke sandt, at langt størstedelen af dem, der flytter fra de byfornyeede ejendomme, flytter uden for Københavns Kommune. Det er rigtigt, at de flytter andre steder hen i byen, det er rigtigt, at vi ser bl.a. en koncentration i Nordvestkvarteret, men det passer jo ikke, at de flytter uden for byen.

Jeg synes, det er ærgerligt, at venstrefløjten på denne meget nemme måde får lov til at slippe af sted med en påstand, som ingen hold har i virkeligheden.

Jeg er meget enig i, at den københavnske politik igennem årene har ført til flytningsekologier ud af København. Det gjorde den særligt i 1980'erne. Men det var ikke flytningsekologier båret af fattigdom og svagstillede borgere. Det var stærke borgere, det var familier, det var folk med bil, der flygtede ud af en kommune, som ikke forstod at varetage den almindelige, brede, middelklassens interesser.

Derfor er jeg nødt til at sige, at det er noget sludder, vi hører fra venstrefløjten omkring den her gentagne påstand.

Så er jeg altså nødt til at spørge min gode ven Lars Rimfalk Jensen og Enhedslisten – jeg tror, når man ihukommer, hvilken debat der kommer senere i aften, at Socialdemokratiet har brug for lidt respekt, og den skal jeg gerne tilbyde: Hvorfor er det, de er imod et kriterium som dette, at man skal kunne gribe ind over for de svagest stillede i vores beboermasse? Hvorfor er det, at de vil fastholde et rigtigt, firkanteret kriterium, således at åbenlyst uretfærdige tilfælde, åbenlyst dårlige ejendomme, åbenlyst steder, hvor folk ikke kan håndtere den opgave, det er at byforny denne her by, at hjælpe de her mennesker, hvorfor er det, man vil afvise at putte et sådant kriterium ind? ... (Afbrydelse). Ja, det er uklart. Vel er det uklart, og det er jo, fordi vi forbeholder os en politisk sikkerhedsventil, således at vi kan hjælpe de mennesker, som har hjælp behov. Der må jeg indrømme, at der har jeg faktisk aldrig følt mig på solid grund med Det Radikale Venstre, når det netop var dette, vi søgte at gennemføre.

Derfor synes jeg, at Lars Rimfalk skulle genoverveje situationen og spørge sig selv, om det virkelig er sådan, at vi ønsker rigide, firkanterede regler, således at åbenlyse uretfærdigheder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

kan blive holdt ude. Jeg synes det ikke. Jeg synes, modsat af og til det billede, der tegnes, at vi faktisk har en forpligtelse til at hjælpe de socialt svageste i vores by.

Mikkel Warming berørte kort det faktum, at man fra begyndelsen af fra Enhedslistens side, fra dag i har talt for tag og fag og frivillighed.

Der er to ting, jeg godt vil berøre i den henseende. For det første er det forsinkelsen af byfornyelsesstrategien. Jeg kan ikke lade være med at bemærke, og jeg ser, at Lars Engberg går lidt væk, at også vi havde ønsket denne sag behandlet hurtigere, også vi havde ønsket, at denne sag kunne have været hurtigere fremmet i denne her valgperiode. Men dog synes jeg trods alt, dette er en glædens dag ved, at vi nu lægger noget frem, og vi forholder os til det. Ja, det kunne være gået stærkere, men nu ligger der noget.

Det andet, jeg godt vil berøre, er Mikkel Warnings betoning af frivillighed, som jeg jo principielt er en stærk tilhænger af, når det kommer til spørgsmål om offentlig service.

Jeg tror, vi er nødt til at sige til hinanden, at den oplevelse, Bygge- og Teknikudvalget f.eks. havde i Lissabon, hvor vi var ude og se på et byfornyelseskvarter, hvor vi spurgte, hvordan det går med byfornyelsen, og folk så lidt mærkelige ud. Vi var ude og kigge i kvartererne, og vi så f.eks. noget byfornyelse, hvor man byggede rundt om en gammel dame, som stod og kiggede ud fra sin terrasse uden at få byfornyet sin lejlighed. Der var et stort byggestillads rundt omkring hende. Man renoverede simpelt hen bygningen rundt omkring, men ikke hendes lejlighed. Og hvorfor ikke? Nej, for der var frivillighed.

Og da vi spurgte, hvor lang tid det ville tage at renovere disse 400 lejligheder, så kiggede den kommunalt ansvarlige på os og svarede: Tja, det ved vi ikke, vel omkring 10 år – 10 år for 400 lejligheder!

Der må jeg sige, at vi synes ikke, det er en ansvarlig måde at håndtere den situation på, at Københavns Kommune har godt halvdelen af vores lejlighedsstruktur som 1- eller 2-værelses, hvoraf adskillige er uden centralvarme, hvoraf adskillige er uden ordentlige toilet- og badeforhold. Der stopper et eller andet sted festen, og det er der et politisk ansvar.

Jens Johansen (F): Altså jeg vil da gerne sige til borgmester Søren Pind: Velkommen til København. Her tager det ikke 10 år, her tager det 12-15 år at byforny boliger. Det har det gjort i Sagakarreen. Den tager fra det er sat i gang til det bliver færdigt, 12-15 år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det har det taget for handlingsplanområdet Indre Vesterbro, der dog var på 3.600 boliger.

Så jeg synes ikke, at 10 år er noget særligt skræmmende perspektiv. Vi er ikke i Lissabon, vi er i København, og vi har såmænd problemer nok her at tage vare på.

Jeg synes, at det dunkelt talte er det dunkelt tænkte. Sådan er det i tilfældet med

Socialdemokratiets forslag her omkring svagt ejerskab. Vi vil også gerne have en henvisning til, hvilke paragraffer i lovgivningen det er, Socialdemokratiet her vil tage i anvendelse for at kunne underbygge et så uklart tænkt forslag. Vi kan heller ikke støtte det.

Så vil jeg gerne sige, at det er jo ønsketænkning, vi hører heroppefra. Realiteterne er, at byfornyelsen, som den er blevet gennemført, og som den her lægges op til at blive gennemført, er en fornyelse af beboerne og ikke en forbedring af boligerne for de eksisterende beboere.

Det lagde ellers sådan ud på Vesterbro. Jeg kan huske, da overborgmesteren for 10 år siden, da var han også overborgmester, var ude i Istedgade og i Ekstra Bladets lille lokale butik dér sagde, at nu kom der byfornyelse, som skulle være for de nuværende beboere og på deres præmisser.

Det er ikke blevet resultatet. Det har vist sig, at det, der for mange var marginalboliger, for det er rigtigt, Vesterbro har været præget af marginalboliger igennem mange år, og for svage grupper var marginalboliger, i dag er blevet marginalboliger for grupper, der er økonomisk stærkere, men stadig væk er det marginalgrupper. Det viser de undersøgelser, der er lavet af de allerede byfornyeede karreer.

Jeg tror faktisk, at en af de stærkt medvirkende årsager til, at beboerne bliver på Vesterbro, er det salg, der er sket af kommunens ejendomme, så vi har fået langt flere andelsboligforeninger; end vi før havde. Det betyder så, at beboerne både ved at have økonomisk ansvar og beslutning omkring økonomien kan styre det, der sker, og at de også føler sig tiltrukket af at blive boende.

Men tingene virker sammen, man kan ikke udskille en enkelt faktor. Det er dog en faktor, som ved siden af byfornylsesindsatsen i det område, som er det store byfornylsesområde, spiller voldsomt ind.

Jeg skulle blot kommentere de her ting og må sige, at det er ærgerligt at høre, at Socialdemokratiet og højrefløjen i den grad vil udskifte beboerne og ikke være med til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

skabe gode og sunde boligforhold for de københavnere, der nu bor i dårlige boliger.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Mikkel Warming i tredje runde.

Mikkel Warming (Ø): Det grundlæggende spørgsmål, som ligger under denne debat, og som kommer til at ligge de næste 3 måneder og formentlig også lang tid derefter, er jo: Hvad er det byfornyelse skal bruges til? Skal det bruges til at sikre de mennesker, der bor i noget mæg, bedre boliger? Eller er det et led i en boligpolitisk strategi, som handler om, som det formuleres så smukt ved hver eneste budgetvedtagelse, Socialdemokratiet og de borgerlige laver herinde, at skaffe en bæredygtig befolkning? En bæredygtig befolkning har som bekendt i det kommunale flertalsprog herinde intet som helst med økologi at gøre, det handler om økonomi.

Hvad er det, byfornyelsen skal bruges til? For os er det klart: Det handler om at skaffe de mennesker, der bor i noget mæg, noget bedre at bo i. Så simpelt burde det i virkeligheden være. Men det er det jo ikke. Det oplever vi jo, det vedtager man jo, det gør man jo. Man lægger jo lejligheder sammen, osv., osv., osv.

Og så kommer man med en strategi, hvor fokus for alvor bliver, at dette offentlige, kommunen, fællesskabet, som kommunen jo faktisk betyder, tager ansvaret for en nedrivning, og det er lejlighedssammenlægninger. Resten sker efter ansøgning. Så bryder man med det for os at se helt fundamentale princip, som burde være det underliggende for byfornyelsen, nemlig at det handlede om at skaffe de københavnere, der bor i noget mæg, noget bedre at bo

i. Så kommer Søren Pind herop og snakker om det svage ejerskab som simpelt hen reningen for de svageste grupper. Det er jo interessant. Se, hvis man skulle have noget, der var operationelt, noget, der kunne bruges til noget, når man var ude i en karre, så skulle man jo have nogle kriterier, der baserede sig på installationsmangler, på ejendommens tilstand.

For at undgå nogle af de situationer, hvor man har ærligt og indrømmet, og det har søreme været noget skidt, hældt masser af gode penge i ejendomme, som udmærket kunne have klaret det selv, eller masser af gode penge i ejendomme, som ikke behøvede det, så hæver man selvfølgelig bagatelgrænsen for, hvornår man går ind og byfornyr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Men det er ikke det, der ligger her. Man finder et ord frem, der hedder svagt ejerskab, som man ikke engang selv kan definere. Det håber jeg søreme, at debatperioden kan komme til, for ellers kan det ikke bruges til særlig meget.

Lars Rimpfalk Jensen (B): Jamen jeg er ikke så overrasket over, at borgmester Pind står heroppe og sådan ligesom har svært ved at forstå vores holdning i det her.

Men jeg vil så sige, at det er vigtigt, at man læser, hvad der står. Der står, at vi generelt går ind for denne her byfornyelsesstrategi. Det er helt klart og tydeligt.

Men så vil jeg sige, at Det Radikale Venstre har til gengæld meget svært ved at forstå, at borgmester Pind kan acceptere og støtte, at Socialdemokratiet får sat et gummistempel ind i denne her meget fine strategi, et gummistempel omkring svagt ejerskab.

Vi har ikke tænkt os at støtte, ligesom SF og Enhedslisten, at vi er imod strategien, absolut ikke, men vi synes, det er vigtigt for os, at vi får en definition på, hvad svagt ejerskab er. Vi synes, at hele den strategiplan, der er lagt ud, hele den redegørelse, der er lagt frem, simpelt hen har mistet sin effekt ved, at man sætter et gummistempel ind i den.

Der må vi indrømme, der er vi nok fra Det Radikale Venstres side sådan, at vi er lidt chokerede over, at borgmesteren synes, det er acceptabelt. Det er simpelt hen så svagt og så vagt. Er det bolighøjer, vi snakker om, er det folk, som ikke har råd til det, hvad er det for nogle mennesker, vi snakker om?

Jeg synes, at medmindre der kan komme en helt klar og entydig definition fra Socialdemokratiet på, hvad det er, de mener med svagt ejerskab, så kan vi ikke ændre opfattelse, så kan vi under ingen omstændigheder støtte dem.

Men kan vi få en forklaring fra Socialdemokratiet på, hvad svagt ejerskab betyder i deres definition, og det vel at mærke bliver skrevet ind, så har vi ikke noget imod at støtte denne her, og det har vi også sagt i den udtalelse. Generelt er vi indstillet på hele vejen igennem at støtte det her. Men vi vil ikke under nogen omstændigheder støtte et gummistempel, der hedder svagt ejerskab, uden at få en definition på det.

Johannes Nymark (A): Til SF og Enhedslisten: Tingene bliver altså ikke sande ved at blive gentaget gang på gang. Det er, vil jeg påstå, fortsat en myte, man bygger op, at påstå, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

denne strategi for byfornylse i København alene har til hensigt at få udskiftet beboerne. Det har til hensigt at få fjernet nogle, at få rettet op på nogle af dårligdommene i den københavnske boligmasse.

Jeg gentager for jeg ved ikke hvilken gang, at når vi er i den situation, at hen ved halvdelen af vores boligmasse er 2-værelses-lejligheder, ofte uden de mest elementære sanitære installationer, så har vi altså også et hensyn til at få en bedre boligmasse i København for alle københavnere. Det er ikke at udskifte københavnere, det er at forbedre den københavnske boligmasse.

Jens Johansen (F): Det er godt at se, at Søren Pind er på talerlisten her bagefter. Så vil jeg da gerne bede Søren Pind om nu at lytte efter. Søren Pind er vel i besiddelse af den juridiske sagskundskab eller forvaltningens opbakning, så Søren Pind for os andre kan forklare, hvad begrebet svagt ejerskab dækker, da han i den grad gjorde sig til talsmand for en støtte til det her forslag fra Socialdemokratiet. Hvilke paragraffer i byfornyelsesloven er det, man vil tage i anvendelse for at kunne udfylde det, der her bemærkes fra Socialdemokratiets side?

Hvis ikke Søren Pind kan svare heroppe fra talerstolen om ganske få minutter, når jeg går ned, så vil jeg da bede Søren Pind om at udvirke, at forvaltningen skriver os et notat, som kan gøre det dunkelt socialdemokratisk indpakkede udtryk klart for os alle sammen, således at vi ved, hvor i byfornyelsesloven vi er, og hvad det er for en knage, vi hænger en eventuel beslutning her i Borgerrepræsentationen op på. For jeg kan ligesom fornemme, at der er et flertal, som vil det her i mine ører meget forblommede sludder.

Så vil jeg igen sige til Socialdemokratiets ordfører, at det, Socialdemokratiet siger, bliver ikke sandt af, at det gentages. Det er det jo heller ikke blevet før. Vi må henholde os til facts.

Vi mener, vi skal have en byfornyelsesstrategi, som skaber sundere og bedre boliger for de eksisterende beboere. Vi mener, at en af måderne at sikre det på er at gøre spørgsmålet om lejlighedssammenlægninger frivilligt frem for tvungent. Deri er Socialdemokratiet ikke enig, fordi det for Socialdemokratiet altså ikke er vigtigt at lave byfornylse for de eksisterende beboere, men derimod at forbedre den københavnske boligmasse til glæde for nuværende og fremtidige københavnere.

Mødet 25. maj 2000

Hvis ikke det er, ja, det var lige før, men så vil jeg sige, det er det, man gør herude om hjørnet på de nuværende beboere, så ved jeg ikke, hvad det er.

Borgmester Søren Pind: Mikkel Warming gør sig til talsmand for, at et klart kriterium skulle være installationsmangler, at der bør være objektive kriterier, at man med andre ord ud over de allerede opsummerede trods alt objektive kriterier så også skulle udstede i virkeligheden yderligere rettigheder.

Det, der er problemet ved en sådan tankegang, er jo, at tingene bliver for rigide. Det er jo, at vi ikke får mulighed for at afhjælpe åbenlyse fåbeligheder, åbenlyse urimeligheder og, hvad socialister vel ville sige, åbenlyse uretfærdigheder.

Det samme svar må man jo give Lars Rimfalk og Jens Johansen, nemlig at her er i sidste ende ikke tale om jura. Der er jo ikke noget i byfornyelsesloven, der forhindrer, at Københavns Kommune i sin strategi som en, hvad skal vi kalde det, residualbestemmelse måske, i forhold til de objektive kriterier siger, at der også skal være en mulighed for at opfange efter et politisk skøn forkerte ting, ting som vi egentlig alle sammen synes ville være forkerte.

Så er det jeg vil sige til Lars, når han siger, at der er tale om et socialdemokratisk gummistempel, at min ambition med det her er ikke at sikre, at Socialdemokratiet kan pleje interesser i byfornylsessektoren eller i den almennyttige boligsektor, eller hvor pokker ellers man kan se disse forhold. Det er, at der eksisterer en sikkerhedsventil, hvor vi kan gå ind med et politisk skøn.

Derfor kan jeg ikke svare på, hvad der definitivt er et svagt ejerskab. Det kan jeg ikke, fordi vi politikere efter min opfattelse må have et behov for at kunne sige: Ja, vi har et regelsæt, men her er tingene trods alt så uretfærdige, selv om de falder uden for de regler, vi har opstillet, at her må vi kunne gribe ind.

Så må vi sammen hjælpes ad med at prøve på at bekæmpe, hvis der skulle være særlige interessevaretagelser, som vi ikke bryder os om. Det er jeg meget enig med Lars Rimfalk i, det er jeg hundrede procent enig i, det er ikke min hensigt med at støtte dette forslag. Men jeg synes bare, at vi et eller andet sted må have denne sikkerhedsventil.

Derfor, ærligt sagt til jer alle sammen: Jeg kan ikke definere præcis, hvad der er tale om,

Mødet 25. maj 2000

men jeg ved, at også I på et tidspunkt vil komme og sige: Det her falder uden for kriterierne, det er jo ikke i orden, det må vi gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det kan godt være, Søren Pind siger, han ikke kan definere, hvad svagt ejerskab er, han prøver heller ikke. Fordi hvis det er det, sikkerhedsventilen, så kan man bare sige: Og i øvrigt kan kommunen gå ind, når man synes, der er åbenlyse mangler ved ejendommene og lejlighederne. Det er lige så præcist som det her mærkelige begreb svagt ejerskab, man har hentet ud af luften.

Oprigtig talt, jeg synes faktisk, du skal være ærlig. Der gik Nyrup i borgmesteren heroppe, altså mange tunge, lange ord og meget, meget, meget lidt indhold.

Det er altså et politisk skøn fra gang til gang, og det vil sige, at vi i princippet kunne forestille os, at man gjorde præcis, som man har gjort indtil nu, hvis det politiske skøn var det. Altså det kan man jo, når det er et skøn, når det er gummi, når der er ingen, der ved, hvad det er. Det er ikke godt nok.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Hvad var det, Søren Pind fik til juridisk embedsleksamen? 03.

Hvis ikke »råde over« er jura, så ved jeg ikke, hvad der er jura i det her. Hvis ikke det forhold, at kommunen går ind og råder over ejendommene, bliver juridisk anfægtet af ejerskabet, som det er sket gang på gang på gang, og som Søren Pind selv sammen med sine fæller fra De Konservative har været med til at anfægte, så ved jeg ikke, hvad der er jura i de ting, vi beskæftiger os med i byfornylsessammenhæng. Derfor er det meget vigtigt at få svar på, hvilken del af lovgivningen det er, der hermed tænkes på, og hvad det er for noget sludder at sige »politisk skøn«, når det dybest set er jura.

Jeg synes, Søren Pind skylder os en forklaring, og han må meget gerne prøve at søge forvaltningens hjælp, og han behøver ikke at svare her senere.

Lars Engberg (A): Det er jo nok klart, når alt kommer til alt, at der er forskel, ikke sådan grundlæggende i byfornylsstrategien mellem den ene og den anden fløj, men der er nok

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

forskkel i optikken, altså hvor ligger hovedvægten.

Som Nymark har været inde på det, er der da en forskel på, om man lægger vægten på det ene ben, hvor man siger, det er de nuværende beboere og deres ønsker og behov, som er det altafgørende eller allermost afgørende, eller om man siger, at det er ønsket om en bedre og en høj boligstandard i København, der er det andet ben og dermed hovedvægten. Det er ikke det samme som total uenighed, men et spørgsmål om nogle nuancer. Hvor lægger man vægten på de to ben, man i øvrigt står på?

Men når det er sagt, så vil jeg godt sige til først og fremmest Jens Johansen, jeg kan jo høre debattens rund omkring i byen, når nu det her oplæg skal sendes til de bat, at det går på, at det, de borgerlige partier og Socialdemokratiet vil, er, at vi vil udskifte københavnernes. Det kan jeg godt høre, det er også meget slagfærdigt, så jeg har sådan set meget forståelse for, at det er det, man siger.

Jeg vil bare sige, at med den politik, som SF og Enhedslisten fører, er man stensikker på at udskifte københavnernes om ikke nu, så i løbet af 2, 3, 4, 5 år. Fordi hvad er det, der sker med københavnernes? Ja, de bor i en 2-værelses-lejlighed som studerende, men så har de en eller anden tendens til, at de finder sammen to og to. O.k., de klumper sig sammen i den der 2-værelses-lejlighed, det går også 1 år eller 2, men så er der altså en eller anden tendens til, at så får de sgu et barn. Hvad gør man så? Ja, så skal man altså have en større lejlighed, og hvad gør man så? Man kigger sig omkring i nabolaget. Jamen der er jo ikke nogen, fordi København er propfyldt med 2-værelses- og 1½-værelses- og 1-værelses-lejligheder. Altså flytter de ud af byen.

Det, jeg siger, er, at de nuværende beboere, som kommer i foretræde i Bygge- og Teknikudvalget og hvad ved jeg, fordi det er så og så synd, at de skal flytte, konsekvensen af den politik, som SF og Enhedslisten fører, er, at de nuværende beboere på Vesterbro og i de andre bydelsområder bliver smidt ud af byen af SF's og Enhedslistens politik, hvis det var den, der fik flertal. Det er sandheden om den politik.

Så vil jeg sige til Lars Rimfalk og nu også Jens Johansen, som efterlyser meget klare og firkantede regler for administrationen at gå efter omkring det der med svagt ejerskab, at jeg kan ikke rigtig forstå det. Vi er jo her som politikere, så jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, at man på forhånd ønsker sig, at politikkerne ikke også løbende tager stilling i nogle sager. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

nuvel.

Det, jeg vil sige, er, at hvis man som Lars Rimfalk, og jeg hører egentlig også Mikkel Warming sige det samme, ønsker at godkende Socialdemokratiets forslag, men minus det med det svage ejerskab, så er man i realiteten tilbage ... (*Afbrødt*). Nej, men det var i hvert fald det, Lars Rimfalk sagde ... så er man i realiteten tilbage til den gamle byfornyelsesstrategi, nemlig at der, hvor der er dårlige installationer og mangel på varmforsyning og alt det der halvløj og ingen bad og sådan noget, går man simpelt hen bare ind og råder over ejendommen. Det er konsekvensen af at stryge det med svagt ejerskab.

Det, vi siger, er, at den normale lejlighed med installationsmangler skal selv søge byfornylsesmidler, simpelt hen for at strække midlerne, hvad vi alle sammen er enige om, at vi skal. Det er kun der, hvor installationsmanglerne er kombineret med svagt ejerskab, vi går ind og siger, at der pålægger vi, der ønsker vi herfra at lave en byfornyelse.

Så vil jeg sige, jeg tror ikke, at der i praksis er nogen problemer med at finde ud af, hvad installationsmangler kombineret med svagt ejerskab er. I virkeligheden ved vi jo godt, hvad vi snakker om, i virkeligheden ved vi godt, hvad vi snakker om.

I de relativt få tilfælde, hvor man oplever, at det kriterium er opfyldt, tager Bygge- og Teknikudvalget naturligvis en drøftelse af den konkrete bygningsplan og finder ud af, hvordan det hænger sammen.

Men hovedreglen for de små lejligheder med installationsmangler er naturligvis, at de skal ind under den regel, hvor man søger selv om at få byfornyelse, og det vil man også gøre i langt de fleste tilfælde. Men der er altså nogle, hvor ejerskabet er sådant, og beboerne også er sådan, så det er nødvendigt for kommunen at gå ind, som Søren Pind siger, af hensyn til de svageste beboere.

(Kort bemærkning.)

Mikkel Warming (Ø): Nu blev det måske ikke klarere, men mere konkret, hvad det var, Socialdemokratiet egentlig mente med det svage ejerskab. Så skriv det dog ned og få det vedtaget, så folk ved, hvad det er man snakker om, når I sender en strategi i høring eller hvad. Hvis det er det, så skriv det ned.

Det andet er, at det irriterer mig, at Lars Engberg og for den sags skyld også Johannes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Nymark åbenbart hverken kan høre eller læse, når de ikke ser og har hørt og læst, at det, vi går ind for i Enhedslisten, er, at folk skal have gode og sunde ejendomme, at ejendommene sættes i stand, at der skal indlægges fjernvarme osv., og så må det indvendige, lejlighedssammenlægninger, bad og køkken osv., være frivilligt.

Fordi vi er nemlig ganske overbevist om, at det kan folk godt selv finde ud af, folk kan godt finde ud af at tænke de par år frem i tiden, hvis det er det, der ligger i det, hvis man har lyst til at blive boende, i forhold til at lave frivillige sammenlægninger. Det viser sig jo rundt omkring, at det gør folk. De gør det i en anden takt, de gør det væsentligt mindre, de gør det frivilligt. Fordi der er det nemlig ønsket om at blive boende og ikke et politisk flertals lommerønne om at få nogle bedre skatteborgere, der styrer tingene.

A. Benhaddou (D): Jeg har forsøgt at følge med i denne debat, og jeg må indrømme, jeg kan heller ikke forstå den her definition, og jeg kan heller ikke forstå, når selv bygge- og teknikborgmesteren ikke engang selv kan definere den heroppe, hvorfor skulle jeg så kunne gøre det med det socialdemokratiske gummistempel, som hedder svagt ejerskab.

Så kommer Lars Engberg herop og forklarer, hvordan det skal fortolkes. Det er også fint nok. Det er rigtigt nok, som Mikkel Warming siger, så bør man føre det ind, sådan så vi kan forstå, hvad det er, der menes med det her svagt ejerskab.

Så vil jeg så spørge i den samme forbindelse: Kan bygge- og teknikborgmesteren også tilslutte sig Lars Engbergs formulering? Det ville være spændende at høre heroppe fra talerstolen, fordi så er vi jo enige om, at alle partier, som går ind for ordet svagt ejerskab, forstår det ens. Eller er det netop sådan, som vi forstår ordet gummi, at man sådan kan brede den lidt ud, alt efter hvilket parti man hører til?

Derfor kan jeg heller ikke rigtig stemme for noget, jeg ikke forstår, og når selv bygge- og teknikborgmesteren ikke forstår det. Derfor vil jeg på samme måde som Det Radikale Venstre på CD's vegne undlade at stemme, indtil man følger nøjagtigt ind, hvad der menes med svagt ejerskab. Derfor vil jeg sige, at jeg tilslutter mig Det Radikale Venstres protokolbemærkning.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil sige til Søren Pind, at det er en kort bemærkning, for der er ikke flere talerunder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

(Kort bemærkning).

Borgmester Søren Pind: Tak, det var jeg ikke klar over.

Når jeg tager ordet til sidst, så er det blot for at gøre opmærksom på 2 ting. Over for Jens Johansen: Jeg har skam haft forvaltningens hjælp til det her, og forvaltningen bekræfter, at ønsker man at have et politisk skøn i sidste ende over, hvilke ejendomme der skal renoveres, så er det politikernes ret.

Det andet er med hensyn til Benhaddou og dette ikke at forstå, hvad man skal stemme om. Det kan man have holdninger til. Jeg vil sige det på den måde, at spørgsmålet om svagt ejerskab, jamen det er jo ikke et spørgsmål om forståelse eller ej, for det kan ikke defineres endeligt.

Det, det handler om, som massevis af lovgivningsparagraffer i øvrigt, er, at vi som politikere sikrer os, at vi kan komme de åbenlyst mest uretfærdige ting til livs, som falder uden for reglerne. Det er noget, CD normalt er meget enig med bl.a. Venstre i, at hvis noget er uretfærdigt og falder uden for reglerne, så skal der være en retningsplanke, en retningsplanke. Men en retningsplanke kan man ikke definere. Hvordan vil Benhaddou definere »åbenlyst uretfærdigt«? Det kan man jo ikke.

Så derfor, jeg tror, man må have forståelse for, at man ikke kan definere noget endegyldigt. Hvem er svag? Det kan man ikke sige noget endegyldigt om. Men det er klart, at man ikke kan renovere en millionærvilla i byfornyelssammenhæng, når det her kriterium er lagt ind.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Det er den juridiske ekspert borgmester Søren Pind, der får mig herop igen, fordi hans, undskyld, udvalgets forvaltning har givet ham lov til at sige, at man må godt udøve et politisk skøn.

Men man kan jo ikke bare udøve et vilkårligt politisk skøn, man må også gøre det i henhold til en lovgivning og en paragraf i lovgivningen, og jeg har endnu ikke fået svar på det, som jeg tidligt har gjort opmærksom på. Jeg synes, det er vigtigt, at Socialdemokratiet her forklarer for os, hvilken del af lovgivningen det er det her hænges op på. Jeg tror nemlig ikke, at begrebet »svagt ejerskab« vil holde i retten som begrundelse for en råde over-bestemmelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Der skal noget helt andet jura til, og det vil jeg gerne høre om.

Jeg kan heller ikke se, at planloven giver den mulighed omkring svagt ejerskab, som Lars Engberg prøver her at sidde og supplere. Vi ved godt, at planloven siger noget om lejlighedssammenlægninger, men ikke omkring svagt ejerskab.

Man kan som kommune ikke bare bruge penge vilkårligt. Man må bruge dem i henhold til en lovgivning, og vi vil gerne vide, hvilken del af byfornyelseslovgivningen der her siges til, og hvilken paragraf dette her udtryk »svagt ejerskab« henviser og forholder sig til, fordi ellers er vi på ulovlig grund, og derfor vil det være magtmisbrug at give penge til private for at vedligeholde og istandsætte deres ejendomme.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg er sådan set glad for, at jeg hører Jens Johansen pludselig sige, at man ikke kan foretage vilkårlige politiske skøn i Københavns Borgerrepræsentation. Det er nyt for mig, men hvis jeg blot kan få Jens Johansen til at følge denne kurs, jeg kunne f.eks. nævne nyligt udservning på et beboerhus ude i, var det ikke i Vanløse? ... (*Afbrudelse*). Medborgerhus, undskyld. Men det er fint for mig altså, det vil vi vende tilbage til.

Ole Hentzen (C): Når man nu har hørt på en Mikkel Warming og en Jens Johansen, som jo ikke er nye på saneringsområdet og byfornyelsesområdet, men jo er nogle, jeg var ved at sige gamle rotter, men så erfarne rotter da, inden for dette felt både i det undergravende og i det almindelige politiske spil herinde, og så kan denne forargelse over, at vilkårlige politiske betragtninger skal indgå deri, selvfølgelig undre. For hele problemet med råde over-ejendommene har vel netop hele spektret i sig af, hvad et politisk flertal mener er nødvendigt for, at man skal bruge denne bestemmelse, som har været i byfornyelsesloven.

Der har oven i købet i denne Borgerrepræsentation været rimeligt stringente regler derfor. Men alligevel er der det samme flertal af røde stemmer, der bare tilsidesætter disse stringente regler og siger: Jamen det er jo et skøn, og man behøver nu engang ikke at råde over fuldt ud, men vi gør det alligevel.

Jeg er sikker på, at der er mange, der husker Stiftelsesagen på Christianshavn, hvor det var den nyeste variant, man dér opfandt. Der kunne man godt råde over en ejendom, uden at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

ejeren mistede ejerskabet. Det var den nyeste variant af fortolkningen af byfornyelsesloven.

Den var også sådan, så selv juristerne i Byfornyelsesselskabet København vel følte, at her var de nok på gyngende grund. Men de var jo fint bakket op, for de røde sidder på flertallet i det selskab, ja, formanden sidder sgu sågar oven i købet her i forsamlingen, og der har man ingen problemer med at udøve noget som helst skøn over, om man er svag eller stærk og vilkårlig, uvilkårlig, det er flintrende ligegyldigt. Hvis et flertal bestemmer, at der er en svag ejergruppe, jamen så er det en svag ejergruppe, selv om man er millioner. Det er der bare et flertal, der skal definere, for sådan er udtrykket. For det er det politiske flertal, der bestemmer på det tidspunkt, hvad de mener i den enkelte sag.

Sådan må det vel også være, for ellers var der også blevet bestemte grænser for, om det var 22.000, 18.000 eller 17.737, som skulle være grænsen for, om vi egentlig ville byforny eller ikke byforny under de gamle bestemmelser.

Der har altid været disse vilkårligheder, som har gjort, at det er den samlede betragtning, som har måttet tælle. For ellers var der altså mange ejendomme i denne by, som var revet ned. Det er vi så mange, der begreder, at de ikke blev, og der er så mange byfornyelsesselskaber eller i hvert fald et, der overlevede og tjente fedt på det i mange år også.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet under dette punkt, så forhandlingerne er afsluttet.

Jeg vil gerne lige præcisere et par ting. Den ene er, at høringsfristen er den 1. oktober 2000, og at strategien herefter fremlægges i efteråret 2000. Og så vil jeg sige at protokolbemærkningerne fra F, Ø, B og CD bliver sendt med ud.

Indstillingen blev godkendt.

25) BR 168/2000. Demonstration af kørselsafgifter i København - EU-projektet Progress
Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 11,34 mill. kr. og en indtægtsbevilling til kapitalbevillingen på 9,04 mill. kr., der vedrører indtægter fra EU og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Trafikministeriet, at netoudgiften på 2,3 mill. kr. finansieres af det på Vej & Parks anlægsramme konto 2.22.3 afsatte rådighedsbeløb samt forventede rådighedsbeløb. Udgiften forventes fordelt på årene 2000-2002 med 700.000 kr. i 2000 og 800.000 kr. hvert af årene 2001 og 2002, at der af nævnte kapitalbevilling anvendes 1.22 mill. kr. til løn til en projektansat medarbejder i Vej & Park, medens resten bruges til eksternt bistand, samt at Vej & Park koordinerer projektets danske parter, herunder administrerer medfinansieringen fra Trafikministeriet på 4,5 mill. kr. fordelt over årene 2000-2003.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Ole Hentzen (C): Jeg skal på Den Konservative Gruppens vegne bare for en ordens skyld gøre opmærksom på, at de af Venstre formulerede sætninger om, at man selvfølgelig ikke har sagt god for indførelse af kørselsafgifter i København, også er gældende for De Konservative, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om.

Så når vi alligevel stemmer for dette i dag, så er det selvfølgelig fordi det, dette forslag indeholder, var med i budgetforliget for år 2000, og det står vi selvfølgelig ved, ikke bare her, men på alle områder.

Men vi elsker ikke road pricing, vi kommer formentlig aldrig nogen sinde til at gøre det, så lad der nu ikke herske tvivl derom.

Tine Peters (V): Vi har været igennem det her mange gange før. Jeg vil blot understrege den protokolbemærkning, der også står i indstillingen, at med det her forsøger Venstre ja til et forsøg, men ikke til, at road pricing nødvendigvis er løsningen, og ikke et ja til road pricing som løsning og slet ikke et ja til, at road pricing er løsningen i København. Vi vil godt være med til et forsøg, men når og hvis der bliver tale om en permanent ordning, så skal vi tage helt andre hensyn. København kan overhovedet ikke stå alene med road pricing og deslige.

Hvis road pricing bliver indført, så sker der jo for alvor, som vi var inde på i den forrige debat, en udskiftning af københavnerne. Der vil ske en fraflytning fra byen af de attråverdige skatteborgere, nemlig dem med biler. De vil flytte ud i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

omegnskommunerne, hvor det ikke koster noget at køre. Erhvervslivet kan på den anden side etablere deres virksomheder for på den måde at undgå at betale for at køre rundt.

Klart, vi vil gerne være med til et forsøg, men vi kan under ingen omstændigheder sige ja til, at det bliver indført i København, før det bliver indført på landsplan.

Peter Skaarup (O): Jeg skal i lighed med Venstre og Konservative sige, at Dansk Folkeparti naturligvis heller ikke kan gå med til, at der indføres kørselsafgifter i København. Det er jo en ekstra skat, som man lige i et snuptag gennemfører.

Ydermere er der jo, som det også fremgår af indstillingen, tale om en netoudgift på 2,3 mill. kr., som Københavns Kommune, det vil sige skatteyderne, skal til at betale for at indføre den her nye skat, som afgifterne er. Man vil også give en kapitalbevilling på 1,22 mill. kr. til løn til en projektansat medarbejder i Vej & Park plus noget til eksternt bistand.

Alt sammen koster EU-penge, det koster Folketinget penge og Trafikministeriet penge. Der hentes altså beløb fra alle 3 kasser, både EU's kasse, Københavns Kommunes kasse og Folketingets eller ministeriernes kasser, og på den måde er der jo tale om en dyr affære for skatteyderne.

Som det fremgår, kan man selvfølgelig som Venstre og Konservative sige, at man ikke decideret siger ja til på lang sigt at indføre sådanne kørselsafgifter. Men det er lige så klart, at man med den støtte, som Venstre og Konservative giver til sådan et forslag som det her, jo også støtter op bag holdninger i Enhedslisten og SF og andre partier, der netop har ønsket, at vi skal lave sådanne kørselsafgifter. Altså legitimerer man, at det fremover skal blive situationen, at fordi en københavner kører en tur hen ad

Nørrebrogade, så kan det altså koste nogle penge. Vi synes, at alene det er helt tosset.

Så derfor er vores holdning, at vi skal sige nej til det her forslag. Vi mener, at den modstand, som også Venstre og Konservative har tilkendegivet delvis heroppe fra talerstolen, burde medføre, at de 2 partier også sagde nej, således at der var i hvert fald 3 partier, gerne flere, der sagde nej til sådanne afgifter, som er en ny skat.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare tilkendegive CD's holdning, den er selvfølgelig klar.

Vi stemmer imod den her afgift. Det er jo klart for enhver, at når det gælder bilejerne, så skal man ikke komme og forvente, at CD stemmer for. Så jeg stemmer selvfølgelig imod.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 42 stemmer mod 7.

26) BR 223/2000. Forslag til lokalplan "Rigshospitalet II" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997

Indstilling om, at forslag til lokalplan for området begrænset af Blegdamsvej, Juliane Mariæ Vej, Nørre allé, Borgmester Jensens Allé og Frederik V's Vej ("Rigshospitalet II") vedtages med henblik på offentliggørelse, idet forvaltningen efter indsigtelsesfristens udløb vil fremkomme med endelig indstilling om vedtagelse af lokalplanen, at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigtelsesfrist på 2 måneder (eksklusiv juli måned), at det til ovennævnte lokalplansforslag hørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, idet forvaltningen efter indsigtelsesfristens udløb vil fremkomme med indstilling om endelig vedtagelse af kommuneplantillægget, samt at indsigtelsesfristen fastsættes til 2 måneder (eksklusiv juli måned).
(Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Bemærkninger til høringen fra Enhedslisten, fra SF og fra Lars Hutterers indleveres som vanligt og indgår i høringmateriale. Jeg vil bede om, at det kort affattede materiale er sekretariatet i hænde senest mandag den 29. maj 2000 kl. 12 – kort affattet, som der står i loven.

Indstillingen blev godkendt.

27) BR226/2000. Endelig vedtagelse af fælles gårdanlæg i karreen Knud Lavards Gade, Sønder Boulevard, Sigerstedgade og Ingerslevsgade
Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbestumning og gennemførelsesprojekt i karreen begrænset af Knud Lavards Gade 1-9, Sønder Boulevard 85-87, Sigerstedgade 2-10 og Ingerslevsgade 144-148 - efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

28) BR 231/2000. Nedlæggelse af en del af den offentlige vej Hans Egedes Gade
Indstilling om, at en del af den offentlige vej Hans Egedes Gade (se bilag mrk. I) nedlægges til brug for opførelse af en økologisk daginstitution. Jf. Borgerrepræsentationens tiltrædelse i mødet den 16. marts 2000.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Tine Peters (V): Det er dejligt at se, at borgmester Winnie Larsen-Jensen er i salen, når denne sag skal behandles. Det var borgmesteren jo også sidste gang, da sagen var på. Der kom den jo fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, som jo ikke mente – eller jeg skal måske ikke engang tage forvaltningen til indtægt for det, men der var i hvert fald ikke indstillet noget som helst til Bygge- og Teknikudvalget forudgående. Jeg har siden hen erfaret, at man nu agter at praktisere det, at man vil høre det relevante udvalg i slige sager, og det set vi meget frem til.

Vi kan under ingen omstændigheder i Venstre støtte denne sag. Man nedlægger en vej, man nedlægger 38 parkeringspladser, der er nedlagt rigeligt i København allerede. Vi vil have genetableret nogle af dem, der er nedlagt. Der er ikke engang tal på alle dem, der er nedlagt siden parkeringsafgifternes indførelse.

Jeg var også oppe og sige det sidste gang, så jeg skal ikke gøre det langt, men jeg mener helt klart, at det er utilfredsstillende, at sagen er forløbet, sådan som den er gjort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg kan sige, at jeg er glad for, at vi nu får bragt formalia på plads, og at tingene nu går den rette vej, og forhåbentlig vil de også gøre det i fremtiden. Men vi kan i hvert fald i Venstre stadig væk ikke støtte sagen.

Louise Frevert (O): Altså det her må jo siges at være en totalløsning. Først etablerer man parkeringsafgifter, derefter kommer der kørselsafgifter, og nu nedlægger man 38 parkeringspladser. Det er en ren hetz imod bilisterne i København.

Dansk Folkparti kan overhovedet ikke acceptere det, vi vil ikke være med til det, og vi kan ikke gå med til denne indstilling. Vi har også diskuteret sagen indgående i udvalget, så jeg vil nok sige, der er ikke ret meget mere at sige til det, men det er uacceptabelt, hvis man stemmer for denne indstilling.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare sige, at det var lige fra CD's tunge, den tale, som Louise lige holdt her.

Jeg har klart tilkendegivet, da vi havde diskussionen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om nedlæggelse af Hans Egedes Gade, at jeg ikke vil gå ind for, at man lukker denne vej, endnu en vej i København bliver lukket.

Jeg kan heller ikke forstå netop, at man indfører parkeringsafgifter for at tjene nogle penge, men her nedlægger man dem. Hvorfor indfører man parkeringsafgifter, når man går ind og lukker den ene parkeringsplads efter den anden?

Der er også noget mærkeligt i denne sag, hvis vi lige går lidt ved siden af bygge- og tekniksagen. Det er, at man vil oprette en daginstitution her. Før talte man om, at man ikke vil have daginstitutioner i nærheden af forurening, men her vil man lægge den i nærheden af Åboulevard, og så kan de få lov til at smuse til alle de biler, der kører frem og tilbage på Åboulevard. Det synes jeg er ret usmart.

Så CD stemmer selvfølgelig imod nedlæggelse af 38 parkeringspladser plus lukningen af Hans Egedes Gade.

Indstillingen blev godkendt med 32 stemmer mod 16.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

29) BR 227/2000. Dispensation fra lokalplan nr. 197 med tillæg nr. 1, "Søndre Frihavn - Østmolen", til etablering af boliger i stueetagen

Indstilling om, at der med henblik på opførelse af en boligbebyggelse i det nærmest Dahlerrups Pakhus beliggende byggefelt (A) meddeles dispensation fra bestemmelserne i tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 197, § 3, stk. 5, om indtremning af publikumsorienterede, kulturelle, fritidsprægede og lignende funktioner i bebyggelsens stueetage mod havnepromenaden og pladsdannelserne mellem bygningerne, til i stedet at indrette 4 boliger i stueetagens nordlige og sydlige tværbygning på betingelse af, at der etableres ovennævnte ændringer i stueetagens tilbagevirkede midterdel.
(Bygge- og Teknikudvalget) (Standingsret)

Jens Kjær Christensen (Ø): Blot en kort forklaring, min kære forsamling, til et meget vigtigt sted i København, nemlig Langelinie.

Enhedslisten ønsker ikke at give dispensation i forhold til en i øvrigt rigtig dårlig lokalplan. Det, der var godt i lokalplanen, for dem, der husker den, prøver man nu at fjerne. Man prøver at fjerne de elementer, der kan gøre Langelinie til andet end et øde og tomt sted efter arbejdstid.

Der skal bygges alt for få boliger derude. Hvis man kigger efter i dag, er der overhovedet ingen argumenter for, at man ikke kunne have fortsat med at bygge boliger hele vejen ud, og det ved alle og enhver, der i hvert fald sidder i Bygge- og Teknikudvalget i dag.

Men det afgørende er selvfølgelig at få andre funktioner ind i området end blot boliger, og det er det andet, som man kan se af selve sagen, kulturelle institutioner etc., man vil fjerne med denne dispensation.

Så derfor er vores forslag til Borgerrepræsentationen, at man stemmer nej til dispensationen.

Borgmester **Søren Pind:** Jeg ved godt, at jeg burde holde mig for god til det her. Jeg ved godt, at jeg burde undlade at beskæftige mig med Jens Kjær Christensens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

overflødheder på det her tidspunkt, hvor der venter os vigtige debatter fremover. Men jeg kan ikke lade være med at føle mig provokeret, når Jens Kjær Christensen går op og siger, at det her er forfærdeligt, og det er endnu et udslag af vores ligegyldighed i forbindelse med dispensationer og lignende.

Hvad er sandheden om denne sag, hvis ikke vi havde givet dispensation? Den er, at vi havde set endnu flere døde butikarealer på linje med dem, vi har på det øvrige Langelinie. Det er det, jeg ikke forstår. Enhedslisten siger bare altid nej og påstår alle mulige mærkværdige ting. Men essensen er jo, at hvis ikke vi havde givet den her dispensation, så havde vi set endnu flere gølle butikarealer, hvor folk alligevel var fælet fallit i sidste ende. Nu er der dog i det mindste en del boliger, der kommer ind.

Jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen fra Jens Kjær Christensens side.

Jens Johansen (F): SF har i sit mindretal til den detailhandelsplan, som er i høring, og som vi senere skal forhandle sammen med kommuneplanen, vi lavet en bemærkning om, at der i dette område bør være butikker, når der nu laves boliger. Derfor kan vi altså heller ikke medvirke til at give denne dispensation.

Overborgmesteren (Jens Kramer Milkelsen): Så er det anden runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Altså det er jo besynderligt, Søren Pind, det her tager et kort øjeblik, og jeg skulle påhøre Søren Pinds forslag på ordekvilibrisme her tidligere på aftenen i at lave begrebsforvirring i spørgsmålet om, hvilke kriterier vi har for vores byfornyelsespolitik.

Det her er faktisk et rigtig vigtigt spørgsmål. Søren Pind gør i virkeligheden det, at han hjælper en bygherre med nogle problemer. Der eksisterer ikke et begreb, som hedder døde butikker. Der kan være noget, der hedder tomme butikker, men det er noget andet. Jeg kan love Søren Pind, at bygherren nok skulle finde ud af at leve op til lokalplanen, hvis bygherren ikke fik dispensation. Sandheden er, at bygherren tjener på at få denne dispensation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det afgørende er det planmæssige grundlag, og det handlede om, dengang vi lavede denne lokalplan for molen, vi havde diskussionen, grundlæggende var der flere, der gerne ville have boliger hele vejen ud. Men det, der var det afgørende, lykkedes ikke, for resten af arealet, næsten ud til spidsen af molen, bliver kontorer.

Det, der er afgørende for et område, er selvfølgelig, at der er integrerede funktioner. Derfor, når man nu bare vil lave boliger, kunne det jo se pænt ud på overfladen, men det betyder bare, at man fjerner de elementer, der kan gøre stedet væsentligt mere levende.

Hvis Søren Pind nu kommer op og fortæller mig, hvad nogle mennesker, der gerne vil have, at der skal være boliger i stueetagen, har sagt, f.eks. at de alle sammen er gået fallit nede i arkaden, så vil jeg bede Søren Pind om at prøve at gå ned i arkaden på den anden side, ud til cruise-skibene, og se efter, hvor mange forretninger der faktisk er der i dag, og hvilke typer.

Selvfølgelig kan det godt give en sammenhæng i området, at der er placeret andet end boliger, det er klart.

Under alle omstændigheder skal man ikke dispensationsmæssigt falde på halen for bygherrer i denne situation. Der skal man fastholde det, der var intentionen med lokalplanen, og det forlades nu totalt, hvis man giver denne dispensation.

Borgmester Søren Pind: Jeg er lige blevet gjort til en forbryder. Jeg er blevet gjort til en forbryder, fordi jeg er en del af et politisk flertal, som ønsker at hjælpe en bygherre. Det er nemlig en forbrydelse i Enhedslistens terminologi.

Det er, som om der, når man betragter verden fra Enhedslistens synspunkt, aldrig kan være sammenfaldende interesser, når en bygherre er inde i billedet. Jeg er bare nødt til at sige, at her er vi jo stødt mod virkelighedens meget hårde mur. Jeg er godt opmærksom på, at pandeskallen på Enhedsliste-folk er meget tyk, og at man derved en gang imellem som kronhjorte og lignende prøver på at bryde igennem muren. Men sådan er det ikke for det politiske flertal i den her by. Her er tale om, hvad der var opnåeligt, og hvad der er sund fornuft. Alternativet havde været døde butikker, hr. Jens Kjær Christensen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg synes, det er ærgerligt, at når vi ser virkeligheden udfolde sig, så ser vi igen Enhedslisten rigtigt holde fast i noget, som vi egentlig ikke kan bruge.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så går vi til tredje runde, og Jens Kjær Christensen søger endnu en gang at ...

Jens Kjær Christensen (Ø): Hvis Søren Pind havde holdt sig fra talerstolen første gang, så havde vi ikke skullet være igennem denne her gangovelse. O.k.

For det første, hvorvidt Enhedslisten har særligt tykke pandeskaller, vil jeg ikke udtale mig om. Jeg kan love, vi er ikke bløddyr som visse andre folk i denne forsamling.

Så derfor mener vi, at det er godt at tænke sammenhængende og huske den historie, ud fra hvilken de enkelte lokalplaner faktisk udspringer, og prøver at kigge på det plangrundlag, som er rimelig gennemtænkt og var det for Langelinies vedkommende, og som byggede på andre erfaringer, hvor et flertal i Borgerrepræsentationen også havde taget fejl.

Der står faktisk i lokalplanen, at der kan indrettes publikumsorienterede, kulturelle, fritidsprægede og lignende funktioner i bebyggelsens stueetage. Det er ikke bare et spørgsmål om butikker.

Så derfor, undskyld, det handler om at skabe lidt mere liv ude på Langelinie, og det kan man altså stadig væk nå ved at stemme nej til de her dispensationer.

Jeg har i øvrigt sjældent mødt Søren Pind på denne talerstol lige noget som helst imod en bygherres ønske, en bygherre, som har været inde på hans borgmesterkontor. Jeg erindrer det ikke. Jeg tror altid, Søren Pind i øvrigt følger bygherrens ønsker. Jeg må korrigere, hvis jeg tager fejl, men jeg mener, at det nok i 90 pct. af tilfældene er korrekt.

Så hvorvidt der er tale om et sundt jøgement eller ej, skal jeg ikke udtale mig om, men den plejer at gå som perler på en snor, og bygherrerne i den her by har fundet ud af, hvilken vej man går.

Ole Hentzen (C): Jeg skal selvfølgelig formelt sige, at vi støtter indstillingen, som den foreligger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg skulle måske ikke have trykket mig ind, fordi jeg opdagede så, at Jens Kjær Christensen, jo længere han talte heroppe, blev klar over, at det måske var lidt for rigtigt, hans påstand heroppefra, så de der 100 pct. endte jo med at blive 90 pct., inden jeg havde fået trykket mig ind. Så var jeg nu blevet lidt væk, så var vi nok måske kommet ned på et væsentligt lavere beløb.

Men jeg kan da så over for Jens Kjær Christensen, som søger tredjemands bekræftelse på nogle ting, sige, at jeg er vidende om, jeg har overværet, at bygherrens ønsker ikke er blevet efterkommet af borgmesteren. Jeg ved ikke, om min garanti har nogen vægt ... (*Afbrudelse*). Åh, hvor er det dejligt at høre, Jens Kjær Christensen. Jeg bliver næsten helt varm, jeg må støtte mig til stolen og blive hængende lidt heroppe i så fald, tak for det. Men jeg kan høre, at det stopper diskussionen, og vi kan godt komme længere ned end de 90 pct.

Borgmester Søren Pind: Det er sjældent, det lykkes Jens Kjær Christensen at gøre mig vred, men jeg synes faktisk, han har gjort det her. Det er ikke nogen rimelig påstand, det er simpelt hen ikke nogen rimelig påstand.

For det første, medmindre Enhedslistens og VS' gamle efterladenskaber skulle have været en mikrofon på mit kontor, så kan Jens Kjær Christensen intet begreb gøre sig om, hvad der foregår der.

Dernæst vil jeg gerne sige, at i den her tid er en sådan påstand en ganske, ganske alvorlig anklage, som jeg godt vil have mig frabedt. Jeg kan til almindelig information f.eks. sige, at sidste år ved Nykredits Langeliniemiddag – og ja, den deltog jeg i, hvis det er en forbydelse – gjorde Nykredits administrerende direktør sig til talsmand for, at jeg havde været en pengeafpresser over for Nykredit, fordi jeg havde været med til at stille nogle for dem at se ganske, ganske hårde krav omkring byggeriet af Nykredits hovedkvarter og omkring hotelveggeriet.

Og sådan tror jeg, Jens Kjær Christensen, hvis han ser tingene ordentligt igennem og taler med bygherrer, vil vide, at det er ikke, som Jens Kjær Christensen siger. Jeg synes, det er dybt urimeligt her fra Borgerrepræsentationens talerstol, hvor der ganske vist ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

er nogen journalister til stede nu, fordi de sidder til presselovens årlige generalforsamling og hygger sig givetvis. Jeg synes virkelig, det er urimeligt. Det må jeg sige.

Lars Hutterers (L): Som Jens Johansen fra SF meget rigtigt gjorde opmærksom på, så sagde Jens Johansen: Lars Hutterers, du sidder ikke i det pågældende udvalg. Nej, det gør jeg ikke, men det interesserer mig ovenud meget, hvordan og hvorledes sagerne bliver behandlet.

Og jeg er da også ganske enig med Søren Pind i, at tingene skal jo ikke være påstande, det er jo meget rart, at der er dokumentation. Så jeg skal ud fra denne diskussion, hvor jeg kan forstå, at i hvert fald 3 medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget har deltaget, om, hvordan og hvorledes man behandler bygherrer og bygherrens ønsker, anmode om, at vi for fremtiden får en konkret opgørelse af, hvordan og hvorledes Søren Pind behandler bygherreønskerne, med en dokumentation af, hvornår man giver efter, og hvornår man ikke giver efter.

Jeg synes, det er meget rimeligt, at Borgerrepræsentationen får en sådan opgørelse, og jeg er da helt sikker på, at da Søren Pind ikke ønsker, det skal være påstande, men det skal være dokumentation, at borgmester Søren Pind efterkommer et sådant rimeligt ønske fra Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning)

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg er jo altid meget ked af det, når jeg gør borgmester Søren Pind ked af det, men jeg har ikke udtalt mig om, hvad der foregår inde på borgmesterkontoret overhovedet. Jeg har kun udtalt mig om det indtryk ved sagsbehandlingen i udvalgsværdsæt, og det var det, jeg refererede til.

(Kort bemærkning)

Ole Hentzen (C): Til Lars Hutterers vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, man skal begynde på den slags undersøgelser, for der er faktisk blevet udvalgsstyrer. Så at, hvad der overhovedet gives af dispensationer af nogen som helst art, bliver behandlet på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

udvalgsplan, og de, der føles væsentlige, bliver henvist her til Borgerrepræsentationen, og så bliver det denne forsamling.

Så borgmesteren kan hverken dispensere fra det ene eller det andet. Der er et lovsæt, der skal følges. Det er muligt, at tidligere borgmestre af anden observans har teet sig anderledes, men sådan foregår det altså ikke nu.

(Kort bemærkning)

Mikkel Warming (Ø): Jeg er ganske enig i Ole Hentzens beskrivelse af, hvordan tingene foregår, og hvor dispensationerne gives. Det er jo heller ikke det.

Jeg ved ikke, hvad jeg skal undskyldte på Jens Kjærs vegne i forhold til det personrettede. Problemet er, at det politiske flertal, som Søren Pind er en meget væsentlig del af sammen med Socialdemokratiet, stort set ligger på maven for bygherrerne i denne by. Det er der, problemet ligger.

(Kort bemærkning)

Lars Hutterers (L): Jamen, jeg går da stadig væk ud fra, at Ole Hentzen støtter mig i, at det her ikke skal være påstande, men det skal være dokumentation. Så jeg vil gerne bede om, at borgmester Søren Pinds forvaltning får udarbejdet en dokumentation for, i hvor stor udstrækning Borgerrepræsentationen på indstilling fra borgmester Søren Pind og flertallet i Bygge- og Teknikudvalget har efterkommet bygherrens ønsker. Jeg synes, det er lidt vigtigt at få en sådan opgørelse.

(Kort bemærkning)

Borgmester Søren Pind: Jeg vil bare i al stilfærdighed – og jeg takker og kvitterer for, hvad Enhedslisten har været oppe og sige – sige til Lars Hutterers, at jeg ikke har fremført nogen påstande. Jeg har ikke påstået noget om nogen. Men hr. Lars Hutterers er altid velkommen til at komme ned i min forvaltning, se samtlige beslutningsprotokoller igennem, sammenligne enhver beslutning fra udgangspunkt til slut. Min forvaltning er en åben forvaltning og særligt over for Lars Hutterers. Han skal være hjerteligt velkommen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): I vores forvaltning.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer mod 15.

30) BR 196/2000. Udpegning af 1 medlem til henholdsvis Dansk

Byplanlaboratoriums bestyrelse og repræsentantskab

Indstilling om, at vicedirektør Jens Ole Nielsen, Plandirektoratet, udpeges som

Københavns Kommunes medlem af Dansk Byplanlaboratoriums bestyrelse for perioden 2000-2004, at det udpegede medlem bemyndiges til at aftale arbejdsfordelingen inden for perioden med det tilsvarende af Frederiksberg Kommunalbestyrelse udpegede medlem, samt at vicedirektør Jon Pape, Vej & Park, udpeges til medlem af Dansk

Byplanlaboratoriums repræsentantskab fra den 31. maj 2000.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

31) BR 232/2000. Valg af en ny repræsentant til Landsbyggefondens bestyrelse

Indstilling om, at administrerende direktør Jens Jacobsen, Bygge- og

Teknikforvaltningen udpeges til nyt medlem af bestyrelsen for Landsbyggefondens som

repræsentant for Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune for perioden 1. juli 2000 og indtil 31. marts 2003 i stedet for direktør Knud E. Rasmussen, Plandirektoratet, der fra træder sin stilling.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Borgmester Søren Pind: Jeg skal gøre opmærksom på, at ved nærmere overvejelser i

Bygge- og Teknikforvaltningen og Bygge- og Teknikudvalget har man fundet det for

rigtigt, at Jens Ole Nielsen repræsenterer forvaltningen i henholdsvis denne sag og den

næste.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Indstillingen blev godkendt.

32) BR 233/2000. Valg af ny tilsynsførende for Byfornyelse København

Indstilling om, at administrerende direktør Jens Jacobsen, Bygge- og

Teknikforvaltningen, udpeges til tilsynsførende med Byfornyelse København for Københavns Kommune med virkning fra 1. juli 2000.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

33) BR 147/2000. Forslag til beslutning vedrørende ventelisten til plejehjem, stillet af Lars Hutter, SOL

"Ventelisten til plejehjem er væsentlig for alle københavnerne.

Københavns Kommune offentliggør hver uge på Københavns Kommunes hjemmeside ventelisten til plejehjem.

Ventelisten skal hver uge opgøres med ventende til plejehjem fra

egen bolig

hospitaller.

Samtidig offentliggøres ventetiden."

(Sagen udsattes i mødet den 11. maj 2000)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Lars Hutter ønsker ikke ordet?

(Ophold). Ønsker andre ordet? Borgmester Peter Martinussen..

Borgmester Peter Martinussen: Det ville da være synd ikke at give et interessant

forslag nogle ord med på vejen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg vil gerne sige, at i Den Socialdemokratiske Gruppe er vi tilhængere af offentlighed i forvaltningen og åbenhed, og vi hilser faktisk derfor det her forslag velkommen. Jeg vil foreslå, at det bliver oversendt til Sundheds- og Omsorgsudvalget til nærmere bearbejning. Grundlaget for det er, at sundhedsforvaltningen allerede nu har, månedlige lister godt nok, om ventetider og ventelister opdelt på ventende på plejehjemsplads fra eget hjem og fra hospital.

Disse lister er garanteret også Lars Hutterers bekendt, det er også nogle, som Sundheds- og Omsorgsudvalget får i øjeblikket kvartalsvis. Men det er klart, at oplysningerne ikke er i en form, der umiddelbart er så borgervenlig, som Lars Hutterers og jeg godt vil have, det skal være. Det skal være nemt tilgængeligt, det skal offentliggøres på en hjemmeside. Måske skulle man nøjes med at gøre det en gang om måneden i stedet for, som Lars Hutterers foreslår, en gang om ugen.

Men dybest set vil jeg bare sige, vi er enige i intentionen. Jeg foreslår, vi oversender det til Sundheds- og Omsorgsudvalget og behandler det velvilligt dér. Det håber jeg, et flertal vil være med til.

Benite Møller (Ø): Jeg skal gøre det kort, for jeg vil sige næsten det samme som Peter Martinussen.

Enhedslisten støtter intentionerne i forslaget, men vi kan selvfølgelig ikke gå ind for, at ventelisten skal offentliggøres, fordi det rager ikke resten af borgerne, hvilken hr. og fru Jensen, Petersen, Sørensen, eller hvad det måtte være, der står på venteliste.

Jeg tror heller ikke, at det er det, Lars Hutterers som forslagsstiller synes er interessant. Det interessante er at få at vide: Hvordan er situationen, og hvordan er serviceniveauet i forhold til borgerne? Det er jeg ret sikker på, at vi kan finde ud af i udvalget.

Bjarne Petersen (F): Altså jeg synes, det her er et udmærket forslag, og selvfølgelig støtter vi også det forslag. Men jeg kunne også godt tænke mig, at der i forbindelse med det her udmærkede udredningsarbejde også kommer en statistik eller en oplysning om, hvor mange der rent faktisk søger en plejehjemsplads, men som er blevet afvist.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det er sådan, at efter de sidste oplysninger, hvis man læser referaterne i hvert fald fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets møde, så må man konstatere, at der er x antal mennesker, der bliver afvist. Lad os også få de tal på bordet i forbindelse med denne udredning.

Peter Skaarup (O): I Dansk Folkparti er vi også store tilhængere af det forslag, som Lars Hutterers er fremkommet med. Vi mener, det er noget, der burde være indført for lang tid siden. Det er vores opfattelse, at det her er noget, kommunerne generelt spekulerer i, og herunder altså Københavns Kommune, og da vi fandt ud af det, så blev vi meget foruroligede.

Så det er vigtigt, at det her bliver gennemført meget hurtigt, og jeg synes, det er godt, at der åbenbart har været en generel opbakning til det herinde. Jeg håber også, at det sker meget hurtigt, fordi der er store problemer for de ældre her i kommunen. Det gælder den meget stramme visitation, det gælder nedlæggelse af plejehjem, og det gælder de ventelister, der trods alt er, for at komme på plejehjem.

Det er noget, der skal gøres noget ved, og det her forslag vil være med til at sikre, at det nemmere kan komme igennem, de initiativer, jeg har nævnt her.

Sagen blev oversendt til behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

35) BR 235/2000. Forslag til beslutning om nedlæggelse af KUC og lade aktiviteterne overgå til kontraktstyring, stillet af Leslie Arentoft og Bo Hindkjær Pedersen, V

"Det foreslås

at, alle idrætsrelaterede enheder under KUC, overgår til K.I. med øjeblikkelig virkning, at Kultur- og Fritidsforvaltningen indgår virksomhedskontrakter med de resterende KUC aktiviteter på samme vis som f.eks. Eymuseet.

at virksomhedskontrakterne løber til spørgsmålet om byrådene fremtid er afgjort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

at medborgerhusene overgår til bydelsrådenes selvstændige varetagelse i fald der etableres bydelsråd over hele kommunen. Som konsekvens heraf afvikles KUC, og de resterende KUC aktiviteter fortsætter på virksomhedskontrakt med KFF. ”

Leslie Arentoft (V). Så nåede vi endelig til dagens hovedret. KUC, Københavns Ungdoms Centre, hvad er egentlig KUC? Ja, formelt set er det 21 enheder, 8 medborgerhuse, 4 sportscentre, 4 kulturhuse, 3 mødecentre, 1 motorbane og et beskæftigelsesprojekt Sleep-in.

Det er en blandet landhandel, man har samlet under én hat. Hvis vi kigger videre på den konstruktion, som KUC er opbygget over, så vil vi opdage, at det måske ikke er den smarteste konstruktion, man nogen sinde har opfundet her i dette hus.

Konstruktionen er lang og kompliceret. Øverst har vi Kultur- og Fritidsudvalget. Det er dem, der bevilger pengene. Så har vi en megabestyrelse bestående af 18 medlemmer. Så har vi et forretningsudvalg, vi har et repræsentantskab, og under dem har vi styringsgruppe og haludvalg. Endelig har vi en central direktion, og ude på de enkelte aktiviteter har vi bestyrerne.

Det er en så lang og teknisk kompliceret konstruktion, som man overhovedet kan forestille sig. Der er lange kommunikationsveje, og det er også noget af det, som revisionsrapporten fra Ernst & Young retter en sønderlemmende kritik mod.

Der har ikke været afklarede forhold mellem bestyrelse og direktion, der har ikke været nogen afklarede forhold mellem forretningsudvalget og dets opgave. Det er kort sagt blandet sammen i en stor smeltedigel.

Det er en besynderlig cocktail, vi har at gøre med, når vi taler KUC. Det er i sig selv problematisk med den konstruktion, man har opbygget her, fordi kommunens indblik i og indflydelse på det, der sker i disse aktiviteter, er stærkt forringet. Alene på det grundlag kunne der være behov for en omstrukturering, og det har også historisk set været sådan, at man har diskuteret det meget her. Jeg husker i 1998, jeg tror, det var hr. Jens Kjær Christensen, der stillede et forslag på Enhedslistens vegne om, at nu måtte der altså en omstrukturering til. De blev svage i det afgørende moment og stemte imod deres eget forslag, fordi det blev opretholdt af De Konservative.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg vil også sige, at der har ligget planer om at få KUC under en driftskontrakt tidligere, faktisk helt tilbage i 1996, og den ligger stadig væk i forvaltningen og venter på at blive effektueret.

Sagen KUC er faktisk langt mere alvorlig end bare en dårlig struktur, og det har begivenhederne på det sidste bevist til fulde. Det, der er problemet, er, at organisationen fra den blev født, og det gjorde den i 1968 af Socialdemokratiet, og jeg tror nok, at fødselsjælpere var SF i den forbindelse, lige fra dag 1 har haft en politisk skævvridning, forstået på den måde, at her har Socialdemokratiet formået at lave en organisation, som er styret og domineret af socialdemokrater støttet af venstrefløjen.

I dag er det sådan, at minimum 3 ud af 4 involverede i KUC – og nu taler jeg ud fra den bestyrelsessammensætning, der var, eller er, vi har jo nedlagt vores mandat – rent faktisk er socialdemokrater eller det, der ligger længere ude på venstrefløjen.

Det, vi har at gøre med her, er en organisation født af Socialdemokratiet og med det samme lagt ind under overborgmesterens vinger. Det vil sige, at den refererede til overborgmesterens kontor. Det i sig selv fortæller noget om den manglende logik, fordi hvad er det, vi har at gøre med her? Vi har at gøre med kulturaktiviteter, der helt naturligt selvfølgelig burde ligge i magistratens 1. afdeling. Der skulle gå 30 år, før det ændrede sig, men det siger noget om, at KUC har været under Socialdemokratiets beskyttelse.

Hvis vi så kigger på, hvad det er der foregår i KUC's rækker, så kan man sige igen, jamen vi må konstatere, at KUC meget hurtigt er blevet en del af, hvad jeg vil kalde den socialdemokratiske koncert. O.k., Arbejdernes Landsbank, ja, en socialdemokratisk bank. Man har valgt Revisionsinstituttet af 1920, som også er en socialdemokratisk opfindelse. Den har én historie, der går ud på at beskytte alt, hvad der hedder socialdemokratiske foretagender, og der er så en lang række skandaleforhold, hvor man har påvist, at det her revisionsinstitut ønsker én ting, det ønsker at holde hånden over Socialdemokratiet.

KUC er ikke nogen undtagelse i den historie, det er bare en videreførelse af de skandaleforhold, Socialdemokratiet har rullet sig ud i. Kort sagt, KUC er, man kan ikke engang sige blevet en del af den socialdemokratiske koncert. Det var det faktisk til at starte med. Når man blander den mystiske struktur sammen ... Du trækker fra ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det talte eller tiden?

Leslie Arentoft (V): Den blinkende tid ... så har man altså formålet at lave en opskrift på en politisk rørbombe, og den er altså sprunget i luften. Det skete allerede sidste år, faktisk ved den her tid sidste år. Jeg taler om Liva-sagen, jeg behøver ikke at gå længere ind i det.

Nu er bylden eksploderet, og den har blotlagt en hel række pinlige episoder for Socialdemokratiet. Jeg kan godt forstå, at de 11. maj iverksatte, hvad jeg vil kalde »Operation Red Barne«. Socialdemokratiet og allierede lavede et forslag, der havde 2 formål: 1. At fjerne fokus på det, der skete i Socialdemokratiet, 2. At vinde tid.

Venstre burde selvfølgelig være smigret over valget af Laue Traberg Smidt, men vi er efterhånden vant til, at man henvender sig til Venstre, når vi skal redde kastanierne ud af ilden for Socialdemokratiet.

Tilbundsående undersøgelse, det er deres 2. punkt, og der er Venstre for så vidt enig. Jo selvfølgelig skal vi have en tilbundsående undersøgelse, det kan ingen være uenig i. Problemet er bare, at vi har al den information, vi behøver for at træffe en beslutning om KUC's fremtid, det er der ingen tvivl om.

Hvorfor vente? Jamen hvorfor undersøge børnehaver, Kulturfabrikker og andre selvejende institutioner i Københavns Kommune? Vi har et ansvar over for medarbejderne, vi har et ansvar over for de sponsorer, der flygter fra KUC. Jo før vi får ændret strukturen i KUC, desto bedre.

Hvad er så konsekvenserne af vores forslag? De er ganske få og små, fordi vi kan faktisk iværksætte det her. Det eneste, der sker, er, at bestyrelse, repræsentantskab og forretningsudvalg udgår, og så overgår aktiviteterne, og det vil sige ikke medborgerhusene, de skal lægges ud på et tidspunkt, men de resterende aktiviteter, og her taler jeg om kulturhuse og mødecentre. Det bør vi kunne klare, og det bør vi også kunne klare i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Leslie Arentoft og Bo Hindkjær Pedersen har stillet forslag om, at KUC nedlægges. De foreslår, at de idrætsrelaterede enheder overføres til Københavns Idrætsanlæg, og at de øvrige aktiviteter overgår til kontraktstyring.

Jeg kan fuldt og helt tilslutte mig forslaget. I forbindelse med de idrætsrelaterede enheder skal jeg foreslå, at idrætsaktiviteterne drives efter samme model, som anvendes ved driften af skolerens svømmeanlæg. Modellen går i sin enkelhed ud på, at

Københavns Idrætsanlæg forestår driften mod betaling fra Københavns Kommune.

Med hensyn til de øvrige aktivitetsområder kan jeg tilslutte mig, at disse overgår til kontraktstyring i lighed med aftalerne med Thorvaldsens Museum, Nikolaj Udstillingsbygning, Københavns Bymuseum og Københavns Stadsarkiv.

Allerede efter første år er der opnået gode erfaringer med dette styringsredskab både internt i de kontraktstyrede enheder og i Kultur- og Fritidsforvaltningen. Kultur- og Fritidsforvaltningen og lederne af de kontraktstyrede enheder konkluderer således efter det første år med virksomhedskontrakter, at enhedernes mål synliggøres, at målene for den enkelte medarbejder synliggøres, resultatorienteret ledelse og øget gennemsigtighed for forvaltningen. Så det er en god model.

Mona Heiberg (A): Den verserende KUC-sag er på alle måder dybt beklagelig for Københavns Kommune.

For det første på grund af mistanken om ulovligheder, og ulovligheder, som vi selysagt i kommunen på ingen måde kan og vil acceptere. De igangværende undersøgelser skal afdække sagens omfang, og først derefter kan kommunen og politiet tage stilling til, hvilke sanktioner der skal finde sted i den konkrete sag. Dette er en ud af flere grunde til, at Den Socialdemokratiske Gruppe ikke kan stemme for forslaget, som i aften er stillet af Leslie Arentoft og Bo Hindkjær Pedersen.

Men sagen er også beklagelig af en anden grund, fordi KUC i offentligheden nu udelukkende huskes for institutionens anvendelse af kreditkort og ikke for alle de gode, borgerrettede aktiviteter, som så mange københavnerne dagligt benytter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Netop af denne grund mener sager af denne art ekstra til eftertanke. Den minder om, at regler og retningslinjer naturligvis skal overholdes, når de offentlige midler forvaltes. Det gælder både, når det drejer sig om kommunens egne institutioner, og når det som med KUC drejer sig om en selvejende institution med en bestyrelse.

Pr. dags dato ved vi jo alle, at KUC's bestyrelse har stillet deres mandater til rådighed, og der skal i nær fremtid etableres en ny bestyrelse. Formanden for den nye bestyrelse er fundet af den store valggruppe, en ny direktør er ansat, så alt tegner til, at KUC har alle mulige chancer for at få gang i hjulene igen, så aktiviteter og brugere kan få den forjente ro og koncentration til at udføre deres arbejde.

Så når de 2 forslagsstillere motiverer deres forslag med, at der er blotlagt kaotiske forhold i organisationens ledelse, så kan man nu med sindsro sige, at dette er fortid, og at vi nu ser frem til en ny og konstruktiv start.

Jeg vil også nu minde om, at det rent faktisk var den nyansatte direktør, som gjorde opmærksom på de forhold, vi nu alle er bekendt med, og det var dengang han orienterede overborgmesteren.

Denne sag er derfor en anledning til at undersøge, om det er nødvendigt at etablere nye procedurer, der sikrer en tilfredsstillende kontakt mellem kommunens selvejende institutioner, disses bestyrelser og kommunen i sager om selvejende institutioners økonomiske forhold. En sådan undersøgelse kan vi nu forvente snarest bliver igangsat.

Den Socialdemokratiske Gruppe har forståelse for dette forslag til beslutning, som er stillet, men ønsker ikke, som situationen er dags dato med en ny direktør, en ny formand, en snart nyetableret bestyrelse samt nye vedtægter, som vi har talt om i Kultur- og Fritidsudvalget i dag, ikke at stemme for forslagsets 4 indstillede »ak«-punkter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, det er sådan set Mona Heibergs indlæg, som giver mig anledning til det, at man er meget opmærksom på i de videre indlæg, at denne sag handler om det, der står på dagsordenen her, og sådan set ikke om det, vi har under forespørgslen på næste punkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Kaja Jacobsen (F): Der er jo ingen grund til at skjule, at den sag, som har udløst dette forslag, er en af de grimme, som jeg har oplevet i min tid i Borgerrepræsentationen. Der er heller ikke nogen grund til at lægge låg på eller negligere hverken den konkrete skandale eller de mange følgeskandaler og de fejl og mangler, der er blevet afdekket. Der er faktisk al mulig grund til at tage det alvorligt og al mulig grund til at behandle sagen som andet end en enkeltstående krise.

Der er i virkeligheden utrolig meget troværdighed på spil i denne sag. For det første KUC's, da det viser sig, at der ikke bare er en konkret skandale, et konkret misbrug, men også opbygget på visse måder en meget uhyggelig organisationskultur, hvor der er foretaget selvdisponeringer, og hele strukturen, som Leslie Arentoft også er inde på, og beslutningskompetencen har også været vældig uklar.

For det andet er kommunens troværdighed jo på spil, for hvordan kan sådan noget ske, hvordan kan det udvikle sig, uden at de, som har haft tilsynet, nemlig

forvaltningerne og Borgerrepræsentationen, har opdaget det?

Så er der også politikernes egen troværdighed. I virkeligheden har stort set alle partier haft repræsentanter i bestyrelsen. Vi må få røde ører nu, det gør jeg i hvert fald selv, over alt det, man kunne have opdaget, det, man kunne have spurgt til noget før, de hints, som burde have tændt de røde advarselsslamper, osv., osv.

Det må være et lærestykke i, at det politiske ansvar ikke alene strækker sig til at diskutere politiske målsetninger og visioner, men også til at sørge for at kontrollere, hvad skatteperge bruges til. Så KUC's situation skal tages alvorligt som mere end et enkeltstående tilfælde.

Men det er altså vigtigt ikke bare at få røde ører, men også at have is i maven, fordi ansvar handler ikke bare om at få ryddet op eller om at være forrest i kapløbet om, hvem der kan komme med de mest radikale løsninger på noget, hvor alle kan se, at det er rivtruskende galt. Ansvar er også for fremtiden og for fremtidens fritidsliv. Det handler også om de mange ansatte, og det handler om de borgere og brugere, der bidrager til de tilbud og det fritidsliv, vi har i København.

Det betyder, at SF under ingen omstændigheder medvirker til hovsløsninger, som jeg betragter det forslag. Venstre har stillet, som. Vi deltager ikke i kapløbet om, hvem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

der kan foreslå de mest radikale løsninger. Det er en hovsaløsning, Venstre lægger frem. Der er overhovedet ikke noget overblik over, hvad det kan have af økonomiske konsekvenser. Vi ved ikke, om vi i kommunen kan drive fritidsaktiviteter på samme måde, som man kan, når de ligger under en selvejende institution.

Betyder alt det, jeg siger nu, at KUC for tid og evighed er fredelet? Det gør det ikke. Det sagde vi allerede for halvandet år siden, da vi diskuterede KUC sidst. I SF er vi villige til at diskutere både indhold og struktur på fritidsområdet, men det skal ske i de rigtige sammenhænge. Der er flere sammenhænge og organisationsammenhænge, man skal tage vare på.

Den ene er, at vi har vedtaget dengang, at vi skulle lave et samlet overblik over hele fritidsområdet, og hvordan det skulle styres. Det mener jeg stadig væk er en rigtig sammenhæng at tage diskussionen i, ligesom vi mente det dengang.

Det andet er, at vi diskuterer bydelsråd for tiden, og det ville altså være fuldstændig urimeligt at sætte en stor del af vores fritidsliv igennem flere omstruktureringer i løbet af meget kort tid.

Hvad er det for en retning, som vi gerne vil i? Vi lægger altså fortsat vægt på selvforvaltning i aktiviteterne både politisk og økonomisk. Vi lægger vægt på engagement, nærdemokrati og involvering af borgere, af brugere, af personale. Vi lægger vægt på udadvendtheden i lokalområdet, overskueligheden i tilbuddene og koordineringen mellem tilbuddene. Sidst, men ikke mindst, lægger vi faktisk vægt på pladsen og rummet til tværgående perspektiver, til nyskabende aktiviteter, også i krydsfeltet mellem idræt og kultur.

Netop det sidste er en af de rigtig store udfordringer, at skabe struktur og sammenhænge i fritidslivet, hvor der kan være kort fra snak og tale og ideer til handling, til iværksættelse. Vores fritidsliv skal være levende, det skal ikke være åh så kommunalt og åh så kommunaliseret.

Jeg har stadig væk ikke set modeller for organisationen på fritidsområdet, som er bedre end de selvejende institutioner. Vi kender det også fra KI. Det synes jeg også er en udmærket model.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Så i SF er vi som sagt åbne over for også at diskutere, om det er den rigtige cocktail, der ligger i KUC, også at diskutere, om KUC fungerer på den rigtige måde. Vi vil gøre det i sammenhæng, og derfor kan vi ikke stemme for Venstres forslag.

Louise Frevert (O): Der er jo allerede blevet sagt mange ting i denne sag, og det sidste ord er sikkert ikke blevet sagt.

Jeg vil kvittere for Venstres flotte tale. Dansk Folkeparti er meget ked af, at vi ikke nåede at komme med på forslaget. Det var faktisk meningen, men på grund af tiden var det ikke muligt for os at komme med. Men det er helt klart, at vi er meget positivt indstillet over for forslaget og støtter det varmt.

Der skal jo ikke herske nogen tvivl om, at det har været Dansk Folkepartis mening og ønske igennem lang, lang tid at få stoppet KUC's aktiviteter. Vi synes, det er et betændt sted at have aktiviteter for omkring 100 mill. kr.

Vi ser med varme på, at det kunne lade sig gøre at få KUC lukket, og vi synes faktisk, at den administration, som KUC er, er en overadministration i administrationen. Man kan spare flere millioner på ikke at have den administration, som KUC har. Det har vi også fået tal på, når jeg har spurgt om det tidligere, så derfor ved jeg, at det faktisk har sin rigtighed. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man skal have den ekstra administration.

Vi kan heller ikke forstå, hvorfor man ikke bare skal springe ud i det nu. KUC er en mislyd i borgernes ører. Man kan sagtens udlægge aktiviteterne. Når Dansk Folkeparti taler om at lukke KUC, så er det KUC som institution, men ikke KUC's aktiviteter. Tværtimod vil jeg sige, det vil være ganske glimrende at kunne udlægge dem med kontrakter, sådan som Venstre har fremslået det i deres forslag.

Vi synes, KUC skal væk fra gadebilledet. Vi kan ikke lide, at det eksisterer stadig væk. Men som sagt, aktiviteterne vil vi gerne bevare.

Jens Kjær Christensen (Ø): Scenen er sat, en kortbombe eksploderer, og et hæsligt landskab med forvredne former af misbrug, kammerateri, magtfuldkommenhed, fæmandsvælde og nepotisme ligger blotlagt. Sådan startede denne her historie for de fleste af os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Reaktionerne i pressen var ganske overraskende. Aldrig har jeg oplevet så mange mennesker, der pludselig vidste så meget, og aldrig har jeg oplevet så mange mennesker, der overhovedet slet ikke vidste noget som helst, og det er endda på samme tid.

Jeg tror vist roligt, man kan sige, at håndsebefabrikkerne i den periode havde gyldne dage. De, der måtte sælge gamle, rustne knive til opslibning, havde det vel også godt, for der blev stukket til højre og venstre, der blev givet igen fra gamle dage.

Det var også overraskende at se mange mennesker, der ligesom ytrede det synspunkt, at de næsten hverken kunne læse, skrive eller tale og egentlig ikke forstod, hvad der foregik. Man kan egentlig godt forstå, at folk gik lidt i panik i de dage. Jeg tror, at de fleste af os, der har haft en forbindelse til KUC, har været igennem en mægtig selvtrivselsproces for at finde ud af: Jamen hvad har jeg personligt gjort? Eller hvorfor mente jeg det og det på et givent tidspunkt?

Vi i Enhedslisten har hele tiden forsøgt at holde hovedet koldt, have is i maven, som Kajsa Jacobsen sagde, og prøvet at fastholde, at uanset det skæbnesvangre, som åbenbart er gået i spil i KUC, at det er aktivitetstederne, der skulle holdes i live, det var dem, der skulle fortsætte. Man skulle selvfølgelig undgå personaleflugt og at hele systemet gik hen og brød sammen.

Diskussionen om ansvar i denne sag er jo også blevet bragt op mange gange. Ligesom Kajsa, som jeg skal takke for et glimrende samarbejde i denne sag, må vi sige i Enhedslisten, og det er selvfølgelig mig personligt efter nu at have siddet i bestyrelsen i lidt over et år, at vi har også taget konsekvensen af det, der er sket, og at vi er bestyrelsesmedlemmer. For virkeligheden var den, at vi havde planlagt, at det allervigtigste punkt på det bestyrelsesmøde, der fandt sted, var at få bestyrelsen til at stille mandaterne til rådighed, for hvis det ikke var sket, så stod man i en totalt kaotisk situation.

Uanset om jeg er sikker på, at hverken Kajsa eller jeg i virkelighedens verden føler ansvar, fordi vi ikke har deltaget i det indfærderi, så har vi ansvaret som bestyrelsesmedlemmer. Det har alle, der har deltaget, hvor kort eller lang tid de har siddet i den. Det er ikke noget, man kan løbe fra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Spørgsmålet om ansvar og skyld, som jeg sagde, presser sig på, for det er jo mærkeligt, at der har fundet ting sted, som nu afsløres i revisionsrapporten, i så mange år. Der må have været et mægtigt lag af mennesker, som har været vidende om enten det ene eller det andet. Man kan sige, at der har været politikere inde, der har været brugerrepræsentanter, der har været personalerepræsentanter, der har været embedsmænd, der er forvaltningseenheder i kommunen. Hvordan kan det have stået på i så lang tid?

Det er klart, at Venstres forslag slet ikke giver et bud på, hvad det egentlig er, der er årsagen.

Jeg vil stille Borgerrepræsentationen et spørgsmål: Hvordan kan det være, man ved mødet den 28. januar 1999 pegede på formanden for KUC, uanset at der havde været debat her fra talerstolen desangående, som jeg selv bragte op? Vi undlod at stemme, men hvorfor stemte resten af Borgerrepræsentationen på den formand, som nu ikke er formand mere?

Hvorfor stemte Borgerrepræsentationen i mødet den 11. februar 1999 for, at der stadig væk skulle være et forretningsudvalg i KUC, når det her fra talerstolen fra Enhedslistens side var sagt:

»Vi foreslår i forlængelse af det synspunkt, at det nu handler om at skabe de bedste betingelser for KUC, det handler også om at skabe en ledelsesmæssig pondus, som ikke eksisterer i dag, det handler også om at bryde med fortidens lukkede beslutningsproces i et lille forretningsudvalg. Det handler om at give bestyrelsen både ansvaret, indscendet og muligheden for faktisk at handle ...«

Og i forlængelse deraf:

»Det tvinger til gengæld hele bestyrelsen til faktisk at diskutere, hvilke retningslinjer der skal administreres ud fra. Det bliver ikke bare et spørgsmål i bestyrelsesarbejdet om at tage til efterretning, hvad forretningsudvalget har besluttet.«

Den eneste, der lod sig overbevise af Enhedslistens synspunkt, var Lars Hutter. Men resten af forsamlingen sagde: Nej, det var dog tåbeligt, vi skal have et forretningsudvalg.

Det var noget underligt noget, og hermed antyder jeg ... jeg bliver nok nødt til på grund af den blinkende lampe at fortsætte i anden runde med denne her udredning, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

er nødvendig til forståelse af, hvordan man skal stille sig til det konkrete spørgsmål. Jeg kan åbenbart nå lidt endnu – eller hvad? Tak.

Vi har så efterfølgende med konstitueringspartnerne lavet en aftale, og jeg vil godt lægge præmissen ganske klart frem for den. Det handler om, at vi er i en proces, hvor vi snart, forhåbentlig, får bydelsråd over hele byen, og dermed har vi med det punkt, vi får på dagsordenen den 8. juni, nemlig ændring af KUC's vedtægter og nyudpegning af bestyrelse, sagt, at der er maks. 1½ år til den konstruktion, vi kender i dag, der hedder KUC, for i forbindelse med bydelsråd skal der ske omrydninger.

Vi har også sagt, at vi ikke vil acceptere, at de ansatte skal igennem 2 omstrukturingsprocesser inden for næsten kun et år. Vi har også sagt, at der skal være en helt ny bestyrelse, og at forretningsudvalget skal væk, og vi har såmænd også sagt, at vi ikke vil acceptere en fra Socialdemokratiet eller SF som formand for KUC.

Ud over det har vi selvfølgelig haft i hovedet den beslutning, vi traf i 1998, at vi skal diskutere organiseringsformerne inden for fritids- og kulturlivet. Der er det mig bekendt, at vi her før sommerferien eller lige efter sommerferien faktisk får et oplæg.

Disse ting tilsammen giver vel antydningen af, at dette forslag ikke er særlig gennemtænkt. Hvis man har en patient, gælder det vel om at stille en korrekt diagnose, og de forsøg, Leslie Arentoft prøvede heroppe, mener jeg langtfra var fyldestgørende.

Hvis man skal prøve at gå ind og forstå noget om, hvorfor ting egentlig kunne finde sted i så lang tid, så bliver man nødt til at rette spektret og øjet vidt omkring. Grundlaget har været, i udgangspunktet, og det, det har taget næring af, har været det, man kunne kalde det tidligere enevældige magistratsstyre, den politiske form, vi heldigvis har udskiftet fra 1. januar 1998. Det bygger på denne grundkonstruktion, men det er menneskelig svaghed, politisk slaphed og magtens indsmigrende sirenesang og administrativ laden stå til, der er den samlede forklaring.

Det er noget helt andet end det, Venstre prøver at sige. Når jeg siger det her, så betyder det for os alle sammen, at det er en anden måde at betragte situationen på, og dermed selvfølgelig også spørgsmålet om ansvaret og hvilke konsekvenser vi skal drage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Vi mener selvfølgelig, der skal iværksættes undersøgelser og alt det, det er der jo ingen uenighed om. Men til forståelsen er det et meget mere kollektivt problem, end det lader ane, synes jeg, af de tidligere indlæg, der har været her fra talerstolen.

Vi ønsker, at aktiviteterne skal fortsætte, og derfor er vi gået med i denne aftale, som bliver kronet her, når vi kommer til det næste møde, den 8. juni.

Lars Rømfalk Jensen (B): Jeg vil starte med at sige til Kaja, at jeg vil godt komme med radikale synspunkter, og man kan også have ret gode radikale synspunkter, så det er måske noget med at finde ud af, hvor det er henne man skal lytte.

Først vil jeg sige, at før halvandet år siden havde vi denne diskussion om KUC. Det Radikale Venstre har ikke lagt skjul på, at vores dønm er, at vi får bydele, og at vi derfor ønsker at få de kulturaktiviteter, der ligger under KUC, udlagt til bydelene.

Ud fra det synspunkt, at det jo var lidt barsk for de mennesker, der arbejder i det, at blive både brudt op på det ene tidspunkt og på det andet tidspunkt, så sagde vi tydeligt for halvandet år siden, at vi ville godt give KUC en tid frem til 1. januar år 2002, når København får bydele, til at fortsætte aktiviteterne. Det gjorde vi selvfølgelig ud fra, at vi havde en masse medborgerhuse, en masse kulturhuse, idrætshuse, musiksteder, som vi gerne ville have fungerede, som vi gerne ville have, at københavnernes havde glæde af.

Til forskel fra Leslie Arentoft vil jeg sige, at det er muligt, at bestyrelsen, som hr. Leslie Arentoft selv er medlem af, ligger i ruiner og ikke kan finde ud af, hvad der er foregået. Men jeg kan så sige, at ude på de lokale steder er man altså ikke gået fuldstændig i stå, alt fungerer ude omkring. Det kan godt være, at I i topledelsen er gået fuldstændig i stå, men jeg kan fortælle, da jeg selv sidder i styringsgruppen for et af disse aktivitetssteder, at der er vi altså ikke stoppet. Vi fortsætter, som vi hele tiden har gjort. Og så kan I styre jer selv, og I kan finde på nye ting og nye vedtægter. Det skal sagtens komme til at fungere ude omkring.

Uanset hvad der er fremsat nu her, støtter vi meget intentionerne i det, som borgmester Thustrup Hansen var oppe og sige om, hvad der kan blive fremtiden for KUC, men vi har også klart sagt, at der bliver ikke fra vores side rørt ved KUC før 1.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

januar 2002, og vi ser meget gerne, at det så bliver underlagt, vi forventer faktisk, at det bliver underlagt de bydele, som København til den tid har fået.

Lars Høfters (L): Alle i Borgerrepræsentationen er enige om, at de aktiviteter, der er i KUC, skal fortsætte. Det er ikke det, der er uenighed om. Det, der er spørgsmålet, er, hvordan og hvorledes det skal ske.

Man kan jo ikke komme uden om, og så kan man skælde ud over, at der er nogle, der forsøger at efterrationalisere og jeg ved ikke hvad, men befolkningen og offentligheden, pressen er blevet dybt, dybt rystet over, hvad der er kommet for dagen i forbindelse med KUC. Det vil jeg gerne bede om, at man forholder sig til.

Det, der så er spørgsmålet, og som jeg ikke har fået svar på, Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten var måske den, der var tættest, er: Der har siddet en bestyrelse med repræsentanter for Borgerrepræsentationen, som har et ansvar for, hvad det er, der foregår. Så har jeg forstået, at et flertal inklusive nu også Det Radikale Venstre ønsker, at man næsten uantastet skal fortsætte med den pågældende bestyrelse. Hvorfor?

Vil det ikke være rimeligt, at man kom op og forklarede, om der er sikkerhed for, at hvis man fortsætter med den bestyrelse, og må jeg så sige: Uden at stort set nogen af dem, der har været udepeget af Borgerrepræsentationen med det tunge ansvar, man trods alt har, når man sidder i en bestyrelse, har reageret? Hvilke garantier er der for det?

Jeg vil også godt bede om, at samtlige dem, der har været bestyrelsesmedlemmer i KUC, forklarer, hvorfor de har forbigået, fordi jeg har nemlig, selv om jeg ikke sidder i KUC's bestyrelse, fået aktindsigt i og har set, at der er adskillige af det, måske berettigede, udskældte socialdemokratiske revisionsinstitutt, der har lavet de kritiske revisionsprotokollater. Jeg vil godt spørge de enkelte medlemmer af KUC's bestyrelse:

Hvordan har man set på revisionsprotokollaterne? Ved man ikke som bestyrelsesmedlem, at når der er et revisionsprotokollat, så skal man reagere? Det har jeg ikke fået en forklaring på. Vil den praksis ændre sig, hvis man fortsætter med en bestyrelse? Hvilke garantier har borgerne i København for, at det vil ske? Hvilke garantier har Borgerrepræsentationen?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg undrer mig kolossalt. Det er jo rigtigt, hvad Jens Kjær Christensen siger, at der er mange, der har haft travlt med håndvasken og håndsæben og jeg ved ikke hvad. Men kan man ikke få en sober forklaring på, hvad det er der er foregået, når man sidder med et bestyrelsesansvar, som jeg kan forstå, et flertal af Borgerrepræsentationens medlemmer ønsker, at man skal fortsætte? Kunne vi så ikke få en garanti for, hvordan den praksis bliver ændret.

Jeg synes, der virkelig er grund til ransagelse og overvejelser om, hvordan det her skal fortsætte. Må jeg have lov til at sige, som jeg har sagt hele tiden, at der er ikke nogen som helst diskussion om, det er alle enige om, at aktiviteterne skal fortsætte.

Så på den baggrund og i kraft af at Jens Kjær Christensen har annonceret, at der kommer et forslag om vedtægtsændringer på næste borgerrepræsentationsmøde, skal jeg foreslå ved forhandlingerne afslutning, at dette forslag fra Venstre sendes til behandling i Kultur- og Fritidsudvalget, og så kan man drøfte det sammen med vedtægtsændringerne. Så skal jeg sige til Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten, som havde et meget sobert indlæg, men jeg må sige, at når man taler om lukkethed og et opgør med lukkethed, så er jeg meget overrasket og skuffet over, at man sidder bag lukkede døre og forhandler en aftale igennem om, hvordan og hvorledes det her skal løses, uden at de forskellige partier i Borgerrepræsentationen er involveret i det.

Vi har alle sammen et ansvar, som Jens Kjær Christensen siger, men hvorfor skulle det så foregå i lukkethed? Hvorfor skulle det ikke fortsætte som et forslag, vi alle sammen kunne have drøftet her i Borgerrepræsentationen? Jeg vil gerne have en forklaring fra Enhedslisten: Hvorfor skulle det finde sted på den måde? Var det for at lægge låg på sagen? Hvad var det, der hastede sådan, at man absolut skal gøre det på den måde?

Jeg synes, det er dybt kritisabelt, når Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet og hvem det er der har været med i det her, det rejser en fæl misstanke om, at der foregår noget helt andet, som en lang række af vi andre medlemmer, der ikke har været involveret i de forhandlinger, på nuværende tidspunkt er blevet informeret om.

Jeg synes ikke, det vil jeg godt sige til Enhedslisten og Jens Kjær Christensen, det er åbenhed. Jeg synes, det er en præcis fortsættelse af den magtfuldkommenhed, magtstræb,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

pamperi, kammerateri og alt det andet, som Jens Kjær Christensen ellers for lidt siden gerne ville have haft et opgør med. Det er en fortsættelse af det.

Jeg synes, at Enhedslisten og Jens Kjær Christensen, hvis de virkelig mener det, skal sige: Sådan skal det ikke være, det ligger til åben forhandling her i

Borgerrepræsentationen, naturligvis. Der er ikke noget med, at man går ind bag lukkede døre og forsøger at lægge låg på det her, fordi så er det ikke troværdigt, vil jeg godt sige til Jens Kjær Christensen.

A. Benhaddou (D): Som alle har været heroppe og fortælle fra talerstolen, så er det en af de mest uhyggelige sager, vi har haft at gøre med i denne valgperiode. Denne sag er jo utrolig sløret, man kan hverken finde hoved eller hale på den, og den har jo udvirket sig dag for dag, time for time og sekund for sekund.

Men på den anden side er det også en positiv hændelse for Københavns Kommune. Den har jo betydet, at vi fremover er meget mere opmærksom på, at man skal passe på med at overgive beføjelser til nogle personer, uden at man holder øje med dem, således så de langsomt, år for år, får flere og flere beføjelser, og til sidst springer bomben, som den gjorde her i denne sag omkring KUC.

For mig handler denne sag ikke om, om man skal beskytte KUC eller ej. Den handler simpelt hen om, om man skal beskytte Københavns Kommunes renommé, som med denne sag er totalt smadret, Københavns Kommunes renommé hos både borgerne og investorerne. Derfor har vi alle sammen som borgerrepræsentanter pligt til at gå ind og forsøge på at finde en løsning i denne sag.

Men som det blev sagt heroppefra af flere talere, så er vi næsten alle sammen enige om, at der er nogle aktiviteter i KUC, som er uundgåelige for vores borgere. Det er vi alle sammen enige om. Det er, som Lars Hutter også sagde heroppefra, måden, hvorpå de her aktiviteter skal drives. Fordi har man bare pengene, og det har man jo haft i KUC, jamen så har man jo også kunnet fortsætte med at drive de her aktiviteter. Det er jo spørgsmålet om, hvad man har brugt nogle andre penge til, det er deri, vi har et problem, og ikke omkring de aktiviteter, som har fundet sted i KUC.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Der er det så, at Venstre lægger det her forslag frem, som egentlig betyder, at aktiviteterne fortsætter, men bare på en anden måde. Der har jeg så kigget Venstres forslag igennem og er nået frem til, at jeg er positivt indstillet over for det 1. og det 2. »at«, hvorimod jeg ved det 3. og 4. »at« undlader at stemme, fordi jeg ikke kan sidde her og tage nogle beslutninger omkring bydelelsråd, når jeg ikke ved noget om det. Det er det ene. For det andet er det jo bestemt heller ikke min kop te. Så jeg stemmer for det 1. »at« og det 2. »at« og undlader at stemme for det 3. og 4. »at«.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ikke flere i første runde. Anden runde.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at der skulle være nogen 2. runde for mig, men jeg synes alligevel, at der er nogle ting, der skal siges.

Der er 3 medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget, som samtidig har været medlemmer af KUC's bestyrelse, som har haft ordet i denne sag. Der er 2, jeg særlig vil hæfte mig ved, og det er egentlig Jens Kjær Christensen og Kaja Jacobsen.

Jens Kjær Christensen bruger halvdelen af sin tale tid til at fortælle om alle dem, der har travlt ved håndvasken, og er vel den eneste overhovedet, der har været heroppe, som virkelig har haft travlt ved håndvasken, fordi Enhedslisten havde jo forudset det hele og stillet forslag om det hele, og havde man bare fulgt Enhedslisten, så havde der overhovedet ikke været nogen problemer.

Det var en eneste stor gang håndvask fra Jens Kjær Christensens side. Det skuffer mig en lillebitte smule, og det står i en enormt grel modsætning til det andet medlem af Kultur- og Fritidsudvalget og KUC's bestyrelse, nemlig Kaja Jacobsen, som jeg egentlig gerne vil have lov til, hvis jeg havde hat på, at lade lidt på hatten for. Jeg synes, det var en ærlig snak, som jeg respekterer meget, Kaja Jacobsen kom med her.

Lad det være sagt med det samme, at Jens Kjær er jo en utrolig retorisk begavelse, men den omgang vasken hænder, som han her praktiserede, om, at Enhedslisten var jo fuldstændig jomfruelig i forhold til hele den sag, er dog det største hykleri. Det kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

nærmest få mig til at tro, at Jens Kjær måske har mere med denne sag at gøre, end jeg umiddelbart havde forestillet mig.

Må jeg sige, at det, der er problemet her, og det er så sagen, er, at det er konstruktionen omkring KUC, der er gal.

Jens Kjær Christensen taler om, at for institutionernes skyld, for de mange gode ting, KUC står for, så skal KUC bevares, som det er nu. Ingen her er i tvivl om, at KUC's forskellige institutioner skal videreføres, det er slet ikke det, der er til diskussion. Det er spørgsmålet, om konstruktionen er rigtig eller ej.

Når nu Jens Kjær Christensen prøver på at redde de mange gode ting, KUC står for, og derfor bliver vi nedt til at videreføre KUC, så er det det ærgeste hykleri. For der er ingen her, der har sagt, at et eneste medborgerhus skal nedlægges, at en eneste af de aktiviteter, KUC står for, skal fjernes.

Men det er konstruktionen, der er gal, fordi der sættes folk ind i bestyrelsen, som intet forstår om bestyrelsesarbejde. Jeg er blevet belært om i tre årtier, at det meget hellige og flotte princip for KUC er brugerdemokratiet, det er brugerne, der sættes ind, de, der bruger institutionerne, sættes ind.

Hvem er det, der sætter de brugere ind, og hvem er det, der sætter personalerepræsentanter ind, altså halvdelen af bestyrelsen? Det er den øverste ledelse af KUC, og de har nu bekendt for åben tv-skærm, at de havde da ikke regnet med, at de skulle tage noget økonomisk ansvar, eller at de skulle kunne forstå sig på revisionsrapporter. De var da ikke kommet ind i KUC's bestyrelse for at skulle kunne læse dette udviklede sprog, som revisorerne benytter sig af. Næh, hvorfor var de kommet ind? Fordi de kunne spille bødminon eller spille på guitar. De repræsenterede brugerne ude i KUC's institutioner, og derfor var de kommet ind.

Det er det, vi alle sammen har vidst, der har været modstandere af KUC-konstruktionen i mange år. Det er, at den lægger op til manipulation af de øverste folk i forretningsudvalget, fordi de har at gøre med en række folk, der overhovedet ikke aner noget som helst om bestyrelsesarbejde, ikke kan læse en revisionsrapport og ikke er i stand til at læse et regnskab.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det er derfor selve konstruktionen er forkert. Alle institutioner skal bevares. Det er synd for de 300 mennesker, der er ansat i KUC, alt det her, der er væltet ned over dem, men det er konstruktionen, der er gal. Derfor har Venstre ret i, at vi skal ind og se på selve konstruktionen, og vi skal sørge for i en overgangperiode at få fjernet dette med, at der sidder nogle nokkehoveder, som kan være meget velmenende, men som ikke forstår sig på bestyrelsesarbejde.

Men de holdes op som skjold, har været holdt op som skjold i 30 år, og vi har alle sammen kunnet se, at de har været holdt op som skjold. Ingen af os havde dog kunnet ane, selvfølgelig, at det foregik på den måde, som nu er blevet afsløret. Men derfor er det selve konstruktionen, vi skal ind og se på. Derfor er det rigtigt, at der er nogle her i forsamlingsen, der gider gå løs på selve konstruktionen, for det er der, problemet ligger.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Leslie Arentoft, der har 3 minutter tilbage.

Leslie Arentoft (V): Der blev ydret behersket støtte, men alligevel ikke fra

Socialdemokratiet og fra SF. SF ville gerne være med til at diskutere. Jamen så lad os diskutere. Det mener jeg, vi har gjort, jeg mener, vi har gjort det i mange år.

Mona Heiberg sagde: Vi kan desværre ikke støtte det lige nu. Nej, det vidste jeg da godt. Jeg vidste da godt, at det kneb, »Operation Red Barnet«, gik ud på 2 ting: At vinde tid og flytte fokus. Og det lykkedes, det må jeg sige, det er lykkedes. Jeg synes, det er for dårligt, at den samlede københavnske verdenspresse ikke fokuserede mere på det forhold, fordi den er klassisk: Hvordan laver man en politisk parade? Jamen det gør man på den måde her.

Der blev stillet nogle spørgsmål, det var en hovsløsning. Jamen vi taler ikke om hovsløsninger. Der har ligget parat siden 1996 forslag om at sætte en driftskontrakt ned over KUC. Man har ikke ønsket fra KUC's side at indgå denne kontrakt. Vi taler 4 år tilbage, i det gamle årtusind, der er ikke tale om noget hovsa her.

Der er ikke engang tale om radikale løsninger, for det er jo rigtigt, som Thustrup Hansen siger: Jamen aktiviteterne vil bestå den dag i morgen, vi har vedtaget her. Det,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

der ikke vil bestå, er bestyrelsen, det er forretningsudvalget, og det er repræsentantskabet. Hvad skal vi med dem? Det er dem, der har klokken i det. Det er der, hvor det socialdemokratiske kammerateri har floreret. Det er det, vi skal afskaffe. Det her er en strukturdiskussion, intet andet.

Så synes jeg i den forbindelse, at det er ret underordnet, hvad Jens Kjær Christensen forsøger at få frem her. Han anklager Venstre for ikke at give nogen forklaring på det moralske. Jamen altså kære Jens, vi har jo sagt det her mange gange, vi bryder os ikke om den konstruktion, fordi den lægger op til kammerateri, og på et eller andet tidspunkt, det er et spørgsmål om gæringsprocessen, så må bylden eksplodere. Det gjorde den allerede sidste år til en vis grad, men det gør den altså i fuldt flor i år.

Derfor må vi tage de konsekvenser, der ligger i det, og nedlægge det, der er sygt under KUC, og bevare det, som er sundt, og det, der er sundt, er aktiviteterne, det er det, som vi alle sammen godt kan lide.

Vi skylder både medarbejdere og sponsorer at komme med en hurtig løsning. Det er ikke nok at sige om halvandet år, når sagen er glemt og vi alle sammen ikke er valgt mere måske, hvad ved jeg. Det er ikke nok. Det skal ikke være sådan, at medarbejderne sidder ved juletid og ikke ved, om de er købt eller solgt. Det kan vi ikke være bekendt.

Så vil jeg sige, ja o.k., jeg har taget mit bestyrelsesansvar, det er klart. Lars Rinfalk Jensen mener, at jeg ikke har været min opgave voksen, og det er meget muligt. Jeg kan sige, at jeg har deltaget i 2 bestyrelsesmøder, jeg kom ind første gang 5. april, og jeg har siden da siddet og forsøgt at rette op på de ting, den her skandale. Jeg har lavet de forslag, jeg kunne få igennem bestyrelsen.

Det er ikke, fordi jeg vil vaske hænder. Jeg nedlægger mit mandat. Det var ikke engang sjovt, så længe det varede, jeg beklager.

Lars Hutter (L): Det er jo ikke fordi det ligefrem myldrer heroppe på talerstolen med, hvad var det, Jens Kjær Christensen kaldte det, konstitueringspartierne, som i al lukkethed har lavet en eller anden aftale, som de absolut vil køre igennem.

Går den aftale om lukkethed også ud på, at der herefter gennemføres en åben og sober debat her i aften i Borgerrepræsentationen, hvor vi kan få kendskab til, og jeg vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

gerne bede om, fordi jeg kan se, Jens Kjær Christensen står på efter undertegnede, at få at vide: Hvorfor skulle der indgås en aftale om, at KUC skulle løses på denne måde? Er det et forsøg på at få gjort op med lukkethed, den måde, at tingene ligesom skal ordnes bag lukkede døre, er det metoden?

Det vil jeg gerne bede om at få en forklaring på fra Jens Kjær Christensen, også fra SF, som er påfaldende tavs på nuværende tidspunkt. Jeg kan ikke engang se, hvor Kaja Jacobsen er henne. Men der er vel andre SF'ere, der kan komme op på talerstolen, de har jo været med i den aftale, og forklare, om det her er den måde, tingene skal gøres på, om man skal gøre op med, at der foregår et eller andet, hvor vi andre ikke kan få noget som helst at vide.

Jeg synes, det er en højst ejendommelig metode. Jeg synes, det havde været rigtigt, at hvert enkelt parti havde stillet et forslag her i Borgerrepræsentationen, og så kunne vi drøfte, og hvis der var brug for det, kunne vi have haft udvalgshenvist det. Hvorfor er det nødvendigt med en aftale, og hvorfor skal det være konstitueringspartierne? Det synes jeg er ret vigtigt, at man åbent fortæller i Borgerrepræsentationen og til offentligheden. Og hvorfor skulle det så sikre, når det er så lukket, at det fremover skulle blive så godt efterfølgende i KUC?

Så vil jeg også godt, fordi Per Bregengaard standsede mig på vej ned sidst og sagde, at bestyrelsen er gået af. Ja, jeg er godt klar over, at bestyrelsen er gået af. Men det, som jeg anfægter, det, jeg beder om en forklaring på, er, hvorfor bestyrelsesmodellen skal fortsætte. Hvad er det for nogle garantier, at man efterfølgende nu pludselig kan begynde at reagere anderledes, end man har gjort tidligere? Det har jo nærmest været i 10 år eller 20 år, hvor det her moralske har været i KUC til stor skade for de der aktiviteter, som man taler om, man heldigvis skal have bevaret.

Er der noget, der har skadet aktiviteterne, så er det et kæmpemæssigt svigt fra den pågældende bestyrelse, også de medlemmer, der har været udpeget af Borgerrepræsentationen.

Kunne vi ikke få en forklaring på, hvordan og hvorledes vi i Borgerrepræsentationen fremover kan få at vide, hvad der er af forkerte ting i KUC, inden vi skal læse det i pressen? Kunne vi ikke godt få en forklaring på det? Hvordan har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

bestyrelsesmedlemmerne fremover tænkt sig at være ansvarlige og få sat på dagsordenen beretninger, som sobert blev lagt frem og drøftet? Det har vi ikke fået nogen som helst garantier for.

Jeg synes, Enhedslisten, SF for den sags skyld også, burde holde sig for gode til at fortsætte med det her socialdemokratiske lukkede foretagende, som vi alt for godt har kendt, og som jo har båret magistratsstyret oppe. Det her er jo en fortsættelse af det. I ved det jo godt. Gør dog for pokker opmærksomhed og få skabt noget, der kan gavne aktiviteterne, og som kan gavne udviklingen her i København, i stedet for at fortsætte, at det skal tilsmudsas. Lad os så få noget åbenhed, som Jens Kjær Christensen har talt så meget om.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det får vi nu. Jens Kjær har små 2 minutter tilbage.

Jens Kjær Christensen (Ø): Først til Thustrup Hansen. Det var jeg meget ked af at høre. Jeg prøvede at give en rimeligt sammenhængende beskrivelse, hvor jeg også tillod mig at prøve at inddrage spørgsmålet om Borgerrepræsentationens ansvar. Det kan man anskue som en fejltagelse. Jeg gjorde ikke dermed Enhedslisten hellig. Jeg sagde jo netop på samme tid, at jeg påtog mig ansvaret for det år, jeg har siddet i bestyrelsen, hvilket også har den konsekvens, at jeg selvfølgelig ikke lader mig udpege igen.

Så derfor synes jeg, det lød helt underligt, at jeg fremdrog, at faktisk Borgerrepræsentationen og partierne også, de borgerlige partier, via deres repræsentation igennem mange år i KUC's bestyrelse, men så sandelig også ved de beslutninger, der i denne periode er blevet truffet, på en eller anden måde har et ansvar. Så simpelt var det.

Jeg prøvede ikke derved at løbe fra mit eget ansvar, det har jeg hele tiden fastholdt over for presse på alle leder og kanter igennem de sidste 5-6 uger. Det er mere, end man kan sige om Thustrup Hansen, fordi det er jo hele tiden et eller andet med, at man trods alt ikke vidste noget, men alligevel havde man på fornemmelsen.

Altså jeg bliver nogle gange så træt af, at jeg hører alle de mennesker, der har haft så meget på fornemmelsen. Hvorfor pokker har de ikke åbnet munden, hvis de har vidst så meget? Det er dog irriterende. Godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Angående det med nokkefår, der ikke kan noget og holdes op som skjold: Det er jo, Lars Hutter, ingen fortsættelse af det gamle system. Og i øvrigt, som jeg sagde i min første tale, så er det ikke et spørgsmål om, at nu fortsætter KUC bare lige derudad. Det er jo ikke det, der sker. Jeg gjorde opmærksom på, at der er bydelrådsforhandlinger, som jo meget snart skal finde et eller andet fodfæste og en eller anden beslutning. Vores holdning er klart den, og det sagde jeg før, at KUC i den nuværende form ikke kommer til at overleve ud over 1. januar 2002. Klart, godt.

Hvilke ændringer er der sket? Det er faktisk den nuværende bestyrelse i KUC, og der må jeg gøre forsamlings opmærksom på, hvis ikke den er klar over det, at man har stillet mandater til rådighed, men man er formelt set stadig væk bestyrelse. Det er den bestyrelse, der bad om, at der blev foretaget nyudpegnung, og i øvrigt er vedtægten i øvrigt blevet lavet om og forretningsudvalget fjernet og alle de ting, vi kommer til den 8. juni, der kommer vi jo tilbage til sagen.

Der vil blive iværksat procedurer, det har man allerede besluttet i KUC's bestyrelse, og det er jeg sikker på, det vil man også politisk her, for at sikre, at den økonomiske kontrol med KUC bliver maksimal fra Kultur- og Fritidsudvalgets side.

Vores indgangsvinkel er, at man skal nyvælge totalt en bestyrelse, skal Lars Hutter huske på.

Så skal Lars Hutter huske på et andet element til forklaring på, hvorfor alting går galt. Det er jo lidt besynderligt, at de eksperter, vi selv har her i kommunen, nemlig Stadens Revision, og det er jo først noget i øvrigt, der kommer op i den efterfølgende presseefterforskning, jo åbenbart har siddet med rapporterne igennem alle årene og dermed haft mulighed for år for år at sammenligne revisionsprotokollaterne og dermed se, hvorvidt den samme revisionsbemærkning gentog sig. For det er klart et krisetegn.

Hvis man ser den samme bemærkning komme igen, så er der et eller andet galt, hvis man overhovedet har læst papirerne.

Men det har vi altså også her i kommunen, altså papirerne har været inde. Jeg placerer ikke og smider ikke aben over på Stadens Revision. Jeg prøver at give det beskrivende billede: Jamen hvor har oplysningerne dog befundet sig i systemet?

Så det her med aftalen, den konkrete situation med konstitueringsparterne var ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

for, at det skulle være en lukket proces. Jeg gennemgik her helt klart, hvad der havde været Enhedslistens indgang til processen, det der med halvandet år, at det ikke skulle være en socialdemokrat eller en SF'er, der var formand, osv. Det har jeg nævnt, og det er ikke andre hemmeligheder eller andre aftaler overhovedet. Resten er her til forhandling i Borgerrepræsentationen. Der er ikke mere og stikker ikke mere under.

Og det er bestemt ikke et forsøg på at redde det, Lars Hutterers nok ville kalde den gamle organisation K1 og pumperi og kammerateri, overhovedet ikke. Jeg kan simpelt hen ikke forestille mig, at det ikke er et radikalt anderledes KUC, der kommer til at fungere i de næste halvandet år.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jens Kjær er et pænt stykke inde i taletiden i en eventuel 3. runde. Der er sådan set ikke ret meget tilbage af den, kan jeg berolige med.

Kaja Jacobsen (F): Jeg vil sige til Leslie Arentoft, som gør sig lidt morsom over, at SF bare vil være med til at diskutere, at jeg synes ikke, der ligger i SF's intentioner med at afvise Venstres forslag, at vi ikke vil være med til at diskutere endog også grundlæggende ændringer.

Men det, som er SF's holdning, er, at vigtige politiske beslutninger skal altså ikke træffes i panik, de skal simpelt hen træffes på ordentligt og sobert grundlag og når man ved, hvilken sammenhæng man ser tingene i. Konstruktioner er jo ikke noget, man har for deres egen skyld, og derfor skal man heller ikke lave dem om for deres egen skyld. Man skal lave dem om, fordi de hænger sammen med et indhold, fordi de hænger sammen med en værdi om, hvordan man gerne vil have, at fritidslivet skal være.

Det er hele min indgang, det er hele SF's indgang til denne diskussion, vi vil ikke være med til at træffe panikbeslutninger. Vi vil give tingene den ro, de skal have, og diskussionen den sammenhæng, den skal have.

Når jeg så snakker om, hvilke værdier det er, man skal lægge ind i det her, så er jeg ikke som Thustrup Hansen villig til at afskaffe brugerens og borgerens indflydelse her i byen. Jeg tror, at man skal passe utrolig meget på med at stemple en hel række brugere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

som inkompetente og latterlige guitarspillere. Jeg har også oplevet bestyrelsesmedlemmer, som har god forstand på at læse regnskaber, også selv om de samtidig kan spille guitar.

Jeg tror, man skal passe på med den der fuldstændig stempling. Jeg tror ikke, at man nødvendigvis, fordi man har ildsjæle og borgere involveret i bestyrelser, så lægger op til manipulation. Jeg tror faktisk, at borgere kan være kompetente, dygtige mennesker, at brugere kan være kompetente, dygtige mennesker, som kan træffe gode beslutninger.

Derfor vil jeg nok umiddelbart synes, at det er en dårlig idé eller faktisk ret grundlæggende synes, det er en dårlig idé, hvis man afskaffer enhver form for brugerdemokrati i Københavns Kommune med henvisning til, at de er inkompetente, latterlige guitarspillende individer. På nogle måder kan jeg godt forstå ... nej, det dropper jeg.

Den sidste ting til Leslie, det her spørgsmål om driftskontrakten. Han har fuldstændig ret i, at den har ligget og sejlet rundt i forvaltningen i lang tid, og det er jo lige præcis et af de problemer, som vi skulle have været langt mere opmærksomme på. Det har jo ikke været det samme problem med andre folk, vi har driftskontrakter med, og det er jo der, hvor vi som hele Kultur- og Fritidsudvalget må tage et ansvar for, at vi ikke har fulgt op på det og ikke har krævet, at den kom i orden noget tidligere. Det tager jeg gerne på mig.

Mona Heiberg (A): Først til Jens Kjær Christensen. Jeg må sige, at så hårde ord, som borgmester Thustrup Hansen brugte over for Jens Kjær Christensen, vil jeg dog ikke. Men jeg synes nu, at man ikke påtog sig det ansvar, man burde påtage sig som medlem af bestyrelsen og som medlem af Enhedslisten.

Jeg har også siddet i KUC's bestyrelse, ikke i denne periode, men i en tidligere periode, hvor der også sad et medlem af Enhedslisten i bestyrelsen. Vi havde jo også, det kan man nu se, hvor man går tilbage i historien, et ansvar for, at vi ikke har været opmærksomme nok og ikke har læst revisionsprotokollatet godt nok.

Så vil jeg sige i den forbindelse, at der sad flere ... altså hvorfor er det altid mig, der skal have hammeren? ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det var ikke derfor. Det var personligt.

Mona Heiberg (A): O.k., ikke en bemærkning fra formanden denne gang.

Der sad også medlemmer af Enhedslisten dengang i KUC's bestyrelse. Det eneste problem var, at vi aldrig så vedkommende – jo én gang, hvor Ungdomshuset var til debat.

Så hvis man virkelig skal vaske hænder og bruge meget sæbe i aften, så tror jeg også, man skal gribe i egen barm og sige, jamen vi har det ansvar, Jens Kjær Christensen. Så vil jeg også sige til hr. Jens Kjær Christensen, at man behøver altså ikke at være kriminel for at være medlem af SF eller Socialdemokratiet. Jens Kjær Christensen står heroppe og siger: Vi vil under ingen omstændigheder have en formand, der er medlem af de 2 partier. Hvad er det for noget sludder? Hvad er det for noget sludder? Det er da utroligt, at han kan stå heroppe og sige, at hvis man har medlemskab i de 2 partier, så er man kriminel, hvor vi har frabejdet os i denne sammenhæng, at sådan noget kan fremgå.

Vi har i den store valggruppe i enighed peget på en eventuel ny formand, hvilket jo skal behandles herinde, samtidig med at vi behandler vedtægter. Jeg synes, det er utilstedeagt, at man kan stå her med den påstand.

Til Lars Hutter vil jeg sige, at hvis der er så mange, der har været klar over, at der har været noget galt i 30 år, så må Lars Hutter jo også have været klar over det. Hvorfor har Lars Hutter så ikke påtalt det, hvis han har vidst, at der er begået ulovligheder i KUC? Hvis Lars Hutter har været vidende om det i så mange år, hvorfor er det så ikke kommet frem?

Det er mig lidt ubegribeligt, at Lars Hutter kan komme med den påstand, at der er mange, der har vidst, at der er foregået ting og sager i KUC. Hvem har vidst det, Lars Hutter? Har Lars Hutter vidst, at der er foregået ulovlige ting i KUC, og alligevel hemmeligholdt det? Jeg må spørge Lars Hutter, om det har sin rigtighed, for det synes jeg er dybt alvorligt, hvis det har sin rigtighed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg er ikke klar over, hvad Louise Frevert mener, det er virkelig et forståelsesspørgsmål. Fru Louise Frevert siger: Stop alle KUC's aktiviteter, det giver mislyd i borgernes ører, KUC skal væk fra gadebilledet. Men samtidig skal det køre videre.

Jeg må indrømme, at jeg er en smule forvirret over Louise Freverts udtalelser heroppefra. Mener Louise Frevert, at KUC skal køre videre med de aktiviteter, de har, eller skal de stoppes, eller skal de væk fra gadebilledet, fordi det giver så meget mislyd i borgernes ører?

Det er helt alvorligt, jeg kan vittterlig ikke forstå det, og jeg vil gerne have, at fru Louise Frevert kommer herop og siger, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti mener. Skal vi lukke de pågældende aktiviteter? Er det det, der er meningen?

Til allersidst til Leslie Arentoft vil jeg sige, at jeg synes ganske klart, at jeg meldte ud, vi har fuld forståelse for, at man stiller det forslag, det var mine sidste ord i min sidste tale, vi har fuld forståelse for det. Men vi ønsker ikke at stemme for det her og nu, og det synes jeg også, jeg har begrundet, så det behøver jeg vel ikke at gentage heroppefra. Jeg er også helt sikker på, at Leslie Arentoft ved vores begrundelse, idet vi jo også i dag har siddet og diskuteret vedtægterne i Kultur- og Fritidsudvalget. Hvis det skal gentages, så vil jeg gerne, men ikke nødvendigvis.

Leslie Arentoft (V): Jeg kan så forstå, at der er stor villighed både hos SF og hos Socialdemokratiet til at få diskuteret de her ting. Så jeg går da ud fra, at I støtter hr. Lars Hutter i hans henvisning til udvalgsbehandling. Det tager jeg som en selvfølge. Så må vi se, om I agerer på det, I har sagt.

Så skylder jeg i øvrigt forsamlingen en forklaring, fordi jeg blev stillet over for den kritik, at vi vidste ikke, hvor de økonomiske konsekvenser af vores forslag har hen. Jo, det gjorde vi selvfølgelig. Vi har selvfølgelig undersøgt sagen i vores forvaltning, og de har sagt, at det er deres bedømmelse, at det her forslag er udgiftsneutral. Det var selvfølgelig en forudsætning for Venstre. Vi ville ikke stille et forslag, hvor vi skulle ud og finde flere millioner kroner til det forslag, vi stillede. Det kunne være faren, det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

nemlig rigtig, at der kunne være et indtægtsstab ved at gå fra en selvejende institution over til noget kontraktstyring.

Men den er klar, der er ikke nogen problemer der, forslaget er udgiftsneutral. Måske sparer vi nogle penge, når vi med tiden nedlægger den direktion, der er i dag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så går vi til tredje runde, borgmester Thustrup Hansen. Så står der »Leslie Arentoft« på tavlen, og det er ikke et udtryk for, at det er Bo Hindkjær, men et dobbelttryk i Venstres Gruppe.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Det, det drejer sig om nu for Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, er at ride stormen af, og så trøster man sig med, at der er godt et år til kommunevalget, og der opstår jo hele tiden nye ting, så pressen har nok glemt det til den tid. Nu skal vi bare ride stormen af.

Så siger vi, det er jo så værdifulde institutioner, man har under KUC, og hvad så med dem? Vi skal ikke lave revolutioner, siger Kaja Jacobsen. Hvad er det for nogle revolutioner, der er lagt op til med Venstres forslag? De 3 eller 4 idrætshaller, man har, skal over til KI, som fungerer godt og upåklageligt, og resten får en virksomhedskontrakt i lighed med Bymuseet.

Er Bymuseet en revolution? Er forholdet imellem Kultur- og Fritidsforvaltningen og Bymuseet noget, der skal kaldes for en revolution? Det er en virksomhedskontrakt, man vil have med de resterende KUC-dele, der svarer til det forhold, Kultur- og Fritidsforvaltningen har til Bymuseet.

Der er ikke noget panikløsning i Venstres forslag. Det er en løsning, der går ud på at lave en virksomhedskontrakt, som vi kender så mange af i forvaltningerne, og som fungerer godt med de dele af KUC, som ikke overdrages til KI.

Må jeg så bare sige til Kaja Jacobsen – hvis hun overhovedet er her: Jeg stempler ikke nogen brugere som latterlige og guitarspillere osv. Jeg refererer bare en stribe, herunder en socialdemokratisk brugerrepræsentant, som i TV-Avisen fortalte, at hun var ved gud ikke sat ind i KUC's ledelse for at skulle forstå sig på revision og regnskaber, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

hun var meget fornærmet over, at hun skulle stå til ansvar for noget som helst af den grund.

Det er her problemet ligger. Så kan de være lige så gode borgere, som det skal være, og det er ikke latterlige borgere, men det er latterligt, hvis man har gode hensigter, at man sætter sådan nogle folk ind i en bestyrelse, der skal varetage et budget på 110 mill. kr., hvoraf de 50 mill. kr. er betroede midler, fordi de stammer fra en kommune.

Må jeg så sige til Jens Kjær Christensen, hvis hykleri overhovedet ingen grænser kender i dag: Hvorfor har jeg ikke åbnet munden? Jeg beder om, at Jens Kjær Christensen går ned og kigger på forhandlingerne i Borgerrepræsentationen. Så vil han se, at i de sidste 30 år har der ikke været et år, hvor jeg ikke har forholdt mig med kritik af den måde, KUC drives på.

Men Jens Kjær Christensen blev underkendt af sin gruppe, da vi sidste gang havde KUC til debat, for var Jens Kjær Christensen ikke blevet underkendt, så havde vi fået rettet op på det. Det var dengang direktøren for Liva-teatret løb med pengene. Da var det til debat her, og der siger Jens Kjær Christensen: Nu er det vist på tide, at vi får en anden konstruktion. Men da vi kom her i Borgerrepræsentationen, holdt Enhedslisten nok en gang hånden under KUC. Det var KUC, der blev reddet af Enhedslisten ved den lejlighed. Man manglede nemlig fra Socialdemokratiets og SF's side flertallet. Det fik man sammen med Enhedslisten, og Jens Kjær svog det flertal, som var enig om på det tidspunkt at få ryddet op i KUC.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg har desværre meget kort tid, Thustrup. Jeg vil lige sige, at der er tale om en erindringsforskydning. Diskussionen om KUC's nedlæggelse og vores forslag ligger tilbage i september 1998. Liva-sagen ligger i maj måned sidste år, altså i 1999. Der er slet ingen sammenhæng tidsmæssigt imellem de 2 ting. Det er en kort kommentar, men det hænger ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Borgmester H. Thustrup Hansen: Er det korrekt eller ikke korrekt, at Jens Kjær Christensen blev underkendt af sin gruppe, således at flertallet for KUC blev sikret, sidste gang vi havde den store debat om KUC ?

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg sagde for et øjeblik siden, Thustrup, at der ingen sammenhæng var mellem det, Thustrup refererer til, som at jeg blev underkendt, og så Liva-sagen. Det blev blandet sammen.

Det andet er, at jeg blev ikke underkendt af min gruppe tilbage i 1998. Det var en fælles beslutning, vi tog. Vi fik ændret lidt i beslutningen, og vi indså, at vi alligevel ville have bydelråds, så derfor ville vi ikke, og i øvrigt var der et flertal uden om os.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg vil blot sige vedrørende udvalgs henvisningen, at vi mener ikke i Socialdemokratiet, at det er nødvendigt for denne sag, den er fuldt ud belyst. Nu har vi haft debatten her, og vi får debatten igen vedrørende vedtægterne, som kommer op formentlig den 8. juni her i salen. Så alt er belyst i denne sag nu, og vi vil derfor gerne tage stilling til den i aften.

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Så må jeg altså sige, hvis alt er belyst, hvis det er Socialdemokratiets opfattelse, så er vi vel også i stand til at træffe en beslutning. Hvis alle faktuelle forhold foreligger, så må Socialdemokratiet da også være i stand til at træffe en beslutning.

Jeg håber i øvrigt, vi kan få et svar fra SF, som inviterede til den her diskussion, om de har tænkt sig at være lige så illoyale over for det, de selv står og siger fra talerstolen, som Socialdemokratiet har været.

Det er altså groft at lægge tingene ud på den her måde, først foregive, at vi skal have en diskussion om de her forhold, og så sige, at alle faktuelle forhold foreligger, så vi behøver ikke den diskussion.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Lars Hutter (L): Jeg synes da også, det var en meget interessant bemærkning, den socialdemokratiske ordfører, Mona Heiberg, kom med. Alt er belyst. Jeg tror, alle de medlemmer af Borgerrepræsentationen, der ikke er i den pågældende

konstitueringsaftale, undrer sig såre. Alt er åbenbart blevet belyst, mener

Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten.

Jeg går også ud fra, at den sædvanlige lukkethed og musefældeklausuler og jeg ved ikke hvad er trådt i kraft, så vi om lidt også oplever, at SF og Enhedslisten trofast sjosker i hælene på deres socialdemokratiske kammerater og undlader, at tingene virkelig bliver arbejdet igennem i Kultur- og Fritidsudvalget omkring denne her sag. Det er jo sandheden, det er jo sandheden. Der er ikke nogen fra SF, der har fortalt, hvorfor det skulle være nødvendigt, at man skulle sætte sig ind bag lukkede døre og forhandle denne aftale igennem, som nu begynder at virke.

Må jeg for øvrigt have lov til at spørge: Kunne vi få hele aftalen offentliggjort?

Kunne vi få referater fra det pågældende møde, der meget nøje beskriver, hvad det er, der er foregået?

Jeg hæfter mig naturligvis ved, at Jens Kjær Christensen har talt om, at det her skulle være indledningen til noget åbenhed. Jeg tror, at det, vi nu ser, er en fortsættelse af det, der er roden til, hvad der er sket i KUC, nemlig lukkethed, de små aftaler, at tingene ikke kan komme frem og blive drøftet af alle.

Hvis man synes, det her var så fantastisk et forslag, hvorfor stiller man så ikke et forslag åbent her i Borgerrepræsentationen, som Venstre har gjort i aften, så vi alle sammen kunne have drøftet det, og så vi kunne have lyttet til argumenterne fra hinanden? Hvorfor skulle der være denne her musefældeklauseul? Hvorfor skulle der være denne her aftale bag lukkede døre?

Det lugter ualmindelig slentret, og det er jo baggrunden, det kan vi lige så godt se i øjnene, det er jo grunden til, at det, der er foregået i KUC, skyldes den slags former for kammeraterier og indbyrdes aftaler, hvor det ikke er de politiske argumenter, ikke er den politiske analyse, men sådan henstillinger fra den øverste kammerat om, at sådan skal det altså foregå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Så vil jeg sige til Mona Heiberg, at når jeg taler om, at man har vidst det i KUC, så er det naturligvis de revisionsprotokollater fra det socialdemokratiske revisionsinstitut, der har ligget der. Hvor mange, der har kendt til dem, ved jeg ikke noget om. Revisorerne har kendt det, de, der har været involveret, har kendt det. Men det er da rigtigt nok, at det ikke ser ud til, det kan man i hvert fald sætte spørgsmålstegn ved, om de, der har været medlemmer af bestyrelsen, har læst det.

Når jeg taler om, at der er nogle, der er uansvarlige i denne sag, så vil jeg primært rette beskyldningerne for uansvarlighed mod de medlemmer, der har været udpeget af Københavns Borgerrepræsentation, og som har læst de pågældende revisionsprotokollater, eller måske ikke har læst dem, og har undladt at reagere. Det er dybt uansvarligt, og derfor mener jeg ikke, at det bør fortsætte på denne måde.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg vil så sige, at vi har jo alle sammen, på nær en enkelt i Kultur- og Fritidsudvalget, sagt ja til en politiuundersøgelse, sådan er det. Derfor mener vi, at vi dels har belyst sagen, og at vi får belyst sagen, og vi vil gerne afslutte denne sag her i aften.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg tror, der er mangan en borgerrepræsentant, som finder, at der mangler en smule klarhed over de socialdemokratiske meldinger.

Er den her sag belyst, eller er den ikke belyst, og hvis den er belyst, hvorfor kan vi så ikke, Mona Heiberg, sende Venstres forslag til udvalgsbehandling, så vi kan få hakket lidt af, så vi kan få nuanceret det således, at Socialdemokratiet også kan være med på et forslag, som omstrukturerer KUC? Hvis sagen er belyst, så burde det da ikke være så svært.

Jeg er forvirret over Mona Heibergs meldinger nu. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få overborgmesteren på banen som den øverste politiske ansvarlige i Socialdemokratiet og få ham til at udrede for Borgerrepræsentationen og for københavnerne som sådan: Er den her sag belyst, eller er den ikke belyst? Og kører det sådan lidt efter devisen, sådan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

som jeg kan forstå på Mona Heibergs meldinger: Der er ikke fejlet noget ind under gultæppet?

(Kort bemærkning).

Kaja Jacobsen (F): Altså i SF synes vi ikke, alting er belyst, og det tror jeg i virkeligheden heller ikke, at Mona Heiberg synes, det er. Der er plads til og skal være i den kommende debat alle gode ideer, alle gode forslag til, hvordan tingene skal fungere på fritidsområdet i fremtiden, og de er ikke alle sammen belyst til bunds endnu. Det er ideer som regel ikke, når de opstår.

Men når SF også stemmer imod en udvalghensvisning, så gør vi det af 2 gode grunde. For det første gør vi det, fordi vi synes ikke lige præcis, at den løsning, som Venstre har lagt frem i dag, skal danne udgangspunktet for diskussionen. Det synes vi faktisk, at den fritidsundersøgelse, vi sætte i gang, skal gøre.

Ikke dermed sagt, at der ikke kan være plads til, at vi diskuterer Venstres forslag. Jeg vil meget gerne diskutere videre også Venstres forslag. Det er ikke sikkert, vi bliver enige om det, men plads til ideerne.

Så vil jeg sige til Lars Hutterers om de her lukkede døre og at bede om et referat fra møderne og sådan noget, at jeg tror i virkeligheden, at stort set alt, hvad der er blevet talt om på de møder, faktisk er blevet sagt heroppe fra denne talerstol i aften. Det er mere, end man kan sige om nogen af de lukkede møder, som Lars Hutterers deltager i for tiden om bydelsrådsforhandlinger. Dem tror jeg heller ikke, der bliver skrevet referat af.

Jeg synes ikke, det er besynderligt, at konstitueringspartnere sætter sig ned og diskuterer udpegningen af en ny formand. Det foregår for lukkede døre blandt konstitueringspartnere, men der er ikke noget besynderligt i dette.

Man kunne spørge Lars Hutterers, om der også bliver givet referat af, hvordan hans konstitueringsgruppe har bestemt, at han skal sidde i Økonomiudvalget.

Jeg tror, at alle diskussioner, som faktisk har været omkring denne affære, er fuldstændig frit og åbent lagt ud fra talerstolen i dag. Jeg har i hvert fald ikke været med til andre møder end det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (**Jens Krømer Mikkelsen**): Så er det Mikkel Warming ... (*Lars Hutter*: Jeg har bedt om en kort bemærkning). Ja, men Mikkel Warming har ventet ganske længe. Korte bemærkninger er det formandens jugement, der afgør, hvornår man får, og derfor er det Mikkel Warming nu.

Mikkel Warming (Ø): Det er jo lidt muntert. Mona Heiberg skælder os i Enhedslisten ud, fordi vi ærligt siger, hvad vores holdning har været, nemlig at vi ikke mente, at hverken en socialdemokrat eller en SF'er skulle være formand for KUC. Det blev vi skældt ud for. Lars Hutter på den anden side siger, at vi sjøsker af sted efter Socialdemokratiet. Det er ret interessant og viser måske noget om lødigheden af nogle af de argumenter, der kommer.

Hvorfor kan man ikke stille forslagene op, åben debat? siger Lars Hutter. Jamen de kommer også på næste BR-møde, alle forslagene til ændringer af KUC's vedtægter, har min gruppefælle, som sidder i Kultur- og Fritidsudvalget, og hvis taletid vistnok er ophørt, belært mig om. De blev diskuteret i eftermiddag i Kultur- og Fritidsudvalget, og så kommer de på næste møde. Da får Lars Hutter den diskussion, han så gerne vil have, igen, og den diskussion vil også vi meget gerne have, ikke bare én, men også mange gange.

Thustrup Hansen skælder meget ud på Jens Kjær Christensen og på Enhedslisten. Det er konstruktionen, der var gal. Jeg er såmænd ikke uenig i, at der har været noget galt der.

Et enkelt spørgsmål kunne være, at da Enhedslisten stiller forslaget om at afskaffe forretningsudvalget, det var nøglen i Thustrup Hansens analyse, dette forretningsudvalg, der sad og manipulerede med de guitarspillende brugere, hvorfor stemte Thustrup Hansen 11. februar 1999 ikke for Enhedslistens forslag om at afskaffe forretningsudvalget? For det gjorde han nemlig ikke, fremgår det af beslutningsprotokollen for mødet. Det var Enhedslisten og Solidarisk Alternativ, der stemte for det forslag, og kun dem. Det fritager ikke Enhedslisten som parti, vores bestyrelsesmedlemmer, på nogen som helst måde for ansvar i forhold til det, der er foregået i KUC overhovedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Men altså vi har prøvet, Jens Kjær har ordret refereret, hvad det er, vi har foreslået i de konstitueringsgruppeforhandlinger, der har været. Det synes jeg ikke er at spille med lukkede kort, tværtimod.

A. Benhaddou (D): Det er Kaja Jacobsen, der sådan set kalder mig op til talerstolen igen. Jeg synes, det er underligt det her, efterhånden som aftenen udvikler sig. Fordi da jeg fik at vide, om jeg ville være med til at pege på Laue Traberg Smidt, var jeg positivt indstillet, og det er jeg sådan set også stadig positivt indstillet over for, fordi han er jo en borgerlig politiker. Det er jo sundt nok at have en til at lede KUC og rydde op.

Men det undrer mig, at man går op her og siger, at det er konstitueringspartierne, der har haft lukkede forhandlinger. Så spørger jeg – jeg kan ikke bandede heroppefra, men hvorfor delen havde man ikke CD med under de lukkede forhandlinger? Tror man, jeg bare kan gå ind for en sådan person?

Derfor synes jeg, der foregår noget underligt her, når ikke engang konstitueringspartierne kan være med til sådan en svar beslutning, som det er at vælge en ny KUC-formand. Jeg synes, det her er for meget. Derfor har jeg heller ikke nogen fastbunden aftale i denne sag. Derfor går jeg også ind for fuldt ud, at det her skal udredes, og at det her skal ryddes op.

(Kort bemærkning).

Lars Hutter (L): Tak til Benhaddou.

Alt det, som SF og Enhedslisten og Socialdemokratiet har fyldt Borgerrepræsentationen med omkring den pågældende aftale, er ikke som led i konstitueringspartierne. Det er en aftale, som er skabt til den pågældende situation af SF, Enhedslisten og Socialdemokratiet. Prøv dog at være en lille smule ærlige.

Og så kom den forklaring, som jeg har efterlyst, hvorfor det var nødvendigt, at SF, Enhedslisten og Socialdemokratiet, inden det har været drøftet her i Borgerrepræsentationen, absolut skulle rende sammen om at prøve at få konstrueret en løsning, så man kunne få stoppet søgelyset og projektorlyset og komme grundigt til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

sagen. Det har Kaja Jacobsen i hvert fald ikke forklaret. Det har Jens Kjør Christensen ikke forklaret. Det har Mona Heiberg og overborgmesteren heller ikke forklaret.

Man må jo have lov til at undre sig over, hvad der foregår, når det rent faktisk viser sig, at det ikke er sandt, det, der er blevet sagt.

Så vil jeg sige til Kaja Jacobsen, som gerne ser, at alt muligt går med ind i en løsning: Ja, med en sober politisk holdning – hvis man har det i SF i denne sag – så stemmer man for udvalghensvisningen, så den går med hen i Kultur- og Fritidsudvalget og behandles sammen med alle de andre ting, hvis der er noget, man så vil have ændret i formen; det vil jeg sådan set også gerne, hvis jeg sad med Venstres forslag. Sådan er en sober politisk holdning.

Jeg tror såmænd gerne, at Kaja Jacobsen og SF gerne vil, men de er bundet, de er fuldstændig snøret til i den aftale, som åbenbart var piskende nødvendig, og som vi kommer til at se hele vejen igennem i hele det her lange KUC-forløb. For det her er ikke sidste gang, men man har åbenbart bundet sig meget kraftigt i SF og Enhedslisten til at bære hele vejen igennem, og det bliver hele vejen igennem til næste valg til Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A). Jeg må altså sige, Lars Hutter, at jeg er ikke helt klar over, hvad det er for en aftale, hr. Lars Hutter taler om.

Det er jo blevet sagt fra alle partier her, som har været med til at tale om et nyt formandsvalg, som skal herind i salen, at der er et forslag, og forslaget hedder Laue Traberger Smidt. Det er der et flertal, der har talt om herinde.

Jeg blev irettesat af formanden i første runde, fordi jeg bevægede mig ind på det næste punkt på dagsordenen, og derfor vil jeg forholde mig nu helt straight til det forslag, som er stillet af 2 af Venstres medlemmer. Det mener jeg nu, vi har debatteret her. Vi har været enige om, på nær et enkelt medlem, at indgive politianmeldelse.

Altså får vi det hele til sidst belyst sammen med det, som Kaja Jacobsen nævnte, at vi jo også i Kultur- og Fritidsudvalget har aftalt, at vi skal diskutere hele kultur- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

fritidsområdet, både KI og KUC, og at vi skal finde ud af, hvad det er for nogle løsninger, vi tager. Det er en gammel aftale, der ligger i Kultur- og Fritidsudvalget.

Så jeg vil holde fast i, at Den Socialdemokratiske Gruppe mener, at vi skal stemme i denne sag i dag, og så går vi videre til den næste forespørgsel bagefter og diskuterer videre der.

Ole Hentzen (C): Konstitueringspartierne eller i reduceret form dem, som åbenbart blev inviteret af konstitueringspartierne til at indgå denne aftale, som ikke er skriftlig, men som er mundtlig og som en gentleman agreement, har åbenbart noget indhold, men hvis indhold har meget svært ved ligesom at komme frem. Men jeg kan jo spørge dem direkte, fordi det er jo så min legale adgang, jeg har ikke været inde i det før.

Jeg har jo studset over, at jeg i dagspressen har kunnet læse, at der åbenbart er et kraftigt honorar til formanden for KUC. Det honorar slog jeg selvfølgelig op, det er på disse lister, som udarbejdes af sekretariatsledelsen og overborgmesterledelsen inden for en valgperiode, og kunne sige, jamen KUC-honoraret fandtes ikke på disse lister. Det er åbenbart enten noget, der er kommet i mellemtiden, eller også er det noget, som man fra overborgmestersektionen har valgt ikke skulle være oplyseligt, inden man skulle fordele poster.

Men jeg kunne så spørge de nye forligspartnere om denne aftale: Er der truffet aftale vedrørende honoraret, ligger der honorarregulering? Altså når man nu peger, ikke mindst fra Enhedslisten, på en borgetlig politiker, er der honorar aftaler imellem disse konstitueringspartnere, så vi kan få det frem på bordet?

Har konstitueringspartierne også ligesom stået bag, at det curriculum vitae, vi fik præsenteret her ved et eller andet mærkeligt pressemøde for 14 dages siden, skulle have det udseende? Altså jeg tænker på, at jeg spurgte overborgmesteren og sagde: Hvem har dog skrevet det, fordi vedkommende burde jo fyres, for det er så reduceret et curriculum vitae over alt, hvad der sådan set er passeret i den pågældende kommende formands periode, at det burde egentlig betyde fyring, hvis det var en embedsmand. Det ville formanden for forsamlingen ikke rigtig svare på. Men det kan jeg måske få at vide også fra konstitueringspartierne, om de har fingre i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg ville også gerne høre fra disse partnere, at de hører det ligesom op på, at alt hænger på bydelenes antal efter 2001. Må jeg ikke bare få en tilkendegivelse nu fra disse partnere, at når nu afstemningen i september har betydning, at der ikke skal være bydele i København, hvad vil man så egentlig med de kulturelle aktiviteter i KUC? Fordi idrætsmæssigt kan man jo placere det, det er ikke den store uenighed om, men hvad vil man egentlig med de kulturelle? Vil man så ikke lægge dem ind under Kultur- og Fritidsforvaltningen, som jo er et administrerende udvalg, og sørge for, at de kommer på driftskontrakter, sådan som det er, eller vil man stadig udskyde diskussionen?

Så skal jeg bare for en forms skyld sige, at De Konservative selvfølgelig støtter, at vi får en udvalgsbevilling, så alle disse spørgsmål kan blive belyst, hvis ikke jeg kan fremkalde disse konstitueringspartners reaktioner her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil sige til Ole Hentzen: Nej, der er intet aftalt om honorar. Men jeg kan oplyse til Ole Hentzens sikkert store glæde, at Enhedslisten her i foråret også endnu en gang har foreslået, at både honorar og diæter bortfaldt, og at jeg i hele perioden, 1 år, ikke har modtaget diæter, det har jeg nægtet. Sådan er det.

Til det andet spørgsmål, det var det her med, hvad var det nu, Ole Hentzen? Ja, hvis der ikke blev bydele. Jeg sagde meget klart i det første indlæg, at det er halvandet år, det handler om, der maks. er til KUC i den nuværende strukturform. Ja, og det er et ord fra talerstolen, som der ikke er til at tage fejl, kan jeg love. Det er gennemdiskuteret, og det ved alle dem, som har interesse omkring denne sag. Sådan er det, og det har vi meddelt.

Marvin Geertsen (V): I Venstre har vi naturligvis behov for her på randen af denne debat i hvert fald at udtrykke beklagelse over, at det regeringsbærende parti her i kommunen, nemlig Socialdemokratiet, ikke vil være med til at diskutere det fremadrettede, det visionære for nærværende.

Mona Heiberg siger, at alt er belyst. Jeg ved ikke, om det var en lapsus, at det var noget, der ikke skulle have været sagt. Men i hvert fald synes vi i Venstre, at der er så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

meget forvirring om Socialdemokratiets holdninger, og det er formentlig også en god grund til at være forvirret i Socialdemokratiet i øjeblikket efter de seneste ugers hektiske debat om KUC, selvfølgelig er det det.

Men der er så meget forvirring i Socialdemokratiet og i de socialdemokratiske meldinger, at jeg endnu en gang bliver nødt til at adspørge overborgmesteren, adspørge Socialdemokratiets førstemand, byens førstemand, om alt er belyst. Mener overborgmesteren som Socialdemokratiets førstemand, at alt er belyst, alt er hevet frem fra under gulvtæppet? Er det sådan, at alle de ting, som skulle have været vendt, er blevet vendt nu, eller kan vi bevæge os videre og diskutere, måske ikke hele Venstres forslag, men så dele af Venstres forslag, hvor Socialdemokratiet selvfølgelig kan få lov til at nuancere med? Er alt belyst, overborgmester?

Og så skal jeg selvfølgelig sige, at Venstre heller ikke ønsker, at der udbetales honorar i forbindelse med KUC-hverv.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Nu ville det klæde Martin Geertsen at høre efter, det må jeg sige. Nu prøver jeg på at gentage, hvad jeg sagde i min anden korte bemærkning.

Jeg mener, og vi mener, og vi har aftalt i Kultur- og Fritidsudvalget, at vi skal diskutere hele området for at få hele området belyst, hvordan den bedste konstruktion er. Det er hele udvalget enig om. Der kommer KUC til at blive diskuteret, KI til at blive diskuteret, osv.

Hele udvalget, på nær ét medlem, er enig i en politianmeldelse, således at politiet kan behandle denne sag og få den fuldt ud belyst. Vi er selvfølgelig interesseret i at få hele sagen belyst.

Venstres 2 medlemmer har stillet et forslag, hvor der er 4 »ak«er, som vi mener, vi kan afgøre i aften. Bagefter får vi en forespørgsel, som er stillet af Dansk Folkeparti, og så går vi videre i at belyse det fra den vinkel, og så vil det igen blive diskuteret i udvalget, idet vi jo skal have vedtægterne på plads, vi skal have formandskabet på plads.

Og jeg vil orientere om, at det er den nye bestyrelse, der beslutter, om der skal være et honorar eller ej, så det er ikke aftalt på forhånd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot til forsamlingen og ikke mindst referatet: I Enhedslisten mener vi på ingen måde, at alt er belyst. Vi mener faktisk tværtimod, at det er meget vigtigt, at man kommer til bunds, dels i det konkrete, der er sket i selve KUC, dels får klarhed over alle de sammenhænge, der måtte være med andre kommunale, offentlige institutioner osv. Vi mener langtfra, at alt er belyst.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Kan Enhedslisten bekræfte her fra talerstolen, at det vedtægtsforslag, man har siddet og drøftet i dag, også indebærer, at Enhedslisten vil være med på et ændringsforslag om, at der ikke er honorar til formanden i KUC?

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Altså uanset om Ole Hentzen mener det eller andre, så plejer vi at være rimeligt konsistente i vores politik, og lige så vel som synspunktet sidst her i februar er frembragt, det vil vi gerne være med til, ja.

(Kort bemærkning).

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det eneste, der blev drøftet på mødet i dag i Kultur- og Fritidsudvalget, er spørgsmålet om afskaffelsen af forretningsudvalget i KUC. Andet er der ikke i det. Men der er utroligt mange andre ting at drøfte her, og det er det, der kommer til debat på næste BR-møde, det er bare en afskaffelse af forretningsudvalget og ikke andet. Det er selvfølgelig en væsentlig ting i spørgsmålet omkring KUC's fremtidige struktur, men andet ligger der altså ikke i det.

Det er da også rigtigt, at al den råddenskab, der har afsløret sig omkring Opperstrups virksomhed, er der jo ikke noget organ overhovedet i kommunen, der i øjeblikket ser på. Jeg ved ikke, hvilket organ der skal se på det. Det er i hvert fald ikke Kultur- og Fritidsudvalget, der skal se på alt det, der er blevet afsløkket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Peter Skaarup (O): Jeg må nok sige, at jeg synes, at den måde, debatten har udviklet sig på, ikke er særligt god for Borgerrepræsentationen, fordi vi har fået en debat, som er noget natteroderi på det her tidspunkt, klokken er nu 10 minutter i tolv, det er midnat, og debatten kører i tomgang. Det er beskyldninger, ja, det er nærmest injurier, er der nogle, der snakker om, frem og tilbage i salen.

Det synes jeg er ærgerligt på et tidspunkt, hvor man er så langt fremskreden, som det er nu. Der ville det have været rarere, og det synes jeg, sagens udvikling beviser, at vi havde taget denne debat meget tidligere på dagen, hvor alle Borgerrepræsentationens medlemmer havde været friske og klare til at være konstruktive, i stedet for det her med at hælde skidspande ud fra den ene side mod den anden side og tilbage igen. Det er der ikke meget ved.

Man kan sige, at med den måde, som debatten har udviklet sig på, så er det i og for sig godt nok, at der ikke er særligt mange tilhørere i dag, for det havde været skammeligt, at mange af de københavnerne, der med rette er bekymrede for, at vi har haft det her kammerateri internt i kommunen og i KUC, med rette kunne sige, at den Borgerrepræsentation ikke er opgaven voksen, hvis de skulle følge det, vi har oplevet her i Borgerrepræsentationen i dag. Så derfor kan man godt sige, det er heldigt nok, at tilhørerskaren ikke er så stor på det her tidspunkt.

Jeg synes, man skulle have startet tidligere med debatten, i stedet for det her natteroderi, hvor de garvede går op og hælder skidspande i hovedet på hinanden.

Jeg synes, at der ikke har været talt så meget om kernen i det her, og kernen er, at uanset om man kan lide det eller ej, så er der et indtryk hos den almindelige københavner, at der her er noget, der skal belyses et hundrede procent. Og så oplever man alligevel, at Socialdemokratiet her i salen er interesseret i på forskellig måde at sige til resten af Borgerrepræsentationen, og venstrefløjen er også lidt med i det, at det skal der ikke rippes op i, det her skal alligevel ikke helt belyses. Jeg vil nævne nogle eksempler.

Altså det forhold, at vi, sidste gang vi holdt møde i Borgerrepræsentationen, bliver mødt med, at nu er der lige pludselig pressemøde om, at der skal være en ny formand for KUC. Ingen har hørt om det, bestyrelsen har ikke hørt om det, Borgerrepræsentationen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

har ikke hørt om det. Jo, de eneste, der har hørt om det, og dem, man bliver ringet op af, er pressen, de har fået noget at vide om det. Men alle vi andre står undrende over for den største skandale i mange år i København, den skal vi høre om via pressen, at der nu bliver ny formand for.

Det er ikke særlig godt håndteret, og det er medvirkende til, at det ry og rygte, som Borgerrepræsentationen får, er ringe.

Fordi hvad skal vi gøre som medlemmer af Borgerrepræsentationen, når borgere kommer til os og spørger: Hvad foregår der egentlig? og vi ikke aner andet, end hvad nogle journalister får at vide. Det hænger simpelt hen ikke sammen. Der burde være en orientering af Borgerrepræsentationen, inden man går ud i pressen og melder nogle ting ud som det her, helt klart.

Det er med til at gøre, at den konstitueringsgruppe, der bare lige pludselig sætter en formand ind uden om alle andre, lider skade efter min opfattelse. Der er et indtryk af, der breder sig af, at der er nogle ting, der ikke skal belyses, at der er nogle ting, der skal foregå i snævre cirkler blandt kammeraterne. Uanset om man kan lide det eller ej, uanset om det måske ikke havde noget på sig, så er det situationen, og det er det indtryk, man får som borger i København. Det kan ikke være anderledes.

Når så også Socialdemokratiet her i dag ikke vil være med til at udvalgsenhvise, som vi jo plejer at gøre, når der er forslag, der skal belyses nærmere, når der er forslag, som der er meget debat om, og man gerne vil have undersøgt lidt nærmere, så er det jo, vi udvalgsenhviser. Det vil man heller ikke være med til. Næh, med brask og bram skal konstruktive forslag til, hvordan det her måske kan løses – måske, det er ikke sikkert, det er de vises sten, der er kommet frem, men det kunne dog trods alt indgå sammen med andre ting. Nej, det skal stemmes ned i dag, ud, væk med det, ud af røret med konstruktive forslag. Og ingen andre konstruktive forslag er der på banen. Man har ikke bekymret sig om at fremsætte de forslag, man så selv ville have, til dette møde.

Derfor er det en underlig måde at gøre tingene på, og det kan kun medvirke til, at det negative indtryk, der er blandt mange københavnere af KUC, men også af kommunens beslutningsproces, bliver holdt ved lige, og at vi oplever, også efter i dag, at der i hvert

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

feld er mange medlemmer af Borgerrepræsentationen, der føler, at det her får en utroligt dårlig behandling, og det var vel egentlig ikke det, man skulle have haft opnået.

Det, man skulle have haft opnået, hvis man havde håndteret det her ordentligt, var, at alle 55 medlemmer af Borgerrepræsentationen følte: Vi er med i det her. Det er noget skidt, der er sket. Nu må vi ud og gøre det bedre.

Men nu har man en situation, hvor der måske er, selvfølgelig er der Socialdemokratiet, så er der Enhedslisten og SF, som måske også føler, de er lidt med på vognen, men alle de andre kan med rette sige: Hvad er det for noget indspist kammerateri, der foregår?

Det er ærgerligt, at det skal være sådan, men andet indtryk kan vi ikke få, medmindre man besinder sig og siger, at det her forslag bliver udvalgsenhvist, og man går med til ikke at tage nogen afstemning i dag, men søger for, at udvalget ser på sagen igen.

(Kort bemærkning.)

Leslie Arentoft (V): Ganske kort. Jeg vil takke Socialdemokratiet – det er ironisk ment – for deres forståelse for problemet, fordi hvad er sandheden her? Sandheden er, at man fuldstændig har tabt ansigtet. På den ene side vil man ikke være med til at tage stilling her i aften, fordi sagen ikke er tilstrækkeligt belyst. På den anden side vil man ikke være med til at henvise den, fordi alting foreligger fuldt belyst, og vi har stadig væk ikke fået noget svar fra overborgmesteren. Er sagen belyst, eller er sagen ikke ordentligt belyst?

Til fru Kaja Jacobsen fra SF må jeg sige, at de mange flotte ord om at tale og diskutere sig ud af de problemer her endte med, at tolerancen lige kunne strække sig til, at man gad altså ikke diskutere Venstres forslag. Det er flot.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige til Leslie Arentoft til spørgsmålet om, hvorvidt sagen om alt det andet i KUC er belyst, at det er min opfattelse, at det er den langtfra. Men det er tilstrækkeligt belyst, hvorvidt den gruppe, jeg tilhører,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

mener, at vi skal træffe beslutning om fremtiden for en organisation på nuværende tidspunkt.

Det er tilstrækkeligt belyst, at vi ikke behøver at træffe beslutning om ændret organisationsform på nuværende tidspunkt, al den stund det er vores opfattelse, at der ligger flere bolde foran, som kommer til at spille ind på fremtiden for drift af medborgerhuse og de aktiviteter, der ligger i dag.

Men det er selvsagt, og jeg siger det mere af hensyn ... til trods for at vi er efter deadline, så skal Martin Geertsen ikke have held med at bruge den vending fra Mona Heiberg til at sige, at vi mener, vi er færdige med at få belyst, hvad der er foregået i denne sag om KUC.

Må jeg så sige om spørgsmålet vedrørende valg af formand, at det er et flertalsvalg i Borgerrepræsentationen, det er et flertalsvalg i Borgerrepræsentationen. Hvis det var sådan, at det her var sådan en skummel konstitueringsaftale, vi har siddet en sen natteime og foretaget, så vil jeg sige, at efter, og det forstår jeg sådan set godt, men nu har Lars Hutterers jo selv truffet beslutning om at være med i en anden valggruppe, der var det jo sådan, at det var naturligt, da vi talte om en socialdemokratisk post, at vi tilkendegav, at vi var rede til at stille en af de socialdemokratiske poster i KUC's bestyrelse til rådighed for en formandskandidat.

Det er jo ikke sådan, at det er noget, der nødvendigvis – ja det første, jeg gjorde dagen efter, da jeg havde talt med den pågældende, var at orientere bl.a. hr. Benhaddou, som er medlem af valggruppen. Men det er et flertalsvalg.

Hvis det var sådan, at det var noget, man havde bundet sig til i konstitueringsgruppen, så havde Enhedslisten brudt konstitueringsaftalen, dengang de ikke stemte for valget af den formand, som er blevet trukket ud af KUC's bestyrelse på nuværende tidspunkt. Da Enhedslisten ikke brød den konstitueringsaftale, så er det her jo ikke en skummel en, der er foretaget i en konstitueringsgruppe, men naturligt efter en drøftelse om bydelsråd, hvor Lars Hutterers var med.

Så er det rigtigt, at der var det naturligt at sige, at så var det de partier, som jeg, vi har en forpligtelse over for, fordi vi i fællesskab har aftalt, at der i den konstituering på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

det her følt var 2 socialdemokratiske poster, en til Enhedslisten og en til SF. Så enkelt er det.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare spørge overborgmesteren heroppefra, ja, det er rigtigt nok, jeg blev orienteret telefonisk, ja, men det var mit indtryk, at jeg blev orienteret på lige fod med andre konstitueringspartnere pr. telefon.

Derfor vil jeg gerne heroppefra spørge overborgmesteren, eller som Kaja Jacobsen sagde heroppefra: Var der nogle forhandlinger mellem de øvrige konstitueringspartnere bag lukkede døre eller ej? Det vil jeg gerne have et klart svar på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige, som jeg sagde til Benhaddou den pågældende dag, at vi efter en forhandling om bydele med De Radikale, med Solidarisk Alternativ, med Enhedslisten, med SF havde en snak med dem, der er en del af konstitueringspartnere. De pågældende partier havde vi en snak med om det og blev enige om, at vi stillede en plads til rådighed for en person, som kunne samle, at jeg tog kontakt med pågældende ved første lejlighed dagen efter og tog kontakt med bl.a. Benhaddou.

Preben Møller Hansen (P): Jeg sad dertjemme her i eftermiddags og læste dagsordenen, og jeg kom selvfølgelig også til de 2 punkter, som er inde for nærværende. Jeg sagde til mig selv: Det bliver spændende. Nu er der satsusemig nogle, der skal vaske hænder, og så er der nogle, der vil angribe, og så sker der ikke ret meget mere ud af det.

Hvad oplevede jeg så? Jeg oplevede faktisk det, jeg havde tænkt.

Derfor kan jeg sige, jeg er glad for, at jeg ikke er så ung, som jeg har været. Det er jeg, fordi jeg gennem mit liv har oplevet faktisk noget nær det samme.

I 1968, den 3. november, blev jeg valgt af en generalforsamling som konstitueret forbundsformand for sømændene. Jeg ville ikke anerkende den form for stilling, så jeg udskrev valg over hele verdenen blandt samtlige søfolk og gav dem 6 måneder til at finde ud af, hvem de ønskede. Min modkandidat var en Aksef Borresen, og da valget var overstået, så blev undertegnede valgt med stor majoritet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Hvad skete der så egentlig? Det her var den 29. april 1969. Jeg tror, det var 3. eller 4. maj. Så blev Aksel Borresen valgt til KUC og fik remisen i Århusgade som sit område. Senere blev han viceborgmester i Brøndbyerne. Kammerateriet viste sig lynhurtigt, og det viser det sig i alle sammenhænge. I det øjeblik man ansætter folk, så er det ikke unaturligt, at man kigger lidt på, om en af kammeraterne søger jobbet, og har man mulighed for at få et flertal, så banker man det igennem.

Derved opnår man ofte noget, som man helst vil være fri for, nemlig at folk forgriber sig på de penge, som de kun skulle administrere og gøre godt med over for andre, men de gør godt over for sig selv. Vi har jo set det utallige gange i aviserne, hørt om det, læst om det og set det i fjernsynet, at der er nogle, der har gaffet af kassen. Det vil der altid være i sådan nogle henseender.

Så er der nogle, der siger: Jamen nu skal det overgå til bydelsrådene. Tror I virkelig på, at der er forskel på de selvbestaltede fyre, man får i bydelsrådene, og så dem, der sidder i KUC? Der er brodne kar alle vegne, og derfor skal man ikke sætte sin lid til noget sådant.

Alle vi, der er her, er folkevalgte. Det er vores ansvar, og det skal man også vide, når man sidder i en bestyrelse, at man har et medansvar for det, der foregår. Ingen kan sige: Det har jeg ikke forstand på. Så skal de i hvert fald ikke lade sig opstille til tillidsfunktioner af den art.

Det, det drejer sig om, er, at når vi vælges, så har vi en eneste opgave, det er at sikre, at de, der har valgt os, også får den glæde ud af det valg og det kryds, som de har givet. Men vi oplever tit og ofte, at det går præcis modsat.

Nu skal jeg ikke bebrejde hverken den ene eller den anden, men blot meddele det, som jeg lige har givet udtryk for, at det at modtage en bestyrelsespost eller en tillidspost overhovedet kræver, at man lever op til den tillid, man har fået.

Tag nu os selv som eksempel. Er vi bedre, vi der sidder her? Had foregår der efter et valg? Så stikker man hovederne sammen og siger: Vi deler de og de poster. Og så får man en helvedes masse udvalgsposter, der alle sammen kaster mønt af sig, alle sammen uden undtagelse giver penge af sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Her har vi gudhjælpemig 7 borgmestre i en lille by på en halv million indbyggere, og alle sammen får kroner og ører, og alle sammen er med til at sikre, at partikammerater rundt omkring også får penge i kassen.

Hvordan er det, når vi f.eks. skal have rejser til udlandet? Jeg har lige fået brev fra Jens Kramer om, at man skal sende 54 medlemmer rundt i verden, de skal have inspiration. Hvad helvede opstiller man for, hvis man ikke har evnen og visionerne til at lede en kommune som København? Skal man virkelig rejse ud i verden for at få inspiration? Det eneste navn, der i hvert fald ikke stod der, var en Preben Møller Hansen.

Hvad med alle de ædegilder, der foregår? Jeg har lige fået et brev om, at jeg kan komme sammen med dronningen og hvem fanden ved jeg, når man skal indvie Øresundsbroen. Jeg er fuldkommen bedøvede ligeglåd med de ædemøder. Når man har bygget broen, så lad folk køre over til en billigere pris, hvis man har penge nok, så man også kan lave ædegilder for de penge, der kommer ind i kassen.

Jeg mener, vi bør tage os selv i nakken alle sammen uden undtagelse og sige: Vi vil ikke være med til at frådse med de københavnske borgers penge. Det betyder jo alene, at vi skal inddrive flere skatter.

Nu har man lige sidet her i dag, og så finder man altid på nogle fine ord, som folk ikke forstår, road pricing. Jamen det er jo ekstra skatter for den kommunes borgere, som I æder og drikker pengene op for. Derfor skal man holde sig for god til den slags ting og sige nej tak. Så gør man noget godt, og man glæder den københavnske befolkning vældigt.

Jeg har hver eneste uge møder med over 200 mennesker, og jeg skal nok fortælle dem, hver eneste en af dem, hvordan man skal bære sig ad, hvis man skal være tillidsmand eller -kvinde for en befolkning. Det kræver, at man har helt andre holdninger og ikke bare bruger væk.

Prøv at se, hvad vi har bevilget af penge i dag. Det er millioner, vi sidder bare og strøer om os med, alt sammen penge, som vi snupper op af lommerne på selv de fattigste mennesker i denne by. Og der er regeringen ikke en skid bedre. Det er nøjagtig det samme. Tak for ordet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der skulle være mulighed for et enkelt citat i JP København.

Peter Skaarup (O): Jeg skal gøre det kort. Det handler lige om en kommentar til det, som overborgmesteren var inde på for lidt siden.

Det, som jeg hæfter mig ved, er, at jeg er, og det er Dansk Folkeparti, fuldstændig enig med overborgmesteren i den fremlæggelse, når det gælder, hvordan det foregår med de konstitueringspartnere, og hvordan man vælger fra konstitueringspartnernes side, flertallets, og indstiller den her formand. Det kan man gøre, ingen problem, det er der ingen tvivl om.

Jeg skal også sige, at vi har i Dansk Folkeparti intet specielt kendskab til Lene Traberg Smidt. Hun kan sikkert gøre det udmærket, men vi ved det ikke. Det er ikke nogen kritik af ham, det, jeg siger nu.

Men det, jeg siger, og grunden til, at jeg synes, det er alvorligt, er, at KUC-sagen er jo ikke bare et problem for den flertalskonstitueringsgruppe. Det er et problem for hele Københavns Kommune, alle 55 medlemmer af Borgerrepræsentationen. Og der er det, jeg synes, der er et problem i, at man holder fast ved sådan nogle konstitueringsgrupper og siger, at nu er det så lige de her 33 eller 34, der nu har et flertal, der stemmer på en kandidat til formandsposten, og så er det så ham, og så skidt med alle de andre.

Det er det, der er problemet, det er kerneproblemet i at vælge en person, som sikkert kan gøre det udmærket, det kan jeg slet ikke vurdere, som sikkert har opbakning og måske også kunne få det, fra et større antal af medlemmer i Borgerrepræsentationen.

Men problemet er, at man bærer ved til den holdning, der er i den københavnske befolkning, ja ikke bare den københavnske, måske hele landets befolkning, at der er tale om kammerateri her, og at der er tale om, at der er nogle bestemte personer, der holdes uden for de beslutninger, der bliver foretaget. Det er et problem, det er et stort problem.

Det synes jeg, at de partier, der åbenbart ikke vil snakke mere om det forslag, vi har på bordet lige nu, skulle overveje og lade det forslag indgå i debatten sammen med andre forslag. Det betyder altså, at man skal stemme for en udvalgstilhenvæning. Det er min opfordring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg kunne godt ... Det er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingerne er slut.

Forslaget af Lars Hutter, L., om at sagen henvises til Kultur- og Fritidsudvalget blev forkastet med 31 stemmer mod 19.

1. og 2. »at« blev forkastet med 31 stemmer mod 17, 2 undlod at stemme.

3. og 4. »at« blev forkastet med 31 stemmer mod 17, 3 undlod at stemme.

36) BR 211/2000. Forespørgsel vedrørende Københavns Ungdomscentre (KUC), stillet af Louise Frevert, Peter Skaarup, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard og Aage Pedersen, alle O, samt Lars Hutter, SOL

"Hvilke oplysninger kan borgmestrene give om det økonomiske morads i Københavns Ungdomscentre (KUC), og hvilke konsekvenser bliver der draget over for de ansvarlige?"

Peter Skaarup (O): Dansk Folkeparti og Solidarisk Alternativ har vi rejst denne debat, fordi vi synes, det er vigtigt, at en af de ting, som er meget omdiskuteret, ikke bare i Borgerrepræsentationen, men rigtig meget uden for de tykke mure herinde på Rådhuset, at en af de debatter også skal foretages herinde i Københavns Borgerrepræsentation.

Vi synes, det er afgørende vigtigt, at vi i fuld åbenhed mellem hinanden diskuterer denne sag, fordi den bør have nogle vidtrækkende konsekvenser for, hvordan man fremover håndterer tilsvarende situationer. Vi ved ikke, hvor mange tilsvarende situationer, der er, men vi ved, at der her i kommunen på det seneste er oprullet den slags skandaler, som vi ikke kan være særlig godt tjent med.

En af skandalerne er jo Arbejdernes Ligestemmagasiner, en noget større skandale er den her omkring Københavns Kommunes Ungdomscentre, KUC. Vi må nok sige, at vi er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

blevet meget overraskede over sagens omfang, og derfor synes vi også, det er rigtigt, at vi får den debat her i dag.

Samtidig skal jeg sige, at vi har her i Borgerrepræsentationen i forbindelse med det foregående punkt haft en diskussion, hvor mange af de ting, som vi egentlig gerne ville ind på med denne debat, er blevet blandet sammen med det foregående punkt.

Så derfor, da det ikke er sidste gang, vi kommer til at diskutere det her, tror jeg, så synes vi, det er vigtigt, at vi ikke fører en lang og entoesløs debat her over midnat, men at vi stille og roligt får nogle oplysninger frem, og at vi så tager en tilsvarende debat på et kommende møde i Borgerrepræsentationen.

En af de ting, som vi hæfter os ved i forbindelse med sagen, det er en af de ting, som pressen har beskrevet i detaljer, er det forhold, at KUC åbenbart har haft et utrolig lemføldigt forhold til de penge, som er offentlige, det vil sige kommunens penge. Hvis vi skal have gjort noget ved det, skal vi afvente den politiuundersøgelse, der er i gang i øjeblikket, og derfor er den del, jeg sikker på, i rigtig gode hænder.

Derfor er det også, jeg lægger op til, at vi i dag skal have en foreløbig debat om det her, ikke nødvendigvis en lang debat, men at vi så i forbindelse med et kommende møde i Borgerrepræsentationen, når politiuundersøgelse og når en række andre undersøgelser, vi har i gang i Kultur- og Fritidsudvalget, men også i Økonomiudvalget, er færdiggjort.

Men jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at tage fat på et par af de ting, som har været fremme i debatten, og det er jo det forhold, der naturligt skal spørges om: Hvorfor blev der ikke grebet ind noget tidligere? Fordi vi kan se, at den sammenblanding, der har været af privatekonomi og offentlig økonomi i forhold til Poul-Erik Oppelstrup, har foregået i mange år, i rigtig mange år.

Der er det vigtigt at spørge, mener jeg, Økonomiforvaltningen, og det vil sige overborgmesteren, det er vigtigt at spørge Kultur- og Fritidsforvaltningen, det vil sige kulturborgmesteren: Hvor er det, man har svigtet, hvor er det, forvaltningen ikke i tilstrækkelig grad har haft kontrol med de ting, der foregår? Og hvad kan vi gøre for, at det en anden gang ikke sker? Hvad vil der blive gjort i de forvaltninger for at finde ud af, hvem der har ansvar for, at den opfølgning ikke er blevet lavet?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det er klart, det er nogle afgørende spørgsmål, som jeg mener der bør svares på her i dag.

Et andet spørgsmål, som vi også har hæftet os ved, er valget af Poul-Erik Oppelstrup som fremtidig direktør for KUC. Ifølge de oplysninger, vi har, er det sådan, at sundhedsborgmester Peter Martinussen allerede i oktober 1998 bliver orienteret om, at der har foregået forhold i forbindelse med Rigshospitalet, hvor Poul Erik Oppelstrup står over for en politianmeldelse.

Alligevel bliver Oppelstrup efterfølgende ansat som direktør for KUC igen. Vi synes, det er et problem, at man står for den slags ting. Det er et udtryk for noget af det kammerateri, som vi ikke er særligt glade for. Vi synes, det skal opklares, om det er korrekt, og det mener jeg, at sundhedsborgmesteren udmærket kan svare på. Forespørgslen er også rettet til sundhedsborgmesteren.

Så vil jeg sige generelt, at jeg tror, det er meget vigtigt, at vi fra nu af og så frem prøver på at gøre det på en måde, hvor hele Borgerrepræsentationen bliver inddraget i beslutningsprocessen omkring, hvad der skal ske.

Det, vi har oplevet med det foregående forslag, med ansættelsen af en formand, som er Lauze Traberger Smidt, med behandlingen af de mindretal, der gerne ville have fortsat behandlingen af det forslag, som Venstre kom med, er noget, det kan måske være, det ikke har noget på sig overhovedet, men det er noget, der opleves blandt partier som Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og andre som noget, der tyder på, at der er et eller andet, som man ikke er interesseret i at få frem.

Det blev også sagt heroppe fra talerstolen, at alt var belyst. Det kan så godt være, at det var lidt en fortalelse, men at alt er belyst, det er vi i hvert fald ikke af den opfattelse, at det er.

Det er altså vigtigt, at vi får fuldstændig belyst de her ting, at vi får fuldstændig åbenhed omkring de her ting, for ellers kan hele Borgerrepræsentationen ikke trække på samme hammel.

Så jeg regner med, at vi i dag kan have en gerne en forholdsvis kort debat omkring de her ting, og så vil vi drage omsorg for sammen med andre partier, at vi får en debat på et senere tidspunkt, hvor der er flere oplysninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Milkelsen): Vi har forberedt, borgmester

Thustrup Hansen og jeg, at vi hver for sig siger lidt. Vi har sådan set ikke varsloet andre borgmestre om at holde sig klar i forhold til KUC-sagen.

Jeg vil gerne sige, som jeg sagde ved afslutningen af debatten under forrige punkt, og der er jeg enig med Peter Skaarup i, at der er en vis risiko for, at der er en overlappning, og måske skulle jeg have foreslået, at vi havde behandlet disse to sager under en »væltet tuborg«. Men o.k., nu får vi muligheden for, kan vi sige, en kortere debat.

Jeg sagde i mit korte indlæg ved afslutningen af debatten under forrige punkt, at jeg ikke mener, at alt er belyst. Fordi hvis alt var belyst, så var der ingen grund til at forsinke med en række af de initiativer, der er sat i gang for at afdække, og jeg mener, at det her skal afdækkes til bunds, og det er jeg overbevist om, at det bliver med de undersøgelser, der er sat i gang af denne efter min opfattelse ... Jeg tror, Kaja Jacobsen, nu har vi godt nok et forskelligt åremål bag os i forsamlingen, og jeg vil på egne vegne tilslutte mig det, der er Kaja Jacobsens opfattelse på trods af et kortere spand af år i Borgerrepræsentationen.

Der skal gennemføres en dækkende, og der skal gennemføres en tilbundsående undersøgelse af forholdene i denne sag, der på alle måder er dybt beklagelig for Københavns Kommune. For det første på grund af mistanken om ulovligheder og uregelmæssigheder, som vi selvsagt på ingen måde kan acceptere, men fordi det bidrager til at sætte en plet på den virksomhed, det er.

Jeg er enig i, at uanset hvordan man driver, så vil der fortsat være medborgerhuse i denne sag. Jeg synes også, det er rart, at så mange har bakket op om, at der bliver brugt ressourcer på medborgerhuse og de her kulturinstitutioner, vi har i Københavns Kommune. Jeg tror aldrig, der har været så bred opbakning bag det som det, vi har oplevet her i aften. Det synes jeg er en god start og en ny start på samlingen af Borgerrepræsentationen bag det her.

Så vil jeg godt sige, det er måske sagt lidt polemisk, men det er ikke ment sådan, at jeg mener, vi skal helt til bunds i denne sag. Det er klart, at der har været ting i det her forløb, der har chokeret mig ganske meget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg vil sige, at jeg er helt overbevist om, at da KUC's nye direktør erfarer de her forhold og i løbet af få dage, som jeg orienterede om det i Økonomiudvalget, tager kontakt til mig, så er jeg helt overbevist om, at den ageren, som jeg foretog samme dag, er den samme, som borgmester Thustrup Hansen ville have foretaget.

Derfor blev der, som alle jo ved, umiddelbart efter i forlængelse af et møde mellem den administrerende direktør for Kultur- og Fritidsforvaltningen, revisionsdirektøren og den administrerende direktør for Økonomiforvaltningen, en drøftelse, der førte til, at kultur- og fritidsdirektøren skrev til KUC, og KUC fik sat den revisionsmæssige undersøgelse i gang.

Der er, som vi alle sammen ved, indgivet politianmeldelse, eller Kultur- og Fritidsudvalget har i enighed bedt politiet om at se på sagen, og det er en beslutning, jeg fuldt ud er enig i.

Så der er sat en række ting i gang. Jeg har ikke ment, at man alene kunne lade politiet. Politiet skal tage sig af det, politiet nu engang skal tage sig til. Jeg vil godt sige, at de undersøgelser vil selvfølgelig afdække indhold og omfang. Derefter vil der i det regi blive taget stilling til det, der er anden del af forespørgsels ordlyd, nemlig konsekvenser. Det er umiddelbart i hvert fald for den dels vedkommende ikke noget, der ligger i kommunen.

Må jeg så sige om andre initiativer, at der er igangsat en proces i revisionsmæssig sammenhæng, netop for at få en dækkende, netop for at få en tilbundsående undersøgelse. Jeg tror, det i forbindelse med KUC-sagen konkret, men også generelt, er helt afgørende at få en vurdering af kommunens regler og forretningsgange, herunder hvem der har ansvaret for tildeling af tilskud, vilkår og forudsætninger for det i forbindelse med aftaler med selvejende institutioner.

Det tilsvarende gælder i forhold til modtagelse af reviderede regnskaber, revisionsprotokollater osv., herunder også forvaltningernes opfølgning og stillingtagen til det begreb, der hedder god tilskudsforvaltning, ud over det generelt så specifikt i forhold til KUC.

Jeg tror, det er helt afgørende, også af hensyn til det, der har været nævnt, det fremgår jo også af den skrivelse, som formanden for Revisionsudvalget har sat i gang,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

også at forholdene, forretningsgangene for så vidt angår revisionens arbejde i den her sammenhæng bliver underkastet en ekstern vurdering.

Når det er sagt, så vil jeg også godt sige i forlængelse af det, nu taler vi om selvejende institutioner, at der har vi et par meget store, og så har vi en sværm af mange mindre, mange af dem er meget mere regulerede. Det er daginstitutioner, det er plejehjem osv., men vi har et par store.

Vi er på et felt, hvor der ikke kommer færre samarbejder med private institutioner de kommende år, det er jeg helt overbevist om. Vi får flere kontrakter, vi udvikler nye styringsredskaber, både kontrakter med institutioner i huset og med eksterne institutioner og med eksterne firmaer.

Derfor tror jeg også, at det selvfølgelig i forhold til dem, der i særlig grad er optaget af, at flere private skal ind og løse opgaver for kommunen, er værdt at gøre sig klart, og jeg tror også, at vi er nødt til at se det her i relation til vores udbudspolitik, fordi vi må naturligvis være sikre på, for uanset om det her bliver drevet af sådan en institution som det her, bliver drevet af en selvejende institution med eller uden kommunalt udpegede repræsentanter, eller det er et firma, det gør det, så er det helt klart, at så skal vi også i vores revisionsmæssige vurdering af det og vores indsigt i, hvad der foregår med anvendelsen af de kommunale midler, have tænkt ind, om vi også skal have det tænkt ind i forhold til vores udbudspolitik. Det tror jeg er væsentligt at have med.

Jeg tror, det er væsentligt ud over den meget konkrete undersøgelse af den her dybt ulykkelige sag også at få indarbejdet mekanismer, læren af det her, så vi forhåbentlig undgår, at noget så alvorligt, som det her ser ud til, skulle komme til at ske igen.

Borgmester H. Thustrup Hansen: I denne forespørgsel er der 2 områder, som jeg vil behandle hver for sig. Det ene er det, der vedrører det økonomiske morads, og det andet er det, der har at gøre med, hvilke konsekvenser der bliver draget over for de ansvarlige. Først dette om det økonomiske morads.

Som bekendt har revisionsfirmaet Ernst & Young gennemført en revisionsmæssig undersøgelse af KUC. Undersøgelsen er ikke udtømmende, men det er Ernst & Youngs

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

opfattelse, at redegørelsen giver et rimeligt billede af anvendelsen af KUC's kreditkort samt rejse- og repræsentationsudgifterne.

På baggrund af undersøgelsen konkluderer Ernst & Young, at der er afholdt udgifter, der ikke rettelig vedkommer KUC. Det præcise omfang er dog noget uklart, dels da oplysningerne på de tilhørende bilag er mangelfulde, dels da relevansen af afholdte KUC-udgifter i nogle tilfælde virker betænkelig.

Misbruget af KUC's midler har været muligt, da forretningsgange og interne kontrolsystemer ikke har været tilstrækkelige. Forretningsgange og interne kontrolsystemer er ikke blevet opstrammet, på trods af at revisionsprotokollaterne gentagne gange har indeholdt kritiske bemærkninger om kreditkortanvendelsen og manglende forretningsgange.

Her skal jeg dog tilføje, at Ernst & Young stiller spørgsmålstegn ved, om kritikpunkterne har været så tydelige, at det har påkrævet en egentlig behandling i bestyrelsen.

For så vidt angår anvendelsen af KUC's kreditkort fremgår det af undersøgelsen, at disse blev anvendt til private formål. Det er her specielt bestyrelsesformandens anvendelse af KUC-kreditkort til private formål, der har været markant. I perioden fra 1997 til midten af april 2000 har bestyrelsesformanden således anvendt KUC's kreditkort til private formål for samlet 600.000 kr. Det er dog uklart, om den private anvendelse har været endnu større, da en væsentlig del af de udgifter på 300.000 kr., som KUC har refunderet bestyrelsesformanden i samme periode, tilsyneladende ikke har sammenhæng med kreditkorthævningerne.

En nærmere gennemgang af indbetalingerne har vist, at det ikke kun er i KUC, at bestyrelsesformanden ikke har kunnet holde sin egen økonomi adskilt fra den økonomi, der vedrører de organisationer, som han har deltaget i. Ca. 1/3 af bestyrelsesformandens indbetalinger er nemlig sket fra ikke-private konti, som han har haft råderet over.

Man kan undre sig over, hvorfor bestyrelsesformanden har været udstyret med et KUC-kreditkort siden 1994. Det er nemlig ikke særlig almindeligt, at bestyrelsesformænd er udstyret med kreditkort, da det normalt er sjældent, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

bestyrelsesformænd har behov for at afholde væsentlige udgifter på organisationens vegne.

Ernst & Young har desuden undersøgt 3 ledende medarbejders brug af KUC-kreditkort. Det viser sig, at disse personer også har anvendt kortene til private formål, dog i et begrænset omfang. Også her er det uklart, om den private anvendelse ikke har været større, da Ernst & Young konkluderer, at relevansen af afholdte KUC-udgifter i nogle tilfælde virker betænkelig.

Den private anvendelse af KUC-kreditkort har været kritisk omtalt i flere revisionsprotokoller. På trods heraf har bestyrelsen ikke taget skridt til, at misbruget af kreditkortene blev bragt til ophør.

Såfremt bestyrelsen har været enig i revisionsprotokollernes konklusioner, er det bestyrelsesansvar at sikre, at misbruget stoppes. Det vil givet ved den kommende politiuundersøgelse komme Opelstrup til gode, at han måske har opfattet det som en accept, at de skiftende bestyrelser ikke har ladet sig påvirke af revisionsprotokollaternes skrappe bemærkninger om misbrug, men at bestyrelserne bare har taget det til efterretning.

For så vidt angår repræsentations- og rejseudgifter konkluderer Ernst & Young i undersøgelsen, at KUC i 1997 og 1998 har haft en relativt høj rejseaktivitet, og at de tilhørende bilag som hovedregel – som hovedregel – mangler oplysninger om dels formål med udgiftsdisponeringerne, dels hvem der har deltaget i de pågældende aktiviteter. Derfor er det vanskeligt at vurdere, om de afholdte udgifter retteligt vedrører KUC, og om udgifterne er rimelige i forhold til KUC's aktiviteter. Det skal bemærkes, at dette forhold er kritisk behandlet i revisionsprotokollerne.

Gennemgang af repræsentations- og mødeudgifterne har ligeledes vist, at det kun i begrænset omfang er muligt at få et slå, om de afholdte udgifter har været relevante for KUC. Ernst & Young konkluderer dog, at aktiviteterne art og omfang forekommer betænkelige i forhold til KUC's virksomhed.

Det kan oplyses, at direktionens og bestyrelsens repræsentationskonto indeholder udgifter til bl.a. golfbolde, beklædning – herunder har man haft en forkærlighed for La Coste-tøj – biograf- og koncertbilletter. Mødeudgiftskontoen indeholder udgifter til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

restauranter og til taxa, billetter, bl.a. til fodbold, samt fødselsdags- og jubilæumsgaver af ret stort omfang.

For så vidt angår det andet spørgsmål, om konsekvenserne for de ansvarlige, kan jeg oplyse, at Kultur- og Fritidsudvalget den 4. maj 2000 besluttede at anmode om, at der indledes en politimæssig efterforskning af de regnskabsmæssige forhold i KUC med henblik på en eventuel titalerjænsning for skete uregelmæssigheder.

Udvalget har bedt om, at følgende forhold især bliver efterforsket:

- 1) om de i revisionsrapporten nævnte personer har begået underslæb eller bedrageri.
- 2) om midlerne i KUC er anvendt til KUC uvedkommende aktiviteter. Her tænkes specielt på repræsentationskonto, men også andre konti bør inddrages.
- 3) hvorvidt der er sket uretmæssige overførsler af midler mellem KUC på den ene side og Københavns Firma Sport og Rigshospitalets Boldklub på den anden side.

Det er herefter op til politiet, om der skal rejses sigtelser i denne sag.

Endelig kan jeg oplyse, at Kultur- og Fritidsforvaltningen på baggrund af en beslutning i Økonomiudvalget arbejder på en redegørelse om den økonomiske side af KUC's virksomhed. Denne redegørelse forventes forelagt Kultur- og Fritidsudvalget den 8. juni 2000 og Økonomiudvalget den 13. juni 2000.

Men atter, den tidligere KUC-formands indblanding i alle mulige andre relationer, hans forhold til andre kommunale forvaltninger ligger uden for Kultur- og Fritidsudvalgets kompetence, og hvem der ser på det, ved jeg faktisk ikke.

Lars Hutter (L): Borgmester og overborgmester administrerer store milliardbeløb af skatteborgernes penge. Derfor skal befolkningen have en hundrede procent garanti for, at der bliver handlet korrekt i den måde, man bevilger beløbene på på Københavns Rådhus. Er der tvivl om, om der bliver handlet korrekt, så skal sagerne undersøges til bunds. Befolkningen skal vide, at intet bliver fejlet ind under gulvtræppet.

Vi kan ikke acceptere, at der på Københavns Rådhus kan eksistere en bestemt politisk kultur med kammerateri, holden hånden over hinanden, og at åbenbare fejl ikke bliver undersøgt til bunds med placering af ansvar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

KUC-sagen handler også om, hvordan det kommunale tilsyn er blevet udøvet. KUC-sagen handler også om moral, politik og om, hvorledes borgmestre inklusive overborgmesteren har levet op til ikke mindst det særlige politiske ansvar, borgmestre og overborgmestre har for en korrekt forvaltning her på Københavns Rådhus.

Alle ved, at Socialdemokratiet fra tamilsagen ved, at alt skal frem, og at intet skal fejles ind under gulvtæppet. Befolkningen kræver, at Borgerrepræsentationen, folkets samvittighed kræver, at alt bliver undersøgt til bunds, og at ansvar om fornødent bliver placeret.

Må jeg minde om, at Folketinget har vist den parlamentarisk-politiske vej ved at kræve den samme tilbudsående undersøgelse i sagen om AMANDA og omkring Fødevaredirektoratets underskud. Jeg forventer, at det samme politisk-parlamentariske ansvar er til stede her i Borgerrepræsentationen.

Nogle af de spørgsmål, som vi forventer svar på i aften, er følgende:

- 1) Hvordan er det kommunale tilsyn blevet udøvet over for tildeling af KUC-tilskuddene? Det må være noget, kulturborgmesteren kan svare på.
- 2) Har overborgmesterens og kulturborgmesterens forvaltninger modtaget de kritiske revisionsprotokollater, som kulturborgmesteren netop har omtalt? I bekræftende fald vil jeg gerne vide, hvilke embedsmænd i forvaltningerne der har modtaget de kritiske revisionsprotokollater.
- 3) Har der været nogen som helst kriterier, herunder vurderinger af de kritiske protokollater fra KUC, som har været lagt til grund, inden man udbetalte tilskuddene til KUC?
- 4) Hvorledes har embedsmændene i forvaltningerne behandlet de fremsendte kritiske revisionsprotokollater fra KUC's revisorer? Og hvorledes er de politiske chefer for forvaltningerne blevet underrettet af de pågældende embedsmænd, som har modtaget de kritiske revisionsprotokollater?
- 5) Hvorledes har overborgmesteren levet op til styrelseslovens bestemmelser i § 31, stk. 2, hvori der står, at formanden – i dette tilfælde overborgmesteren – har den øverste daglige ledelse af kommunens administration?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Når jeg trækker det frem, så skyldes det kommentarer i »Kommunalt folkestyre« ved Martin Basse og Oluf Jørgensen, side 222, hvorfra jeg skal citere til overvejelse for overborgmesteren:

»Borgmesteren« – i dette tilfælde overborgmesteren – »må i et vist omfang være opsegende for at kontrollere, at kommunens administration fungerer korrekt.

Borgmesteren kan ikke nøjes med at reagere ved åbenbare ulovligheder, men må sørge for, at forholdene bliver undersøgt ved begrundet mistanke.«

Jeg er sikker på, at overborgmesteren, i hvert fald hans nærmeste embedsmænd, udmærket kender denne bestemmelse.

Jeg tror godt, at Borgerrepræsentationen uden nærmere vurdering kan konkludere, at med de adskillige kritiske revisionsprotokollater, som er fremsendt til embedsmændene i forvaltningerne på Københavns Rådhus, så er der en begrundet mistanke, som gør, at overborgmesteren med sit særlige ansvar må gå ind.

Jeg forventer naturligvis ikke, at vi har en overborgmester, som er passiv på dette område, så derfor vil jeg gerne bede overborgmesteren om at forholde sig til dette særlige politiske ansvar som den daglige leder af forvaltningen og give et svar her i Borgerrepræsentationen i aften.

6) Har tidligere borgmester Lars Engberg udøvet magtfordrejning ved personlig ansættelse af Poul-Erik Oppelstrup, som det er fremkommet i aviserne? Det synes jeg godt, at vi kan bede den tidligere borgmester Lars Engberg om at svare på i aften.

7) Har borgmester Peter Martinussen underrettet overborgmesteren om sin viden om Poul-Erik Oppelstrups sag på Rigshospitalet, som det jo er fremkommet, at den administrerende direktør for HS har meddelt formanden for HS, Peter Martinussen? Der ligger jo det samme ansvar i den samme bestemmelse, som jeg lige har refereret, at den pligt har borgmester Peter Martinussen haft.

8) Hvorfor er Poul-Erik Oppelstrup blevet ansat i sin tid i overborgmesterens afdeling? Har der været tale om en politisk ansættelse? Har den pågældende stilling været slået op? Hvad har ansøgningsekriterierne været? Kan vi få lov til at se stillingsopslaget, og kan vi få at vide, hvor mange der har søgt den pågældende stilling?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

9) Skal KUC-sagens rådhusdel undersøges til bunds? Kan vi få overborgmesterens klare tilsagn herom? Jeg hørte godt, at overborgmesteren sagde indledningsvis, og det er da et stykke ad vejen, men når jeg har rejst det i Økonomiudvalget, så var der i hvert fald ikke viljen til det. Så jeg vil da også gerne have et klart svar på mit egentlige spørgsmål, at der skal gøres alt af overborgmesteren såvel som andre borgmestre, der er involveret via deres forvaltninger i denne sag, for, at sagen bliver belyst til bunds.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg opfatter mange af de ting, Lars Hutter var inde på her, som det er jo det, vi alle sammen er interesserede i at finde ud af.

Men det var slet ikke det, jeg ville spørge om. Jeg vil bede Borgerrepræsentationen om et godt råd, og jeg ved, hvis jeg ikke beder Borgerrepræsentationen om et godt råd, så er der flere her i forsamlingen, der vil kaste sig som ulve over mig og andre om 14 dage, det er der jo ingen grund til.

Se sagen er jo den, at bestyrelsen formelt stadig væk sidder, desværre nåede

vedtægtshistorien jo ikke at komme frem til det her møde, og den 29. maj er der indkaldt til bestyrelsesmøde, altså i den eksisterende bestyrelse. Hold nu på hat og briller, skæbnens ironi: Hvad mon der er på dagsordenen? Årsregnskab 1999 med revisionsprotokollater!

Så det gode råd. Hvis der er nogen i Borgerrepræsentationen, der har en klar opfattelse på det juridiske, det moralske eller et andet plan, så mener jeg, at de skal rådgive os, der stadig væk sidder i bestyrelsen. Det er klart, hvis I skulle mene, at det er en god idé, vi går der, så vil vi selvfølgelig tage forbehold, undskyld mig, i hoved og røv, for hvad som helst vi kunne komme i nærheden af, det er jo logisk. Men spørgsmålet er, om vi skal gøre det i den helt specielle situation, vi er i.

Borgmester Søren Pind: Når nu Jens Kjær har den venlighed at bede Borgerrepræsentationen om et godt råd, så er det ikke sådan, at det skal skorte på et fra min side i hvert fald.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Jeg tror, de fleste, der har prøvet at være udpeget for Københavns Kommune i diverse selskaber, det være sig Byfornyelsesselskabet, KUC eller lignende, en gang imellem har stillet sig selv det samme spørgsmål.

Lad mig sige til Jens Kjær Christensen, at hvis han går til et bestyrelsesmøde for at kigge på årsregnskabet, og der foreligger en revisionsrapport, og den revisionsrapport er uden bemærkninger, at der ikke foreligger nogen revisionspåtegning, så har Jens Kjær Christensen ikke noget ansvar som bestyrelsesmedlem for at undertegne det pågældende årsregnskab.

Så det, jeg vil opfordre Jens Kjær Christensen til, er at undersøge, om der er nogen revisionspåtegninger og så i øvrigt sørge for, at der er almindelig såkaldt decharge for bestyrelsen, hvis der nu skulle være forkert oplyste ting og så med den bedste samvittighed i verden underskrive. Det skal være mit råd til Jens Kjær.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Man kunne næsten ønske sig, at Venstres Gruppe havde udpeget Søren Pind til bestyrelsen for KUC.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det er selvfølgelig det spørgsmål, Jens Kjær Christensen stiller, jeg godt vil forholde mig til.

Det er jo en god skik, at den bestyrelse, der har ansvaret for et regnskabsår, også er den, der bedømmer regnskabet. Derfor er det da helt rimeligt egentlig, at det er den siddende bestyrelse, som kigger på det regnskab, som de har ansvaret for.

Jeg tror egentlig, at for første gang måske i mange, mange år vil KUC's bestyrelse virkelig gå dette regnskab efter i sømmene. Man har jo også i mellemtiden skiftet direktør. Så jeg tror, at dette regnskab vil blive behandlet på særdeles ordentlig måde den 29. maj.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så går vi til anden runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Peter Skaarup (O): Ja, jeg sagde godt nok i min indledning her, at vi havde haft en lang debat under det forslag, som blev fremsat af Venstre, og derfor mente jeg ikke, der måske var behov for igen en meget, meget lang debat.

Men jeg må nok også alligevel sige, at jeg er lidt forundret over, med det antal spørgsmål, der blev stillet, ikke bare af mig, men også af Lars Hutter, til de forskellige borgmestre, der synes jeg, der er kommet for få svar.

Lad mig bare nævne ét spørgsmål, som vi ingen ting har hørt om, og det er i forhold til, hvad Jyllands-Posten skriver i går, onsdag:

»Et faktum er det også, at Peter Martinussen i oktober 1998 blev orienteret af Rigshospitalets ledelse om problemerne med at få et ordentligt regnskab ud af Oppelstrup, og at ledelsen på den baggrund var på vej med en politianmeldelse.

Få måneder senere blev Oppelstrup opfordret af Socialdemokratiet til at fortsætte som formand for KUC.

Peter Martinussen var altså med til at vælge en ny formand for millionforetagendet KUC, selv om han vidste, at Oppelstrup ikke havde udarbejdet et tilfredsstillende regnskab for en boldklub på Rigshospitalet.«

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide: Er det korrekt, at der har været den viden forud for, at man genvælger en formand, eller er det ikke korrekt? Det spurgte jeg om tidligere, det kunne jeg godt tænke mig at få svar på.

Så vil jeg godt sige til Jens Kjør Christensen, som beder om råd og vejledning fra Borgerrepræsentationen, at det er egentlig påkommelsesværdigt, at Jens Kjør Christensen gør det, fordi det er jo lige præcis det helt essentielle spørgsmål for den bestyrelse, der er på vej til at gå af, hvad man vil gøre for at følge op på 1999-regnskabet.

Der kan jeg tilslutte mig det råd, som både Søren Pind og Thustrup Hansen er kommet med, at man får set på, om der er et protokollat. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge Jens Kjør Christensen, når nu regnskabet må formodes at være udsendt, om der er et sådant protokollat, og hvad det indeholder, og få undersøgt fra Jens Kjør Christensens og bestyrelsens side, hvad der ligger bag regnskabet, er der nogle poster, der skal undersøges nærmere?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Det tilkommer den gamle bestyrelse at få det klaret, og det er der selvfølgelig en forventning om her blandt Borgerrepræsentationens 55 medlemmer, at man klarer.

Så derfor er den her forespørgselsdebat godt nok rejst til nogle borgmestre, men jeg synes, det vil være rigtigt, at Jens Kjør Christensen, når det bliver forelagt, at der skal være et bestyrelsesmøde, hvor man skal tage stilling til 1999-regnskabet, at vi også får nogle informationer om, hvad der står i protokollatet.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige, inden Lars Hutter får ordet, at det gælder både til Lars Hutter og til Peter Skaarup, at det er min opfattelse, at der skal gennemføres en dækkende og tilbundsående undersøgelse af den konkrete sag, dels for at få den dækket af, dels en mere generel for at se, hvordan forholdet er mellem kommunen og selvejende institutioner.

Jeg tror, en væsentlig del af det arbejde, der går i gang i revisionen, også med eksternt bistand formentlig, vil svare på væsentlige dele af de spørgsmål, som også borgmester Thustrup Hansen er enig i, at der kan være ting, der ikke er beskrevet i den procedure, jeg har foreslået, og så må man have det med.

Så er det klart, der er nogle ting, som revisionen eller andre jo ikke kan svare på, altså forhold, som ikke er, kan man sige, af revisionsmæssig karakter: Hvad vidste hvem, dengang jeg opfordrede Poul-Erik Oppelstrup til her for et par år siden at blive udpeget politisk og ikke med baggrund i sin borgerrepræsentation. Det kan revisionen jo selsagt ikke afslække.

Men der er masser af ting, som jeg tror er helt vigtigt at få klaret af med henblik på at undgå, at den her sag kan give det indtryk, at man ikke er kommet til bunds, og at noget lignende kunne ske i andre sammenhænge. Derfor er det helt afgørende, at vi får en dækkende og tilbundsående undersøgelse.

Lars Hutter (L): Må jeg minde overborgmesteren om, at den sag, vi forhandler, er en konkret sag, KUC-sagen, og det er den, vi skal til bunds i.

Jeg ved ikke, om jeg skal være overrasket over, at et så enkelt spørgsmål som at Borgerrepræsentationen, efter at sagen nu har kørt i næsten 2 måneder, ikke kan få svar

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

på, hvordan det kommunale tilsyn, noget så enkelt som en retslig forpligtelse som et kommunalt tilsyn, når man udbetaler 50 mill. kr. til KUC, er blevet udøvet.

Jeg ved ikke, om jeg skal være overrasket – jo, jeg er på en måde overrasket. Jeg er sådan set også skuffet. Jeg kan ikke andet end sige først og fremmest til overborgmesteren, men også til kulturborgmesteren og borgmester Peter Martinussen, at efter min opfattelse lever I ikke op til det særlige ansvar, der står i styrelsesloven.

Må jeg minde om, at Thor Pedersen i gårsdagens Politiken – for nu har vi jo passeret midnat – gjorde opmærksom på med hensyn til ministeransvar, at det ikke kan nytte noget, at man påkalder sig paragraffen om, at man er uvidende, fordi som borgmester, som overborgmester efter § 31 som den, der leder administrationen og har et særligt ansvar for det, så skal man være opsegende, hvad jeg også citerede ud fra de professorer og ud fra Justitsministeriet, der har kommenteret styrelsesloven.

Ved, at man ikke klart kan besvare spørgsmålet om, hvordan det kommunale tilsyn er blevet udøvet, ja, så er det da klart, at så rejser sig da mistanken om, at det er helt bevidst, at man har holdt hånden over, hvad der er foretaget i KUC. Det er jo klart, at hvis ikke man kan få at vide, hvorfor embedsmændene ikke har reageret, hvorfor de ikke har fortalt den politiske chef, hvad det er, der er sket, jamen så rejser den mistanke sig. For man klart belyser det, så vil mistanken være der, for ikke at sige, at så er det den konklusion, som befolkningen nødvendigvis må drage om den pågældende sag.

Så vil jeg sige, at når man så oven i købet i alt det her får at vide, hvad det er, der er sket i forbindelse med Rigshospitalet, både med den tidligere borgmester Lars Engeberg, tidligere formand for HS, og den nuværende borgmester Peter Martinussen og den nuværende formand for HS. Borgmester Peter Martinussen vidste jo ganske udmærket, hvad der er foregået på Rigshospitalet. Det var vel også derfor, at han med det samme vidste præcis, hvad det var for en kasse, der skulle undersøges.

Men det, borgmesteren mangler at svare på, og som han altså skulle have levet op til med sit borgmesteransvar, var, hvorfor overborgmesteren og dermed altså Borgerrepræsentationen ikke blev informeret om den information, som den administrerende direktør, Erik Juhl, fra HS gav Peter Martinussen i 1998. Kan vi ikke få et svar på det? Det er jo ganske klart, at Peter Martinussen har tilsidesat sit

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

borgmesteransvar, det er ganske tydeligt. Hvis vi havde levet med et parlamentarisk, politisk ansvar, så var Peter Martinussen nu gjort til genstand for ikke at kunne få lov til at fortsætte som borgmester, når man svigter sit borgmesteransvar. Så alvorligt er det.

Jeg er selvfølgelig også ked af, at en lang række af de spørgsmål, som enten kulturborgmesteren eller overborgmesteren burde have svaret på, fordi det burde man jo have vidst på nuværende tidspunkt, det er jo derfor, forespørgslen er blevet stillet. Hvad er det for nogle embedsmænd, der har fået forelagt de kritiske revisionsprotokoller? Hvorfor skal det være så vanskeligt at trække det ud af de pågældende borgmestre? Hvorfor stiller man sig ikke i kø for at fortælle, nu når det har været ude i offentligheden, den hele sandhed? Når man ikke vil fortælle det, er det så, fordi man holder hånden over et eller andet? Er det så, fordi man har tænkt sig at skulle fortsætte?

Jeg ved ikke, det er jo klart, det må vi så efterfølgende måske rådspørge i Indenrigsministeriet, hvad man gør, når en borgmester så kraftigt tilsidesætter bestemmelse i styrelseslovens § 31, stk. 2, og ikke lever op til at lede forvaltningen. På en eller anden måde, hvis en borgmester fortsætter på den måde, så må man vel sige, at så er det misforvaltning, og så kan den pågældende borgmester vel ikke fortsætte. Vi kan vel ikke have en borgmester, som ikke reelt er en leder af forvaltningen, fordi det er jo derfor, den pågældende er blevet borgmester.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det en anden af slagsen, nemlig borgmester Thustrup Hansen.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Vi er i gang med anden runde. Jeg er blevet stillet nogle spørgsmål. Jeg kunne ikke vide i første runde, hvilke spørgsmål jeg blev stillet. Nu kommer svarene.

Må jeg sige, der pågår i øjeblikket undersøgelser forskellige steder. Det vigtigste for mig er politiuundersøgelsen, som jeg selv har givet anledning til.

Jeg kan ikke komme tættere på svarene end det, jeg har givet i dag, fordi politiet indtil nu ikke har afgivet noget om, hvad der er sket. De har stillet en række spørgsmål, som de har fået besvaret af forvaltningen, så langt, så godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Der er ikke andet at gøre, end at vi må tøjle vores utålmodighed, fordi vi har sat undersøgelser i gang. Selvfølgelig var det bedst at kende svarene på undersøgelserne, før vi overhovedet havde sat dem i gang. Men vi har faktisk sat nogle undersøgelser i gang, fordi vi gerne vil have nogle svar på nogle spørgsmål. Hutterers vil have, at vi har svarene, før undersøgelsesresultaterne foreligger. Det kan ikke lade sig gøre. Hutterers er også en slags akademiker, og rent logisk kan det ikke lade sig gøre at have nogle svar, før man har fået redegørelsen i hænde.

Jeg har også gjort opmærksom på, at Kultur- og Fritidsforvaltningen arbejder på sin redegørelse, og den skal foreligge, sagde jeg, i Kultur- og Fritidsudvalget den 8. juni, kommer for i Økonomiudvalget, hvor Lars Hutterers er medlem, den 13. juni. Også her gælder, at forvaltningen skal da komme frem til svarene på de mange spørgsmål, før jeg kan give svarene; ellers er alt muligt andet jo gæstier. Så derfor er der ikke andet at gøre. Sagen løber ingen vegne. Vi skal nok få svar på mange af de udestående spørgsmål.

Jeg har også gjort opmærksom på, hvad det er for nogle svar, jeg ikke bliver i stand til at give, i mit sidste indlæg, som jeg ikke ved, om Lars Hutterers hørte efter.

Må jeg så sluttelig sige, at Kultur- og Fritidsforvaltningen får ikke årsregnskaberne revisionsprotokollater tilsendt, fordi der er tale om en selvejende institution med den særegne opbygning, som jeg har angrebet igennem årene og også gjort i aftten.

Det er det, der er problematikken, at har man en folkevalgt bestyrelse på 18 medlemmer, så har den altså en autonomi. Den instans her på Rådhuset, og nu taler jeg ikke om fortiden, da der var en tæt sammenvævning imellem KUC og Arbejdssekretariatet, men forholdet er nu dette, at Revisionsdirektoratet får de oplysninger, de ønsker at få, om institutioner, som har en selvstændig ledelse, som er folkevalgt.

Så der hvor jeg føler, problemerne ligger – nu ser vi helt bort fra eventuel bedragerisk adfærd – der hvor jeg ser, problemerne ligger, er i en manglende duellighed hos skiftende bestyrelser i KUC, som har ladet sig feje væk af ledelsen i KUC, svaret med en bemærkning om, at det der er bare sådan noget, som man ikke skal tage sig af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Ansvarer ligger hos KUC-bestyrelserne, og så ligger det antagelig også egentlig lidt i vores Revisionsdirektorat, som burde følge op, fordi de har nemlig adgang til det, hver gang kommunale penge er involveret, så er Revisionsdirektoratet inde i billedet.

Så derfor bliver jeg nødt til at sige, Lars Hutterers, hus forbi for min egen forvaltnings vedkommende. Men det forhindrer altså ikke, at vi nu arbejder på en redegørelse, fordi nu har vi sørget for at indhente de oplysninger. Fordi nu har vi jo fået berettiget tvivl om, om alt er foregået på den rette måde, så nu indhenter vi oplysninger, og nu udarbejder vi en redegørelse, som bliver forelagt først for Kultur- og Fritidsudvalget og så efterfølgende Økonomiudvalget. Sådan hænger tingene sammen.

Jeg synes også, det kunne være rart, hvis vi allerede nu havde svar på alle spørgsmål. Det har vi altså ikke, fordi det er kompliceret, det, der er foregået, og der er ikke andet at gøre. Hvis det ikke skal være kagekonesnak det her, så bliver vi nødt til at få svarene på de spørgsmål, vi har stillet, og give arbejdsro så længe og ikke begynde at komme med nogle svar, vi ikke kender til, før det foreligger i en ordentlig og sammenhængende form. Og så kommer det for i alle de forskellige parlamentariske organer, vi har bygget op her i Københavns Kommune.

Jeg kan ikke forestille mig, at Lars Hutterers har den opfattelse af mig, at jeg prøver på at skjule et eller andet omkring KUC.

Borgmester **Peter Martinussen**: Under dette dagsordenspunkt er der stillet en meget konkret forespørgsel, som Lars Hutterers vist også kaldte det heroppe, nemlig:

»Hvilke oplysninger kan borgmestrene kan give om det økonomiske morads i Københavns Ungdomscentre, og hvilke konsekvenser bliver der draget over for de ansvarlige?«

Jeg vil gerne sige, at jeg kan ikke som sundhedsborgmester give nogen oplysninger om det økonomiske morads i KUC, og som følge deraf heller ikke besvare spørgsmålet, hvilke konsekvenser der bliver draget over for de ansvarlige.

Der står jo ikke noget i forespørgslen om Rigshospitalets Boldklub, Lars Hutterers. Men jeg kan sige til Lars Hutterers, at jeg i min egenskab af HS-formand og dermed ansvarlig for, hvad der sker i HS, så snart jeg blev klar over, at der med den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

revisionsrapport, der tidligere er blevet omtalt her, kunne være tale om – hvis I har tid til at høre, hvad jeg svarer – at der måske også var overførsler, der berørte Rigshospitalets Boldklub, bad HS-direktionen om at foranledige en undersøgelse af hvilke relationer der havde været omkring dette problem. Det gjorde jeg dagen efter det bestyrelsesmøde i KUC, hvor man behandlede den revisionsrapport, der tidligere har været omtalt.

Der er kommet en diger redegørelse ud af det, jeg ved, at alle forespørgerne har haft adgang til den, og det har alle i øvrigt, der er fuld åbenhed omkring sagen, og den viser, hvad der er og ikke er af relationer omkring det her. Mig bekendt indgår disse relationer også i politundersøgelsen, og det synes jeg er godt og rigtigt.

Med hensyn til, hvad jeg vidste og ikke vidste, nu er det jo ikke en undersøgelsesdomstol det her, så har det faktisk været velbeskrevet i pressen. Peter Skaarup citerede lidt af en artikel fra Jyllands-Posten. Der stod også mere i den, men det kan Peter Skaarup læse ved lejlighed.

Jeg vil bare sige, at det er korrekt, at jeg i oktober 1998 åbenbart, jeg husker ikke datoen, men det fremgår nærmest af redegørelsen, fik en orientering om, at man påtænkte en politianmeldelse mod en tidligere ansat medarbejder i HS, nøjagtig som jeg rutinemæssigt ville blive og bliver orienteret om politianmeldelser imod nuværende og tidligere ansatte, i hvert fald hvis det har noget at gøre med deres relationer til firmaet HS.

Jeg fik at vide, at man ville politianmelde, fordi der manglede noget regnskabsmateriale. Jeg fik umiddelbart derefter at vide, at regnskabsmaterialet var kommet i hus. Jeg har ikke fået noget at vide om karakteren af det, og jeg er lige så overrasket og forhavset over omfanget af den redegørelse, der er kommet fra Rigshospitalet, som jeg tror, Peter Skaarup og Lars Hutterers er.

Så på den baggrund og med den viden, jeg havde der, eller måske netop med den viden, jeg ikke havde der, så fandt jeg ikke anledning til at drage de konsekvenser, som Skaarup og Hutterers vil have mig til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så går vi til tredje runde, da der ikke er flere i anden.

Lars Hutterers (L): Borgmester Peter Martinussen fortæller, at i oktober 1998 var den viden af et sådant omfang, at Peter Martinussen ikke mente, at det særlige ansvar, som borgmesteren har, ville han gøre brug af og underrette overborgmesteren.

Jeg må sige, jeg betvivler borgmester Peter Martinussen, fordi jeg synes, jeg har fået en anden information fra administrerende direktør Erik Juhl, at borgmester Peter Martinussen ikke samtidig fik at vide, at den tidligere borgmester Lars Engberg havde grebet ind og ansat den pågældende, Poul-Erik Oppelstrup, med en særlig opgave, og som jeg må gå ud fra, at administrerende direktør Erik Juhl på det tidspunkt, nu da der var gået mere end 1 år, måtte konstatere ikke var opfyldt.

Så på den baggrund mener jeg fortsat, at borgmester Peter Martinussen, specielt med det kendskab til det navn, Poul-Erik Oppelstrup er jo ikke nogen hr. hvem som helst. Det havde jo været det samme som hvis det havde været Lars Hutterers, som var blevet grebet i noget, som gav anledning til en politianmeldelse. Så tror jeg nu nok, at man ville snakke lidt indbyrdes om, hvad det her dog betød.

Til borgmester Thustrup Hansen må jeg sige, at det kan godt være, at jeg er utålmodig, og det går jeg måske nok også for at være. Men nu er der altså gået 2 måneder, og jeg går ud fra, at borgmester Thustrup Hansen er enig med mig i, at der skal være et kommunalt tilsyn, der skal være til stede, før man udbetaler 50 mill. kr. sådan bare uden videre. Det går jeg ud fra, at borgmesteren er enig med mig i.

Jeg har ikke kunnet få beskrevet fra borgmesterens side i aften, hvordan det kommunale tilsyn har været. Jeg kan forstå, at det i hvert fald efterfølgende, efter at det pågældende område ikke mere er under overborgmesteren, har været vanskeligt.

Der skal jeg så sige, at jeg mener bestemt heller ikke, at borgmester Hans Thustrup Hansen på nogen som helst måde vil skjule noget som helst. Jeg tror, det er rigtigt, at det er meget vanskeligt for kulturborgmesteren og kulturborgmesterens forvaltning at udføre det kommunale tilsyn. Men borgmesteren ved udmærket godt, at jeg spurgte i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

hele den tid, denne sag har været under udvikling, og det indebærer selvfølgelig også overborgmesteren, som jeg ikke har fået svar fra.

Så på den baggrund vil jeg godt bebude – jeg ved godt, at man ikke kan gøre det som et forslag, der kan sættes til afstemning nu – at jeg ønsker følgende forslag til beslutning i Borgerrepræsentationen sat på dagsordenen den 8. juni, og det har følgende ordlyd:

»Der gennemføres en undersøgelse af, hvorfor Københavns Kommunes tilsynsforpligtelser svigtede i KUC-sagen, herunder hvilke forhold og kriterier, der lå til grund for Københavns Kommunes udbetaling af tilskud til KUC, specielt hvilken betydning de fremsendte kritiske revisionsprotokollater fra KUC's revisorer har påvirket beslutningen om udbetaling af tilskud til KUC, hvorledes embedsmænd i forvaltningen behandlede de fremsendte kritiske revisionsprotokollater fra KUC's revisorer, og hvorledes den politiske chef er blevet underrettet, hvorledes overborgmesteren har levet op til styrelseslovens bestemmelser i normalvedtægtens § 31, stk. 2: »Formanden har den øverste daglige ledelse af kommunens administration«, jf. styrelsesvedtægten for Københavns Kommune, § 11.

Økonomiudvalget, hvor samtlige borgmestre er repræsenteret, og med de koordinerende funktioner, jf. styrelsesvedtægten for Københavns Kommune, kapitel 5, gennemfører undersøgelsen inden Borgerrepræsentationens sommerferie.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke bare sige, at det kan godt være, Lars Hutterers er lidt uopmærksom. Jeg vil sige, jeg er meget enig i borgmester Thustrup Hansens karakteristik af og gennemgang af, at når der bliver stillet en byge af konkrete spørgsmål, når man selv har en række spørgsmål, som man stiller, så må man jo afvente svarene udarbejdet, inden de kan videregives. Så enkelt er det sådan set.

Jeg vil bare sige som kommentar, det er mere af hensyn til referatet, fordi nu gjorde jeg ikke så meget ud af det i første runde, fordi alle jo har haft mulighed for at få papiret, at jeg har anbefalet over for formanden for Revisionsudvalget, at man fik sat en undersøgelse i gang, alt det der med dækkende og tilbundsående og alt det med KUC,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

alt det med det generelle, som skal omfatte en vurdering, Lars Hutterers, af kommunens nuværende regler og forretningsgange, herunder hvem der har ansvaret for:

- 1) Tildeling af tilskud, herunder vilkår og forudsætninger for kommunen, til de selvejende institutioner.
- 2) Modtagelse af reviderede regnskaber m.v. samt revisionsprotokollater for anvendelsen af tilskuddet.
- 3) Forvaltningernes opfølgning og stillingtagen hertil, jf. god tilskudsforvaltning. Herunder anmodes der om en detaljeret gennemgang af ovenstående i forhold til KUC.

Endelig anmodes revisionen om at redegøre for sine forretningsgange for regnskabs gennemgang, opfølgning for så vidt angår tilskud til KUC. Redegørelsen bedes underkastet eksternt faglig vurdering.

Hvis det ikke er at få undersøgt, ikke alene nu, ikke alene i den relativt korte periode, KUC har ligget i Kultur- og Fritidsudvalgets regi, og det, der er gået forud i den periode, KUC var knyttet til overborgmesterens afdeling, hvis det er et forsøg på ikke at ville have undersøgt tingene til bunds både præcist i forhold til den konkrete sag og i forhold til det, vi kan lære af, ikke alene, og det bad jeg i særlig grad dem, der er tilhængere af, at flere skal løse kommunale opgaver i privat regi, hvordan vi håndterer det. Fordi det kan jo ikke være sådan, at vi skal have et særlig skarpt tilsyn med noget, der foregår i sådan halvkommunalt regi, og ikke have det i forhold til private virksomheder, som skal udføre funktioner for kommunen.

Det har jeg for egen regning efter det her sagt, at jeg vil have vurderet, også i forhold til vores udbudspolitik. Så enkelt er det ... (*Afbrydelse*). Jo, det her med revisionsundersøgelsen er så enkelt, det er jo meget præcist endda.

Peter Skaarup (O): Jeg vil lige sige til det sidste, som overborgmesteren sagde, at vi har bestemt ikke noget imod i Dansk Folkeparti, vi hilser med glæde, at man også undersøger, hvordan relationerne mellem offentlig og privat virksomhed er. Er der en ulige revision i forhold til samarbejdet mellem offentlig og privat virksomhed i forhold til bare offentlig virksomhed eller halvoffentlig virksomhed? Det er udmærket for os, det synes vi er fint.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Men jeg vil bare sige en eneste ting omkring det. Det er, at grunden til, at der kan være en forskel og man måske kunne acceptere en forskel, er jo, at private virksomheder, der laver ydelser for f.eks. Københavns Kommune, selv har en effektiv revision, må man formode. De har nogle aktionærer eller lignende, de skal stå til regnskab for. De har krav på, at tingene skal løbe rundt.

Problemet ved offentlig virksomhed, som KUC har været, er, at KUC er drevet ud fra princippet om, at der ikke er en bundlinje, der skal hænge sammen, men at der er en kommunekasse, der kan betale, hver gang der er underskud. Det er det, der er den store forskel.

Men for mig at se er der overhovedet ikke nogen problemer i at lade det her gå i gang. Der er overhovedet ikke nogen problemer i, at vi sørger for, at forretningsgangene er helt på plads. Men det ændrer ikke ved, at KUC er det, vi debatterer i dag, og det er det, det er interessant at fokusere på lige nu.

Det kunne i øvrigt også være interessant at fokusere på, om det revisionsinstitut, som vi har haft til KUC, har mange andre ting at foretage for kommunen. Fordi hvis de foretager det med samme lemfældighed, som alle eksperter er enige om, at de har gjort i forhold til KUC, så er det ikke særlig betryggende, det er det ikke.

Vi har haft en udmærket debat om det, der er også kommet nogle nye oplysninger frem, som jeg synes er interessante. Men det er klart, at der kommer flere oplysninger frem. Der er et bestyrelsesmøde i KUC, som Jens Kjær Christensen har nævnt, der er en rapport klar den 13. juni, som kulturborgmesteren, Thustrup Hansen, har nævnt.

Jeg vil synes, at det vil være rimeligt, at vi på det sidste møde i Borgerrepræsentationen inden sommerferien får nogle nye oplysninger frem og gentager den forespørgsel, som vi har haft her i dag. Det vil sige, at vi efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti skal have en debat den 15. juni, hvor vi har i hvert fald den økonomiske beretning fra Kultur- og Fritidsforvaltningen på plads. Vi har nogle af de undersøgelser, vi i øvrigt har sat i gang, på plads, og vi har også resultatet af bestyrelsens overvejelser, forhåbentlig, omkring 1999-regnskabet.

Så vores udgang på debatten vil være, at vi har en tilsvarende debat den 15. juni.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis der er nogen, der endnu ikke har haft ordet, så er det muligt at indtegne sig under Thustrups indlæg, fordi ellers er jeg desværre nødt til at stoppe forhandlingerne.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg er enig med Lars Hutterers i, at der skal være et ordentligt kommunalt tilsyn. Jeg ønsker at få et ordentligt kommunalt tilsyn ved at ændre KUC's struktur fra at være en selvejende institution med egen folkevalgt bestyrelse til at indgå i et direkte kontraktforhold med kommunen, jf. debatten under det tidligere punkt på dagsordenen, hvor dette synspunkt altså ikke vandt gehør.

Men det er lige just pointen, jeg er bare ikke så god en pædagog, som jeg måske var, dengang jeg underviste. Men det er lige just pointen, at vi har en selvejende institution med egen folkevalgt bestyrelse. Det kan give anledning til, at nogle forhold opstår, som ikke er rigtig rare.

Har vi et direkte kontraktforhold imellem en institution og den forvaltning, som udbeder sig ydelserne, så har man tilsynet. Men det vandt heller ikke i aften gehør, for vi havde debatten under det foregående punkt på dagsordenen. Men Lars Hutterers og jeg kæmper videre for dette.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og vi andre slås for brugerne. Så er det Hamid El Mousti ... (*Hamid El Mousti*: Jeg vil gerne frafalde). O.k. Der er ikke flere, der har begæret ordet, så forhandlingerne om denne forespørgsel er slut.

Så skal jeg sige, at jeg har ført intensive forhandlinger med Enhedslisten – det foregik her, men ingen opdagede det ud over Morten Kabell og jeg – om, at punkt 37 på dagsordenen (188/2000) vil vi gerne foreslå udsat til næste møde. Det er klart, det kan vi kun gøre, hvis der er enighed herom. Jeg har sagt, det vil være naturligt, at den sag så bliver behandlet først på dagsordenen.

Sagen blev udsat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. maj 2000

38) BR 245/2000. Meddelelse fra den Socialdemokratiske Gruppe

Meddelelse fra den Socialdemokratiske Gruppe om, at Erik Vinding, den nuværende 2. suppleant, rykker op som 1. suppleant for den Socialdemokratiske Gruppe i stedet for Battaal Tanriverdi, der har meddelt, at han udtræder af politik pr. 1. juni 2000, og at Erik Vinding derfor midlertidig under Karen Schmidts orlov, der varer indtil 30. juni 2000, indtræder som medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Storkøbenhavns Taxinævn, Kuratellet for De Forenede Kirkeskoler og Københavns Drengeskole, Bestyrelsen for Københavns Kommunes Ungdomsskole samt som suppleant i Folkeoplysningsudvalget.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Dørene lukkedes kl. 01.22